

RECUEIL

**Overzicht van de belangrijkste wettelijke
en reglementaire bepalingen
over de arbeidsongevallen en beroepsziekten**

Versie november 2024

INDEX

INHOUDSTAFEL

WETTEN

Wet van 3 juli 1967

betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector (193F).

KONINKLIJKE BESLUITEN

Koninklijk besluit van 24 januari 1969

betreffende de schadevergoeding ten gunste van personeelsleden van de overheidssector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk (890F).

Koninklijk besluit van 17 september 1969

betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de leden en van het personeel van het Rekenhof, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk.

Koninklijk besluit van 12 juni 1970

betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut, van de publiekrechtelijke rechtspersonen en van de autonome overheidsbedrijven, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk

Koninklijk besluit van 13 juli 1970

Koninklijk besluit van 5 januari 1971

betreffende de schadevergoeding voor beroepsziekten in de overheidssector.

Koninklijk besluit van 5 november 1971

betreffende de schadevergoeding ten gunste van de raadsheren in sociale zaken, van de rechters in sociale zaken, van de rechters in handelszaken en van hun plaatsvervangers voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk.

Koninklijk besluit van 18 juli 1973

betreffende de schadevergoeding ten gunste van de plaatsvervangende rechters in de vrederechten, plaatsvervangende rechters in de politierechtbanken, plaatsvervangende rechters in de rechtbanken van eerste aanleg, plaatsvervangende rechters in de rechtbanken van koophandel en plaatsvervangende rechters in de arbeidsrechtbanken, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk.

Koninklijk besluit van 29 januari 1975

betreffende de schadevergoeding ten gunste van de hulpdeurwaarders ter rolle bij de hoven en rechtbanken, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk.

Koninklijk besluit van 7 december 1978

betreffende de schadevergoeding ten gunste van sommige begeleiders van schoolbussen, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk.

Koninklijk besluit van 30 december 1993

betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de leden van de dienst "ombudsman" bij sommige autonome overheidsbedrijven, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk.

Koninklijk besluit van 26 april 1995

betreffende de schadevergoeding ten gunste van de bedienaars van de katholieke, protestantse, orthodoxe, anglicaanse, israëlitische erediensten en de imams van de islamitische eredienst voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk.

Koninklijk besluit van 14 juli 1995

betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de leden, de griffiers en het personeel van de vaste comités van toezicht op de politie- en inlichtingendiensten, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk.

Koninklijk besluit van 26 april 1999

betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, ten gunste van de personeelsleden van het academisch en wetenschappelijk personeel van sommige vrije universitaire instellingen.

Koninklijk besluit van 30 maart 2001

tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten

Koninklijk besluit van 26 augustus 2003

houdende de tenlasteneming en de betaling van de kosten, vergoedingen en de renten inzake arbeidsongevallen en beroepsziekten overkomen aan personeelsleden van de geïntegreerde politie

Koninklijk besluit van 8 juni 2007

tot uitvoering, wat de arbeidsongevallen en de beroepsziekten in de overheidssector betreft, van sommige bepalingen van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde

Koninklijk besluit van 7 mei 2013

houdende uitvoering van artikel 20sexies van de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

MINISTERIËLE OMZENDBRIEVEN

Ministeriële omzendbrief nr. 594 van 11 maart 2009

met betrekking tot de toepassing van artikel 20octies van de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector.

Omzendbrief nr. 638 van 13 juni 2014

Uitvoeringsmodaliteiten van artikelen 8bis en 9 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de personeelsleden van de overheidssector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk en van artikelen 8 en 9 van het koninklijk besluit van 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van sommige personeelsleden van overheidsdiensten of overheidsinstellingen van de lokale sector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, zoals gewijzigd bij het koninklijk besluit van 8 mei 2014

WETTEN

Wet van 3 juli 1967

(Staatsblad 10 augustus)

betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector (1).

Gewijzigd bij: de wet van 13 augustus 1971 (Staatsbl. 25 september), de K.B.'s van 25 augustus 1971 (Staatsbl. 4 september) en 8 november 1971 (Staatsbl. 18 november), de wetten van 12 juni 1972 (Staatsbl. 2 september) en 13 juli 1973 (Staatsbl. 8 augustus), de K.B.'s van 16 mei 1977 (Staatsbl. 20 juli), nr. 23 van 27 november 1978 (Staatsbl. 13 december), nr. 280 van 30 maart 1984 (Staatsbl. 6 april), nr. 419 van 16 juli 1986 (Staatsbl. 30 juli) en van 28 juni 1990 (Staatsbl. 4 augustus), de wetten van 31 juli 1991 (Staatsbl. 7 september), 26 juni 1992 (Staatsbl. 30 juni), 30 maart 1994 (Staatsbl. 31 maart), 20 mei 1994 (Staatsbl. 21 juni), 21 december 1994 (Staatsbl. 23 december - tweede uitgave), 20 december 1995 (Staatsbl. 23 december), 29 april 1996 (Staatsbl. 30 april - tweede uitgave; erratum Staatsbl. 20 augustus), 20 mei 1997 (Staatsbl. 8 juli), het K.B. van 8 augustus 1997 (Staatsbl. 27 augustus), de wetten van 19 oktober 1998 (Staatsbl. 25 november; errata Staatsbl. 26 januari 1999 en 9 maart 1999), 22 maart 1999 (Staatsbl. 30 april - eerste uitgave), het K.B. van 20 juli 2000 (Staatsbl. 30 augustus), de wetten van 27 december 2000 (Staatsbl. 6 januari 2001; erratum Staatsbl. 6 april 2001), 21 juni 2002 (Staatsbl. 22 oktober), de programmawetten van 2 augustus 2002 (Staatsbl. 29 augustus), 24 december 2002 (Staatsbl. 31 december - eerste uitgave), het K.B. van 6 mei 2003 (Staatsbl. 13 mei), de programmawet van 22 december 2003 (Staatsbl. 31 december - eerste uitgave), het K.B. van 27 mei 2004 (Staatsbl. 24 juni) en de wetten van 27 december 2006 (Staatsbl. 28 december – derde uitgave), 17 mei 2007 (Staatsbl. 14 juni – tweede uitgave), 11 mei 2007 (Staatsbl. 26 juni) (2), 30 december 2009 (Staatsbl. 31 december – derde uitgave), 29 maart 2012 (Staatsbl. 30 maart – derde editie), 31 juli 2013 (Staatsbl. 20 september – tweede uitgave), 25 april 2014 (Staatsbl. 6 juni), 11 december 2016 (Staatsbl. 22 december) en 25 december 2016 (Staatsbl. 29 december – derde uitgave), 30 september 2017 (Staatsbl. 16 oktober), het K.B. van 23 november 2017 (Staatsbl. 14 december), de wet van 21 december 2018 (Staatsblad 17 januari 2019), het K.B. van 7 november 2021 (Staatsbl. 2 december) en de wet van 31 juli 2023 (Staatsblad 9 augustus).

- UITTREKSEL -

HOOFDSTUK I. Doel en werkingssfeer van de wet (3)

Art. 1

Aangevuld bij de wetten van 12 juni 1972, enig artikel, 13 juli 1973, art. 1, vervangen bij de wet van 31 juli 1991, art. 1, gewijzigd bij de wet van 20 mei 1994, art. 23, vervangen bij de wet van 20 december 1995, art. 64, gewijzigd bij de wetten van 19 oktober 1998, art. 3, 22 maart 1999, art. 3, aangevuld bij de wet van 27 december 2000, art. 36 en gewijzigd bij de programmawetten van 2 augustus 2002, art. 46, 22 december 2003, art. 401, het K.B. van 27 mei 2004, art. 20, § 2, de wet van 27 december 2006, art. 112 en de wetten van 17 mei 2007, art. 2, 1° tot 5°, 31 juli 2013, art. 11, 25 april 2014, art. 80, aangevuld bij de wet van 11 december 2016, art. 2 (4) en gewijzigd bij de wet van 25 december 2016, art. 20 (5).

De bij deze wet vastgestelde regeling voor het herstel van schade ten gevolge van arbeidsongevallen, ongevallen op de weg naar en van het werk en ten gevolge van beroepsziekten wordt door de Koning, bij in Ministerraad overlegd besluit, onder de voorwaarden en binnen de perken die Hij bepaalt, toepasselijk verklaard op de leden van het vast, stagedoend, tijdelijk, hulp-personeel of het personeel dat wordt in dienst genomen door een arbeids-overeenkomst, die behoren tot:

- 1° de federale besturen en andere rijksdiensten, met inbegrip van de rechterlijke macht;
- 2° (6) de publiekrechtelijke rechtspersonen en de instellingen van openbaar nut (7) die onder het gezag, de controle of het toezicht van de Staat vallen, alsook de autonome overheidsbedrijven die zijn ondergebracht in artikel 1, § 4, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven en de naamloze vennootschappen van publiek recht "Brussels South Charleroi Airport Security", "Liège Airport Security" en "le circuit de Spa-Francorchamps", enkel wat het personeel betreft dat niet met een arbeids-overeenkomst in dienst is genomen (8), en de openbare instellingen van sociale zekerheid die vermeld zijn in artikel 3, § 2, van het koninklijk besluit van 3 april 1997 houdende maatregelen met het oog op de responsabilisering van de openbare instellingen van sociale zekerheid, met toepassing van artikel 47 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels en de naamloze vennootschap van privaatrecht Brussels International Airport Company of zijn rechtsopvolgers, uitsluitend voor wat betreft de personeelsleden bedoeld bij artikel 1,15° van het koninklijk besluit van 27 mei 2004 betreffende de omzetting van B.I.A.C. in een naamloze vennootschap van privaatrecht en betreffende de luchthaveninstallaties (9);
- 3° de besturen en andere diensten van de regeringen van de gemeenschappen en de gewesten, alsook de besturen en andere diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie;
- 4° de besturen en andere diensten van de Colleges van de Vlaamse en de Franse Gemeenschapscommissie van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest;
- 5° de onderwijsinrichtingen georganiseerd door of namens de Gemeenschappen of de Gemeenschapscommissies;
- 6° de gesubsidieerde onderwijsinrichtingen;
- 7° de gesubsidieerde psychisch-medisch-sociale centra, de gesubsidieerde diensten voor school- en beroepsoriëntering en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding;
- 8° de publiekrechtelijke rechtspersonen en de instellingen van openbaar nut die onder het gezag, de controle of het toezicht van een Gemeenschap, een Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie of de Franse Gemeenschapscommissie vallen; (.10)
- 9° de provincies, de gemeenten, de intercommunales en de inrichtingen die aan de provincies en de gemeenten ondergeschikt zijn, de agglomeraties en federaties van gemeenten;
- 10° de federale politie en de algemene inspectie van de federale politie en de lokale politie inclusief de in artikel 4, § 2, van de wet van 27 decem-

ber 2000 houdende diverse bepalingen met betrekking tot de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, bedoelde militairen, zolang zij tot het administratief en logistiek korps behoren; (.11)

11° de korpsen van de lokale politie inclusief de in artikel 4, § 2, van de wet van 27 december 2000 houdende diverse bepalingen met betrekking tot de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, bedoelde militairen, zolang zij tot het administratief en logistiek korps behoren; (.12)

12° de hulpverleningszones, met inbegrip van de vrijwillige leden van het operationeel personeel. Voor laatstgenoemden gelden echter alleen de bepalingen betreffende de beroepsziekten. (.13)

13° de Vlaamse bestuursrechtscolleges. (.14)

In afwijking van het eerste lid, blijven voor de militairen en daarmee gelijkgestelden de op 5 oktober 1948 gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen, gelden.

De in het vorige lid bepaalde afwijking is niet van toepassing op de personeelsleden van het operationeel korps van de rijkswacht die gedetacheerd zijn bij de diensten enquêtes van de vaste comités van toezicht van de politie- en inlichtingendiensten. (.15)

Echter, voor de arbeidsongevallen, de ongevallen op de weg naar en van het werk en de beroepsziekten waarvan zij het slachtoffer zijn tijdens de periode van hun beziging, worden de bij militairen die gebezigd worden overeenkomstig de wet van 20 mei 1994 betreffende de beziging van militairen buiten de Krijgsmacht en overeenkomstig Titel V, Afdeling 2, van de wet van 28 februari 2007 tot vaststelling van het statuut van de militairen en kandidaat-militairen van het actief kader van de Krijgsmacht voor de toepassing van deze wet, evenwel gelijkgesteld met de leden van het vast benoemd personeel van het bestuur, de dienst of de instelling waarbij zij gebezigd worden.

Voor de toepassing van het eerste lid, dienen onder "tijdelijk personeel" eveneens te worden verstaan de personeelsleden die onder statuut geplaatst maar die niet vastbenoemd zijn. (.16)

Behalve andersluidende bepaling, wordt het vastbenoemde personeelslid dat gemachtigd is om voltijdse prestaties te verrichten bij één van de in dit artikel bedoelde overheidsdiensten, andere dan diegene waartoe hij behoort, voor de arbeidsongevallen, de ongevallen op de weg naar en van het werk en de beroepsziekten waarvan hij/zij het slachtoffer wordt tijdens deze prestaties, gelijkgesteld met het vastbenoemd personeel van de overheidsdienst waarbij het deze prestaties verricht. Het slachtoffer kan, in dit geval, de toepassing van artikel 14, § 1, 5°, invoeren tegen de overheidsdienst waarbij het zijn prestaties verricht. (.17)

Voor de arbeidsongevallen, de ongevallen op de weg naar en van het werk en de beroepsziekten waarvan zij het slachtoffer zijn tijdens de periode van hun terbeschikkingstelling, worden de bij de wet van 16 juli 2005 houdende de overplaatsing van sommige militairen naar een openbare werkgever en bij Titel V, Afdeling 3, van de wet van 28 februari 2007 tot vaststelling van het statuut van de militairen en kandidaat-militairen van het actief kader van

de Krijgsmacht ter beschikking gestelde militairen, voor de toepassing van deze wet, gelijkgesteld met de leden van het vast benoemd personeel van het bestuur, de dienst, de instelling of de rechtspersoon waarbij zij ter beschikking worden gesteld. (17)

Art. 1/1

Ingevoegd bij de wet van 25 december 2016, art. 21 (18)

Deze wet is niet van toepassing op de personeelsleden van HR Rail, al dan niet ter beschikking gesteld aan de NMBS of Infrabel, ongeacht of ze zich in een statutair verband met HR Rail bevinden of onder arbeidsovereenkomst aangeworven zijn.

Art. 1bis

Ingevoegd bij de wet van 26 juni 1992, art. 166, vervangen bij de wet van 20 december 1995, art. 65, gewijzigd bij de wetten van 19 oktober 1998, art. 4, 21 juni 2002, art. 66, vervangen bij de art. 3 van de wet van 17 mei 2007 en gewijzigd bij de wet van 31 juli 2023, art. 8.

Volgens de in artikel 1 vastgestelde modaliteiten wordt deze wet toepasselijk gemaakt op:

- 1° de bedienaars van de erkende erediensten, de afgevaardigden van de erkende niet-confessionele organisaties, de aalmoezeniers en morele consulenten;
- 2° de personeelsleden van de door de Gemeenschappen gesubsidieerde universitaire instellingen, waarvan de regeling inzake rustpensioen ten laste van de Schatkist is, voor zover deze instellingen erom verzoeken;
- 3° de personeelsleden van de internationale instellingen van Belgische deelname, die door het Ministerie van Defensie beheerd worden.

Art. 1ter

Ingevoegd bij de wet van 21 december 2018, art. 14. (19)

Volgens de in artikel 1 vastgestelde modaliteiten wordt deze wet toepasselijk gemaakt op de personen die bij de besturen, diensten of instellingen vermeld in de artikelen 1 en 1bis arbeid verrichten in het kader van een opleiding tot betaalde arbeid.

In afwijking van het eerste lid is de wet niet van toepassing op de opleidingen die buiten enig wettelijk kader worden ingericht.

Voor de toepassing van deze wet worden voor de in het eerste lid bedoelde personen gelijkgesteld met:

- 1° personeelslid: de persoon die arbeid verricht in het kader van een opleiding tot betaalde arbeid;
- 2° ambt: opleiding waarbij arbeidsprestaties worden verricht;
- 3° arbeidsovereenkomst: de overeenkomst inzake opleiding tot betaalde arbeid.

De Koning kan, voor de categorieën van personen die Hij bepaalt, andere dan de in artikelen 1 en 1bis bedoelde besturen, rechtspersonen of instellingen aanduiden voor de toepassing van de artikelen 2bis, 14, 14bis, 16, 19, tweede lid, 20sexies, 20octies, 20novies en 20decies van deze wet.

De Koning bepaalt de categorieën van de getroffen enen waarvoor de bijzondere regeling van het artikel 86/1 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 geldt.

Art. 2

Gewijzigd bij het K.B. van 25 augustus 1971, art. 1, 1°, de wetten van 13 juli 1973, art. 2, 17 mei 2007, art. 4, 1°, 2° en 3° en aangevuld bij de wetten van 11 mei 2007, art. 2, 11 december 2016, art. 3 en 21 december 2018, art. 28.

Onder arbeidsongeval wordt verstaan het ongeval dat zich tijdens en door de uitoefening van het ambt heeft voorgedaan en dat een letsel veroorzaakt. Het ongeval overkomen tijdens de uitoefening van het ambt wordt, behoudens tegenbewijs, geacht door de uitoefening van het ambt te zijn overkomen.

Het ongeval overkomen aan de telewerker wordt, behoudens tegenbewijs, geacht overkomen te zijn tijdens de uitoefening van het ambt:

1° wanneer het ongeval gebeurt op de plaats of de plaatsen die schriftelijk zijn vermeld als de plaats om zijn werk te verrichten, in een telewerkovereenkomst of in enig ander document dat het telewerk generiek of punctueel, collectief of individueel, toelaat. Als de plaats(en) niet werd(en) vermeld, zal het vermoeden van toepassing zijn op de woonplaats of de plaats(en) waar het telewerk gewoonlijk wordt uitgevoerd;

en

2° wanneer het ongeval gebeurt tijdens de periode van de dag die is vermeld in een document zoals bedoeld in 1° als periode waarin arbeid kan verricht worden. Als de periode niet werd vermeld, zal het vermoeden van toepassing zijn tijdens de werkuren die de telewerker zou moeten presteren indien hij in de lokalen van de werkgever zou zijn tewerkgesteld.

Het ongeval veroorzaakt door terrorisme, zoals bepaald in de wet van 1 april 2007 betreffende de verzekering tegen schade veroorzaakt door terrorisme, en overkomen tijdens de uitoefening van het ambt, wordt geacht te zijn overkomen door de uitoefening van het ambt. (20)

Worden eveneens beschouwd als arbeidsongevallen:

1° het ongeval overkomen op de weg naar en van het werk dat aan de vereisten voldoet om dit karakter te hebben in de zin van artikel 8 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971;

2° het ongeval dat een personeelslid als bedoeld in artikel 1 buiten de uitoefening van zijn dienst is overkomen maar dat veroorzaakt is door een derde wegens het door dit personeelslid uitgeoefend ambt.

Wanneer de getroffene of zijn rechthebbenden, benevens het bestaan van een letsel, het bestaan van een plotselinge gebeurtenis aanwijzen, wordt het letsel, behoudens tegenbewijs, vermoed door een ongeval te zijn veroorzaakt.

Het personeelslid bedoeld in artikel 1 wordt geacht zich te bevinden op de plaats waar hij zijn ambt uitoefent wanneer hij:

- 1° bij gelegenheid een opdracht in het buitenland volbrengt in het kader van zijn ambt;
- 2° een activiteit uitoefent als vakbondsafgevaardigde of vertegenwoordiger van het personeel, zelfs buiten het Belgisch grondgebied, waarvoor hij verlof of een dienstvrijstelling kreeg;
- 3° deelneemt aan de werkzaamheden van de onderhandelings- of overlegorganen terwijl hij:
 - a) krachtens de arbeidsregeling die hem is opgelegd niet verplicht is te werken;
 - b) vooraf vakantieverlof heeft gekregen;
 - c) niet verplicht is te werken omdat hij zijn ambt uitoefent met verminderde prestaties, om welke reden ook, behalve voor verminderde prestaties wegens ziekte;
- 4° uitdrukkelijk vergunning krijgt om deel te nemen aan beroepsvormingsactiviteiten, zelfs indien het niet verplicht is te werken krachtens de arbeidsregeling die hem is opgelegd;
- 5° deelneemt aan activiteiten voor vakbondsopleiding waarvoor hij verlof of een dienstvrijstelling heeft gekregen;
- 6° deelneemt aan een vergelijkend examen, een selectie, een examen, een competentiemeting of ieder andere proef, voor zover die deelname is vastgelegd in de bepalingen die op hem van toepassing zijn, terwijl hij krachtens de arbeidsregeling die hem is opgelegd niet verplicht is te werken of met verlof is of een dienstvrijstelling kreeg.

Onder beroepsziekten worden verstaan de ziekten die als zodanig zijn aangemerkt ter uitvoering van de artikelen 30 en 30bis van de wetten betreffende de preventie van beroepsziekten en de vergoeding van de schade die uit die ziekten voortvloeit, gecoördineerd op 3 juni 1970.

Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

- 1° wettelijke samenwoning: de samenwoning van twee partners die overeenkomstig artikel 1478 van het Burgerlijk Wetboek een overeenkomst hebben opgesteld waarin voor de partijen is voorzien in een verplichting tot hulp die, zelfs na een eventuele breuk, financiële gevolgen kan hebben;
- 2° wettelijk samenwonende partner: de persoon die wettelijk samenwoont met een partner en waarbij tussen beide partners een overeenkomst is opgesteld overeenkomstig artikel 1478 van het Burgerlijk Wetboek waarin voor de partijen is voorzien in een verplichting tot hulp die, zelfs na een eventuele breuk, financiële gevolgen kan hebben.

Art. 2bis

Ingevoegd bij de wet van 13 augustus 1971, opgeheven bij de wet van 13 juli 1973, art. 12 en opnieuw opgenomen bij de wet van 19 oktober 1998, art. 5.

Wanneer de overheid die door de Koning aangewezen is om de aangiften van ongeval te ontvangen, weigert het geval ten laste te nemen van een personeelslid dat niet de hoedanigheid van vastbenoemde ambtenaar heeft, of wanneer zij oordeelt dat er twijfel bestaat inzake de toepassing van de wet op het ongeval van dit personeelslid, verwittigt zij binnen de dertig dagen na ontvangst van de aangifte, het slachtoffer of zijn rechthebbende en de verzekeringsinstelling waarbij het slachtoffer aangesloten of ingeschreven is overeenkomstig de wetgeving op de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit.

Deze kennisgeving, die vergezeld gaat van een afschrift van de aangifte, wordt beschouwd als een aangifte van arbeidsongeschiktheid die binnen de gestelde tijd bij de verzekeringsinstelling is ingediend.

De vergoedingen voor arbeidsongeschiktheid die door de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit zijn vastgesteld, zijn door de overheid die nalaat binnen de in het eerste lid bedoelde termijn te verwittigen, verschuldigd van het begin van de ongeschiktheid tot en met de dag van de aangifte, aan het personeelslid dat, behalve de vormvereiste van de aangifte, alle voorwaarden vervult om ze te verkrijgen.

De voormelde vergoedingen wegens arbeidsongeschiktheid worden aan het slachtoffer uitbetaald door de verzekeringsinstelling van de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit en door haar rechtstreeks van de overheid teruggevorderd.

Art. 2ter

Ingevoegd als artikel 20quater bij de wet van 20 december 1995, art. 72 en artikel 2ter geworden bij de wet van 19 oktober 1998, art. 14.

De verzekeringscontracten die zijn afgesloten om de in artikel 1bis bedoelde personen te dekken, worden van rechtswege ontbonden uiterlijk binnen de twaalf maanden na de datum waarop deze wet ten opzichte van dezen van kracht wordt.

HOOFDSTUK II. Vergoedingen**Afdeling I. Diverse vergoedingen****Art. 3**

Vervangen bij de wet van 13 juli 1973, art. 3 en gewijzigd bij de wetten van 20 mei 1997, art. 3, 19 oktober 1998, art. 6, 13 en 15, 17 mei 2007, art. 5, 1° tot 3° en 11 mei 2007, art. 3, 1° en 2°.

Volgens de in artikel 1 bepaalde regelen:

- 1° heeft degene die getroffen is door een arbeidsongeval, een ongeval op de weg naar en van het werk of een beroepsziekte recht op:
 - a) een vergoeding van de kosten voor dokter, chirurg, apotheker, verpleging, prothese en orthopedie;
 - b) een rente in geval van blijvende arbeidsongeschiktheid;
 - c) een bijslag wegens verergering van de blijvende arbeidsongeschiktheid na de herzieningstermijn; (21)

- 2° hebben de rechthebbenden van een overleden slachtoffer recht op:
- a) een vergoeding wegens begrafeniskosten;
 - b) een rente van overlevende echtgenoot, van overlevende wettelijk samenwonende partner, wees of rechthebbende in een andere hoedanigheid;
 - c) een overlijdensbijslag na de herzieningstermijn; (22)
- 3° hebben het slachtoffer, de echtgenoot, de wettelijk samenwonende partner, de kinderen en de ouders recht op schadeloosstelling van de verplaatsings- en overnachtingskosten die het gevolg zijn van het ongeval of de beroepsziekte;
- 4° heeft het personeelslid dat door een beroepsziekte bedreigd of aangeast wordt en dat daardoor tijdelijk ophoudt zijn ambt uit te oefenen, recht op een vergoeding.

De vergoedingen van de kosten voor dokter, chirurg, apotheker, verpleging, prothese en orthopedie, alsook de begrafeniskosten worden uitgekeerd aan hen die deze kosten ten laste hebben genomen.

Als door een beroepsziekte bedreigd, wordt beschouwd het personeelslid bij wie men een gepredisponeerdheid tot de beroepsziekte of het verschijnen van de eerste symptomen ervan vaststelt.

Art. 3bis

Ingevoegd bij de wet van 13 juli 1973, art. 4, aangevuld bij de wet van 20 mei 1997, art. 4 en gewijzigd bij de wetten van 19 oktober 1998, art. 7, 17 mei 2007, art. 6, 1° en 2° en 21 december 2018, art. 15. (19)

Onder voorbehoud van de toepassing van een meer gunstige wets- of verordeningsbepaling genieten de personeelsleden op wie deze wet van toepassing werd verklaard, gedurende de periode van tijdelijke ongeschiktheid tot de datum van volledige hervatting van het werk, het voordeel van de bepalingen die voor een tijdelijke volledige ongeschiktheid door de wetgeving op de arbeidsongevallen of door de wetgeving op de beroepsziekten zijn vastgesteld.

Voor de bij artikel 1ter, behoudens de uitzonderingen voorzien op grond van het vijfde lid ervan, bedoelde personen wordt het basisloon voor de berekening van de vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid vastgesteld overeenkomstig artikel 38/1, eerste en tweede lid, van de arbeidsongevalwet van 10 april 1971.

Onder voorbehoud van de toepassing van een meer gunstige wets- of verordeningsbepaling, genieten de personeelsleden op wie deze wet van toepassing werd verklaard, het voordeel van de bepalingen die door de wetgeving op de schadevergoeding voor beroepsziekten zijn vastgesteld gedurende de periode van tijdelijke volledige ongeschiktheid, wanneer zij, door een beroepsziekte bedreigd of aangetast, tijdelijk hun ambt stopzetten en niet voor andere opdrachten zijn kunnen ingezet worden. Voor de zwangere werkneemster wordt de toepassing van de bepalingen die in geval van tijdelijke volledige ongeschiktheid bepaald zijn, beperkt tot de periode tussen het

begin van de zwangerschap en het begin van de zes weken die aan de vermoedelijke datum van de bevalling voorafgaan of van de acht weken wanneer een meerlinggeboorte is voorzien (23).

De vergoeding voor tijdelijke ongeschiktheid wordt op dezelfde tijdstippen betaald als de gewone wedde of het gewone loon.

Art. 3ter

Ingevoegd bij de wet van 13 juli 1973, art. 5 en gewijzigd bij de wet van 19 oktober 1998, art. 15.

Het slachtoffer heeft recht op de herstellings- en vervangingskosten van de prothese en orthopedische toestellen waaraan het ongeval schade heeft veroorzaakt.

Zo het slachtoffer ten gevolge van de in het eerste lid bedoelde schade een tijdelijke arbeidsongeschiktheid oploopt, heeft hij tijdens de periode die voor het herstellen of het vervangen van die prothese en orthopedische toestellen nodig is, recht op de vergoedingen verleend overeenkomstig artikel 3bis.

Afdeling Ibis. Diverse voordelen

(Ingevoegd bij de wet van 19 oktober 1998, art. 8)

Art. 3quater

Ingevoegd bij de wet van 19 oktober 1998, art. 8 en gewijzigd bij de wet van 21 december 2018, art. 16. (19)

De Koning bepaalt de voordelen die aan de in de artikelen 1, 1bis en 1ter bedoelde personeelsleden toegekend mogen worden om de preventie van de arbeidsongevallen, de ongevallen op de weg naar en van het werk of van de beroepsziekten, te verzekeren.

Afdeling II. Renten

A. Renten in geval van blijvende arbeidsongeschiktheid

(Opschrift gewijzigd bij de wet van 19 oktober 1998, art. 13)

Art. 4

Gewijzigd bij de K.B.'s van 25 augustus 1971, art. 1, 2°, nr. 280 van 30 maart 1984, art. 1, nr. 419 van 16 juli 1986, art. 1, 28 juni 1990, art. 1, de wetten van 31 juli 1991, art. 2, 19 oktober 1998, art. 9 en 15, het K.B. van 20 juli 2000, art. 1, de programmawet van 24 december 2002, art. 438, het K.B. van 6 mei 2003, art. 1 en de wet van 17 mei 2007, art. 7.

§ 1. *Gewijzigd bij de K.B.'s van 25 augustus 1971, art. 1, 2°, nr. 280 van 30 maart 1984, art. 1, 28 juni 1990, art. 1, de wet van 31 juli 1991, art. 2, vervangen bij de wet van 19 oktober 1998, art. 9, 1° en gewijzigd bij het K.B. van 20 juli 2000, art. 1, de programmawet van 24 december 2002, art. 438, het K.B. van 6 mei 2003, art. 1 en de wet van 17 mei 2007, art. 7, 1°.*

De rente wegens blijvende arbeidsongeschiktheid wordt vastgesteld op grond van de jaarlijkse bezoldiging waarop het slachtoffer recht heeft op het tijdstip dat het ongeval zich heeft voorgedaan of de beroepsziekte is vastgesteld. Zij is evenredig met het aan het slachtoffer toegekende percentage aan arbeidsongeschiktheid.

Overschrijdt de jaarlijkse bezoldiging 24.332,08 EUR (24), dan wordt zij slechts tot dat bedrag in aanmerking genomen voor de berekening van de rente. Het bedrag van dit plafond is dat van kracht is op de datum van

consolidatie van de arbeidsongeschiktheid of op de datum waarop de arbeidsongeschiktheid een karakter van bestendigheid vertoont. (25)

Naar aanleiding van een algemene herwaardering van de wedden in de overheidssector en in de mate van die herwaardering kan de Koning dit bedrag wijzigen.

§ 2. Ingevoegd bij de wet van 19 oktober 1998, art. 9, 1° en gewijzigd bij de wet van 17 mei 2007, art. 7, 2° (enkel Franse tekst).

Als de toestand van het slachtoffer absoluut de geregelde hulp van een derde vereist, kan het aanspraak maken op een bijkomende vergoeding die vastgesteld wordt volgens de noodzaak van deze hulp, berekend op basis van het gewaarborgd maandloon of van het gemiddelde maandelijks minimuminkomen dat gewaarborgd wordt volgens de bezoldigingsregeling die op het slachtoffer toepasselijk is in de dienst waar het aangeworven of in dienst genomen is. Het jaarlijks bedrag van deze bijkomende vergoeding mag niet meer bedragen dan de bovenvermelde vergoeding vermenigvuldigd met 12.

In geval van opname van het slachtoffer ten laste van de verzekeraar in een ziekenhuis of een verplegings- en rustinstelling, wordt de vergoeding voor hulp door een derde, zoals bedoeld in het vorige lid, opgeschort vanaf de 91ste dag van ononderbroken opname.

Onverminderd artikel 19 stelt de Koning de wijze vast waarop de arbeidsongeschiktheid wordt bepaald.

§ 3. Oorspronkelijk § 2, toegevoegd bij het K.B. nr. 419 van 16 juli 1986, art. 1, § 3 geworden bij de wet van 19 oktober 1998, art. 9, 2° en gewijzigd bij de wet van 17 mei 2007, art. 7, 3°.

De renten voortvloeiend uit ongevallen die zich hebben voorgedaan vanaf 1 april 1984, en vastgesteld overeenkomstig § 1, worden verminderd met 50 pct. voor de arbeidsongeschiktheden van minder dan 5 pct. en met 25 pct. voor de arbeidsongeschiktheden die ten minste gelijk zijn aan 5 pct. maar minder bedragen dan 10 pct.

Art. 4bis

Ingevoegd bij het K.B. nr. 280 van 30 maart 1984, art. 2 (26) en gewijzigd bij de wet van 19 oktober 1998, art. 15.

Wanneer het slachtoffer een rust- of overlevingspensioen geniet dat slechts wordt uitbetaald op voorwaarde dat de wettelijk vastgestelde perken van toegelaten arbeid niet worden overschreden, wordt de basisbezoldiging vastgesteld uitsluitend met inachtneming van het loon dat verschuldigd is ingevolge het verrichten van de toegelaten arbeid.

Art. 4ter

Ingevoegd bij de wet van 21 december 2018, art. 17. (19)

Voor de bij artikel 1ter, behoudens de uitzonderingen voorzien op grond van het vijfde lid ervan, bedoelde personen wordt de rente vastgesteld op grond van het bedrag, vastgesteld overeenkomstig artikel 38/1, derde lid, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

Art. 5

Gewijzigd bij de wet van 19 oktober 1998, art. 15 en vervangen bij de wet van 17 mei 2007, art. 8.

Onverminderd de bepalingen van de artikelen 6 en 7, kunnen de in artikel 3, eerste lid, 1°, b, bedoelde rente en de in artikel 3, eerste lid, 1°, c, bedoelde bijslag wegens verergering van de blijvende ongeschiktheid worden gecumuleerd met de bezoldiging en met het rustpensioen, toegekend krachtens de wets- en reglementsbepalingen eigen aan de overheidsdiensten.

Art. 6

Gewijzigd bij het K.B. nr. 280 van 30 maart 1984, art. 3 en de wetten van 20 december 1995, art. 66, 19 oktober 1998, art. 10 en 15 en 17 mei 2007, art. 9.

§ 1. *Gewijzigd bij de wet van 19 oktober 1998, art. 15 en vervangen bij de wet van 17 mei 2007, art. 9.*

Zolang het slachtoffer de uitoefening van ambten behoudt, mogen de rente bedoeld in artikel 3, eerste lid, 1°, b, en de bijslag bedoeld in artikel 3, eerste lid, 1°, c, niet hoger liggen dan 25 pct. van de bezoldiging op grond waarvan de rente werd vastgesteld.

§ 2. *Gewijzigd bij het K.B. nr. 280 van 30 maart 1984, art. 3, vervangen bij de wet van 20 december 1995, art. 66 en gewijzigd bij de wet van 19 oktober 1998, art. 15.*

Het slachtoffer dat ongeschikt is bevonden om zijn ambt uit te oefenen maar die andere, met zijn gezondheidstoestand verenigbare ambten kan vervullen, kan volgens de regelen en binnen de grenzen die zijn statuut bepaalt, wedertewerkgesteld worden in een betrekking welke met zulk een ambt overeenkomt.

Het wedertewerkgestelde slachtoffer behoudt het voordeel van de bezoldigingsregeling welke hij genoot toen het ongeval zich voordeed of de beroepsziekte werd vastgesteld.

§ 3. *Toegevoegd bij de wet van 19 oktober 1998, art. 10.*

Indien de blijvende arbeidsongeschiktheid die in hoofde van het slachtoffer erkend wordt, dusdanig verergert dat het zijn nieuwe betrekking tijdelijk niet meer kan uitoefenen, heeft het tijdens deze afwezigheidsperiode recht op de in artikel 3bis vastgestelde schadeloosstelling.

Art. 7

Gewijzigd bij de wet van 19 oktober 1998, art. 11 en 15 en vervangen bij de wet van 17 mei 2007, art. 10.

§ 1. Indien het slachtoffer zijn ambt neerlegt en een in artikel 5 bedoeld rustpensioen verkrijgt, kunnen de in artikel 3, eerste lid, 1°, b, bedoelde rente en de in artikel 3, eerste lid, 1°, c, bedoelde bijslag wegens verergering van de blijvende arbeidsongeschiktheid met het pensioen slechts worden gecumuleerd tot 100 pct. van de laatste bezoldiging, nadat deze in voorkomend geval is aangepast volgens de voor rust- en overlevingspensioenen geldende regelen.

Dat maximum kan tot méér dan 100 pct., echter niet tot méér dan 150 pct., worden opgevoerd voor slachtoffers wier toestand volstrekt de geregelde hulp van een ander persoon vergt.

De rente of de bijslag wegens verergering worden in voorkomend geval tot het passend bedrag verminderd.

§ 2. Het slachtoffer dat zijn ambt neerlegt zonder recht op een in artikel 5 bedoeld rustpensioen te hebben, geniet de totale rente en de totale bijslag wegens verergering.

B. Renten in geval van overlijden

Art. 8

Vervangen bij de wet van 13 juli 1973, art. 6 en gewijzigd bij de wetten van 19 oktober 1998, art. 15, 11 mei 2007, art. 4, 1, 2° en 3° en 21 december 2018, art. 18. (19)

Indien het ongeval of de beroepsziekte het overlijden van het slachtoffer tot gevolg heeft gehad, wordt een rente gelijk aan 30 pct. van de in artikel 4 of in artikel 4ter bepaalde bezoldiging toegekend:

- 1° aan de echtgenoot die op het tijdstip van het ongeval of van de vaststelling van de beroepsziekte noch uit de echt noch van tafel en bed is gescheiden of aan de partner die op het tijdstip van het ongeval of van de vaststelling van de beroepsziekte wettelijk met hem samenwoont;
- 2° aan de echtgenoot die op het tijdstip van het overlijden van het slachtoffer noch uit de echt noch van tafel en bed is gescheiden of aan de partner die op het tijdstip van het overlijden van het slachtoffer wettelijk met hem samenwoont, op voorwaarde dat:
 - a) het huwelijk of de wettelijke samenwoning na het ongeval of na de vaststelling van de beroepsziekte ten minste één jaar vóór het overlijden gesloten werd of,
 - b) uit het huwelijk of de wettelijke samenwoning een kind geboren is of,
 - c) bij het overlijden een kind ten laste was waarvoor één van de echtgenoten of één van de wettelijk samenwonende partners kinderbijslag ontving.

De overlevende die uit de echt of van tafel en bed gescheiden is en die een wettelijk of conventioneel onderhoudsgeld ontving ten laste van het slachtoffer alsook de langstlevende van een ontbonden wettelijke samenwoning die een conventioneel onderhoudsgeld ten laste van het slachtoffer genoot, heeft eveneens recht op de rente bedoeld in het eerste lid, zonder dat die rente meer mag bedragen dan het onderhoudsgeld.

Art. 9

Vervangen bij de wet van 13 juli 1973, art. 7 en gewijzigd bij de wetten van 20 december 1995, art. 67, 19 oktober 1998, art. 12 en 15, 17 mei 2007, art. 11, 11 mei 2007, art. 5, 30 december 2009, art. 17 en 21 december 2018, art. 19, 20 en 21.

§ 1. *Vervangen bij de wet van 20 december 1995, art. 67, 1° en gewijzigd bij de wetten van 19 oktober 1998, art. 15, 17 mei 2007, art. 11, 1°, 2° en 3°, 11 mei 2007, art. 5, 1°, 2° en 3° en 21 december 2018, art. 19. (19)*

De kinderen die halve wezen zijn, hebben recht op een tijdelijke rente indien het ongeval of de beroepsziekte het overlijden van het slachtoffer tot gevolg heeft gehad. De tijdelijke rente is voor ieder kind gelijk aan 15 pct. van de in

artikel 4 of in artikel 4ter bepaalde bezoldiging zonder dat het totaal 45 pct. van die bezoldiging mag overschrijden. Dit, indien de kinderen:

- 1° kinderen zijn, geboren of verwekt vóór het overlijden van het slachtoffer;
- 2° kinderen van de overlevende echtgenoot of van de wettelijk samenwonende partner zijn, geboren of verwekt vóór het overlijden van het slachtoffer;
- 3° (27)
- 4° niet-erkende kinderen zijn, die een pensioen hebben verkregen in toepassing van artikel 336 van het Burgerlijk Wetboek.

§ 2. Gewijzigd bij de wetten van 20 december 1995, art. 67, 2° en 21 december 2018, art. 20. (19)

De in § 1 bedoelde kinderen, die wees zijn van vader en moeder, en de kinderen niet erkend door de ingevolge een arbeidsongeval of een beroepsziekte overleden moeder, ontvangen een rente die voor ieder kind gelijk is aan 20 pct. der in artikel 4 of in artikel 4ter bepaalde bezoldiging zonder dat het totaal 60 pct. van die bezoldiging mag overschrijden.

§ 3. Gewijzigd bij de wetten van 20 december 1995, art. 67, 3°, 19 oktober 1998, art. 15, 17 mei 2007, art. 11, 4° en 11 mei 2007, art. 5, 4°.

De rente die bij toepassing van § 1 wordt toegekend aan de kinderen van de overlevende echtgenoot of van de overlevende wettelijk samenwonende partner wordt verminderd met het bedrag van de rente die aan voornoemde kinderen wegens een ander dodelijk arbeidsongeval of een andere beroepsziekte werd toegekend.

De zodanig verminderde rente en de andere rente mogen samen evenwel niet lager zijn dan het bedrag van de rente toegekend aan de kinderen van het slachtoffer.

§ 4. Gewijzigd bij de wetten van 20 december 1995, art. 67, 4°, 30 december 2009, art. 17 en 21 december 2018, art. 21 (19).

De kinderen die door één persoon zijn geadopteerd ontvangen een rente die voor ieder kind gelijk is aan 20 pct. van de in artikel 4 of in artikel 4ter bepaalde bezoldiging van de overleden adoptant zonder dat het totaal 60 pct. van die bezoldiging mag overschrijden.

De kinderen die door twee personen zijn geadopteerd ontvangen voor ieder kind, een rente gelijk aan:

- a) 15 pct. van de in artikel 4 of in artikel 4ter bepaalde bezoldiging zo één van de adoptanten de andere overleeft, zonder dat het totaal 45 pct. van die bezoldiging mag overschrijden;
- b) 20 pct. van de in artikel 4 of in artikel 4ter bepaalde bezoldiging zo één van de adoptanten vóóroverleden is, zonder dat het totaal 60 pct. van die bezoldiging mag overschrijden.

De geadopteerden die overeenkomstig de bepalingen van artikel 353-15 van het Burgerlijk Wetboek rechten kunnen doen gelden in hun oorspronkelijke

familie en in hun adoptieve familie, mogen de rechten, waarop zij in elke van deze families aanspraak kunnen maken, niet samenvoegen. Zij mogen echter kiezen tussen de rente waarop zij recht hebben in hun oorspronkelijke of in hun adoptieve familie. De geadopteerden kunnen steeds op hun keuze terugkomen wanneer zich in hun oorspronkelijke of in hun adoptieve familie een nieuw ongeval met dodelijke afloop voordoet.

Zo de belangen van de geadopteerde kinderen samenvallen met die van in § 1 bedoelde kinderen mag de rente toegekend aan de geadopteerden niet hoger zijn dan deze toegekend aan de andere kinderen.

De bepalingen van deze paragraaf zijn uitsluitend van toepassing op de gewone adoptie.

§ 5. Indien er meer dan drie kinderen zijn, wordt het bedrag van 15 pct. of van 20 pct. voor ieder kind verminderd door het te vermenigvuldigen met een breuk, waarvan de teller gelijk is aan 3 en de noemer gelijk aan het aantal kinderen.

De maximumbedragen van 45 pct. en van 60 pct. blijven toepasselijk op al de kinderen samen zolang hun aantal niet beneden drie daalt. Blijven er niet meer dan twee kinderen over dan heeft ieder recht op een rente van 15 pct. of 20 pct.

§ 6. De kinderen hebben recht op de rente zolang zij gerechtigd zijn op kinderbijslag en alleszins tot hun 18 jaar.

De rente is verschuldigd tot op het einde van de maand waarin het recht vervalt.

§ 7. *Toegevoegd bij de wet van 19 oktober 1998, art. 12 en opgeheven bij de wet van 17 mei 2007, art. 11, 5°.*

Art. 10

Gewijzigd bij het K.B. van 25 augustus 1971, art. 1, 3° en de wet van 19 oktober 1998, art. 15.

Indien het ongeval of de beroepsziekte het overlijden van het slachtoffer tot gevolg heeft gehad, kan aan andere rechthebbenden dan de in de artikelen 8 en 9 genoemden een lijfrente of een tijdelijke rente worden toegekend onder de voorwaarden bepaald in de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

Art. 10bis

Ingevoegd bij de wet van 17 mei 2007, art. 12 en gewijzigd bij de wet van 30 december 2009, art. 18.

Zo de afstamming vastgesteld of de adoptie toegekend wordt na het overlijden van de getroffene en indien deze afstamming of adoptie een invloed heeft op de rechten van andere rechthebbenden, heeft ze pas uitwerking voor de toepassing van de artikelen 8 tot 10 vanaf de dag waarop de in kracht van gewijsde gegane beslissing die de afstamming vaststelt of de adoptie toekent, wordt betekend aan de overheid belast met de renten, overeenkomstig artikel 16.

Indien de rechten van andere rechthebbenden door een beslissing van de overheid of een gerechtelijke beslissing werden vastgesteld, wordt de wijziging van deze rechten door een nieuwe beslissing van de overheid of door een nieuwe gerechtelijke beslissing vastgelegd.

Art. 10ter

Ingevoegd bij de wet van 30 september 2017, art. 31 (28)

Indien de toekenning van een rente aan een kind dat minderjarig was op het ogenblik van het overlijden gebeurt na de definitieve regeling van het ongeval of de beroepsziekte door een beslissing van de overheid of een in kracht van gewijsde getreden gerechtelijke beslissing en indien die toekenning een invloed heeft op de rechten van de andere rechthebbenden, heeft ze voor die rechthebbenden pas uitwerking voor de toepassing van deze afdeling vanaf de dag waarop de wijziging van deze rechten door een nieuwe beslissing van de overheid of door een nieuwe in kracht van gewijsde getreden gerechtelijke beslissing wordt vastgesteld.

Art. 11

Gewijzigd bij de wet van 19 oktober 1998, art. 15 en vervangen bij de wetten van 17 mei 2007, art. 13 en 11 mei 2007, art. 6.

De krachtens deze wet toegekende renten van overlevende echtgenoot, van overlevende wettelijk samenwonende partner en van wees en de overlijdensbijslag kunnen gecumuleerd worden met de weduwen- en wezenpensioenen, toegekend krachtens de wets- en reglementsbepalingen eigen aan de overheidsdiensten.

C. Regelen gemeen aan beide soorten van renten

Art. 12

Vervangen bij het K.B. nr. 280 van 30 maart 1984, art. 4 en het K.B. nr. 419 van 16 juli 1986, art. 2 en gewijzigd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 1, de wet van 19 oktober 1998, art. 13 en 15 en de wet van 11 mei 2007, art. 7.

§ 1. *Gewijzigd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 1, de wet van 19 oktober 1998, art. 13 en 15 en de wet van 11 mei 2007, art. 7.*

Op aanvraag van het slachtoffer, van de overlevende echtgenoot of van de overlevende wettelijk samenwonende partner, wordt ten hoogste een derde van de waarde van de rente in kapitaal omgezet.

Het eerste lid is niet van toepassing inzake beroepsziekten of wanneer de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid geen 16 pct. (29) bereikt.

§ 2. De in § 1 bedoelde omzetting in kapitaal vindt plaats op de eerste dag van de derde maand die volgt op de indiening van de aanvraag, doch ten vroegste op de eerste dag van de maand die volgt op de door de Koning vastgestelde herzieningstermijn.

Art. 13

Gewijzigd bij de K.B.'s van 8 november 1971, art. 1, 16 mei 1977, art. 1, 28 juni 1990, art. 2, aangevuld bij de wet van 30 maart 1994, art. 78, gewijzigd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 2, de wet van 19 oktober 1998, art. 13 en vervangen bij de wet van 17 mei 2007, art. 14.

De in artikel 3, eerste lid, bedoelde renten, de in artikel 4, § 2, bijkomende vergoedingen, de verergerings- en overlijdensbijslagen worden vermeerderd of verminderd overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting

van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld. De Koning bepaalt hoe zij aan de spilindex 138,01 worden gekoppeld.

Het eerste lid is evenwel niet van toepassing op de renten wanneer de blijvende arbeidsongeschiktheid geen 16 pct. bereikt. (30)

HOOFDSTUK III. Cumulaties en burgerlijke aansprakelijkheid

(Opschrift vervangen door de wet van 20 december 1995, art. 68)

Art. 14

Vervangen bij de wet van 13 juli 1973, art. 8 en gewijzigd bij de wetten van 31 juli 1991, art. 3, 21 december 1994, art. 166, 20 december 1995, art. 69, 20 mei 1997, art. 5, 19 oktober 1998, art. 15, 17 mei 2007, art. 15 en 11 december 2016, art. 4.

§ 1. Gewijzigd bij de wetten van 19 oktober 1998, art. 15, 17 mei 2007, art. 15, 1° tot 4° en 11 december 2016, art. 4.

Ongeacht de uit deze wet voortvloeiende rechten blijft de rechtsvordering inzake burgerlijke aansprakelijkheid mogelijk voor het slachtoffer of zijn rechthebbenden:

- 1° tegen de personeelsleden en de gemachtigden van de in artikel 1 bedoelde rechtspersonen of instellingen die het arbeidsongeval of de beroepsziekte opzettelijk hebben veroorzaakt;
- 2° tegen de in artikel 1 bedoelde rechtspersonen of instellingen voor zover het arbeidsongeval of de beroepsziekte aan de goederen van het slachtoffer schade heeft veroorzaakt;
- 3° tegen de personen, behalve de in artikel 1 bedoelde rechtspersonen of instellingen alsmede hun gemachtigden en de leden van hun personeel, die voor het ongeval aansprakelijk zijn;
- 4° tegen de in artikel 1 bedoelde rechtspersonen of instellingen tot wier personeel het slachtoffer behoort of tegen hun gemachtigden of de andere leden van dat personeel wanneer het ongeval zich op de weg naar en van het werk heeft voorgedaan;
- 5° tegen de in artikel 1 bedoelde rechtspersonen of instellingen die de wettelijke en reglementaire bepalingen betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk zwaarwichtig hebben overtreden en die daardoor de personeelsleden aan het risico van arbeidsongevallen of van beroepsziekte hebben blootgesteld, terwijl de ambtenaren die zijn aangewezen om toezicht te houden op de naleving van die bepalingen, in toepassing van artikel 3 van de wet van 16 november 1972 betreffende de arbeidsinspectie hun schriftelijk:
 - a) hebben gewezen op het gevaar waaraan zij de personeelsleden blootstellen;
 - b) hebben meegedeeld welke overtredingen werden vastgesteld;
 - c) passende maatregelen hebben voorgeschreven;
 - d) (31)

6° tegen de in artikel 1 bedoelde rechtspersonen of instellingen en de leden van hun personeel wanneer het ongeval een verkeersongeval is. Onder verkeersongeval wordt verstaan ieder ongeval in het wegverkeer, waarbij één of meer al dan niet gemotoriseerde voertuigen zijn betrokken en dat verband houdt met het verkeer op de openbare weg. (31)

§ 2. Onverminderd de bepalingen van § 1, zijn de in artikel 1 bedoelde personen of instellingen verplicht de vergoedingen en renten die voortvloeien uit deze wet te betalen.

De volgens het gemeen recht toegekende schadevergoeding kan evenwel niet samengevoegd worden met de krachtens deze wet toegekende vergoedingen.

§ 3. *Vervangen bij de wet van 31 juli 1991, art. 3, opgeheven bij de wet van 21 december 1994, art. 166, 5°, opnieuw opgenomen bij de wet van 20 december 1995, art. 69 en gewijzigd bij de wetten van 20 mei 1997, art. 5 en 19 oktober 1998, art. 15.*

Toepassing van het bepaalde in deze wet brengt van rechtswege mede dat de hierboven bedoelde rechtspersonen of instellingen die de last van de rente dragen, in alle rechten, vorderingen en rechtsmiddelen treden welke het slachtoffer of zijn rechthebbenden, overeenkomstig § 1 mochten kunnen doen gelden tegen de persoon die verantwoordelijk is voor het arbeidsongeval of de beroepsziekte en zulks tot het bedrag van de renten en vergoedingen door deze bepaald en van het bedrag gelijk aan het kapitaal dat die renten vertegenwoordigt.

Bovendien treden de hierboven bedoelde rechtspersonen of instellingen die de last van de bezoldiging dragen van rechtswege in alle rechten, vorderingen en rechtsmiddelen die het slachtoffer overeenkomstig § 1 mocht kunnen doen gelden tegen de persoon die verantwoordelijk is voor het arbeidsongeval of de beroepsziekte tot het bedrag van de bezoldiging uitgekeerd gedurende de periode van tijdelijke ongeschiktheid.

Wat de personeelsleden betreft die bedoeld zijn in artikel 1, 5°, 6° en 7°, wordt de Gemeenschap of de Gemeenschapscommissie van rechtswege in de plaats gesteld tot beloop van de weddetoelage of van het loon, dat aan het slachtoffer tijdens de periode van tijdelijke ongeschiktheid uitbetaald wordt.

Art. 14bis

Ingevoegd bij de wet van 20 december 1995, art. 70 en gewijzigd bij de wetten van 20 mei 1997, art. 6, 19 oktober 1998, art. 15 en 29 maart 2012, art. 53.

§ 1. *Gewijzigd bij de wet van 20 mei 1997, art. 6, 1°.*

Onverminderd de bepalingen van artikel 29bis van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, blijven de in artikel 1 bedoelde rechtspersonen of instellingen als ook degenen die de in artikel 1bis bedoelde personeelscategorieën tewerkstellen verplicht de uit deze wet voortvloeiende vergoedingen en renten uit te betalen.

§ 2. De overeenkomstig artikel 29bis van de voormelde wet van 21 november 1989 toegekende vergoeding, die geen betrekking kan hebben op de vergoeding van de lichamelijke schade zoals zij gedekt is door deze wet, mag samengevoegd worden met de krachtens deze wet toegekende vergoedingen.

§ 3. *Gewijzigd bij de wetten van 20 mei 1997, art. 6, 2°, en 19 oktober 1998, art. 15 en vervangen bij de wet van 29 maart 2012, art. 53.*

De in artikel 1 bedoelde rechtspersonen en instellingen, degenen die de in artikel 1bis bedoelde personeelscategorieën tewerkstellen, alsook hun eventuele verzekeraar kunnen een rechtsvordering instellen tegen de verzekeraar die de aansprakelijkheid dekt van de eigenaar, de bestuurder of de houder van het motorvoertuig of tegen het Gemeenschappelijk Waarborgfonds bedoeld in artikel 80 van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, tot beloop van de krachtens § 1 gedane uitkeringen en de ermee overeenstemmende kapitalen.

Ze kunnen die vordering instellen op dezelfde wijze als het slachtoffer of zijn rechthebbenden en worden vervangen in de rechten die het slachtoffer of zijn rechthebbenden bij niet-vergoeding overeenkomstig § 1 hadden kunnen uitoefenen krachtens artikel 29bis van de voormelde wet van 21 november 1989.

HOOFDSTUK IV. Algemene bepalingen

Art. 15

Gewijzigd bij de wetten van 19 oktober 1998, art. 15 en 17 mei 2007, art. 16, 1° en 2°.

De renten, bijslagen en andere vergoedingen door deze wet bepaald, zijn niet verschuldigd als het slachtoffer het ongeval of de beroepsziekte opzettelijk heeft veroorzaakt.

Geen rente, bijslag of vergoeding is verschuldigd aan die rechthebbende, die het ongeval of de ziekte opzettelijk heeft veroorzaakt.

Art. 16

Vervangen bij de wetten van 31 juli 1991, art. 4 en 20 december 1995, art. 71, gewijzigd bij de programmawet van 22 december 2003, art. 402 en vervangen bij de wet van 17 mei 2007, art. 17.

De renten, bijslagen en vergoedingen toegekend aan de personeelsleden van de besturen, diensten of instellingen vermeld in artikel 1, 1°, 3° tot 7° en 10°, alsook aan de in artikel 1bis, 1° en 2°, bedoelde personen vallen ten laste van de Schatkist. Dit geldt eveneens voor de procedurekosten, behalve wanneer het gaat om een tergende en roekeloze eis.

De rechtspersonen vermeld in artikel 1, 2°, 8° en 9°, de korpsen van de lokale politie vermeld in artikel 1, 11°, alsook de instellingen vermeld in artikel 1bis, 3°, dragen de last van de renten, bijslagen en vergoedingen, toegekend aan hun personeelsleden met toepassing van deze wet. Dit geldt eveneens voor de procedurekosten, behalve wanneer het gaat om een tergende en roekeloze eis. De Koning legt daartoe, indien nodig, de verplichting op een verzekering aan te gaan. In dat geval kunnen zowel het slachtoffer als de herverzekeraar geen rechtsvordering tegen elkaar instellen.

Art. 17

Vervangen bij het K.B. nr. 280 van 30 maart 1984, art. 5.

§ 1. De vernietiging van een benoeming of de nietigverklaring van de arbeidsovereenkomst kunnen niet worden ingeroepen ten aanzien van de toepassing van deze wet, wanneer zij geschieden na het ongeval of na de vaststelling van de beroepsziekte.

§ 2. Elke overeenkomst, strijdig met de bepalingen van deze wet, is van rechtswege nietig.

Art. 18

Gewijzigd bij de wetten van 19 oktober 1998, art. 15 en 17 mei 2007, art. 18.

De krachtens deze wet aan de slachtoffers of hun rechthebbenden verschuldigde renten en bijslagen zijn niet voor overdracht of beslag vatbaar dan om dezelfde redenen en binnen dezelfde perken als die welke van toepassing zijn op de in uitvoering van de wetten inzake herstel van schade uit arbeidsongevallen of uit beroepsziekten toegekende renten en vergoedingen.

Art. 19

Gewijzigd bij de wet van 19 oktober 1998, art. 13 en aangevuld bij de wet van 17 mei 2007, art. 19.

Alle geschillen met betrekking tot de toepassing van deze wet, ook die over de vaststelling van het percentage aan blijvende arbeidsongeschiktheid, worden verwezen naar de rechterlijke overheid die bevoegd is om kennis te nemen van de vorderingen met betrekking tot de vergoedingen, waarin de wetgeving inzake herstel van schade uit arbeidsongevallen of uit beroepsziekten voorziet.

Behalve wanneer zij slechts op de betaling van de rente, van de bijslag wegens verergering of van de overlijdensbijslag slaat, wordt de rechtsvordering, ingeleid door het personeelslid van de besturen, diensten of instellingen vermeld in artikel 1, 3° tot 7° uitsluitend gericht tegen de Gemeenschap, het Gewest of het College waarvan het afhangt.

Deze bepaling sluit het betrekken van de Staat in de zaak uit, bij wege van een gedwongen tussenkomst als bedoeld in artikel 813, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, maar tast het recht van de Staat niet aan om in een lopende procedure tussen te komen.

Art. 20

Vervangen bij de wet van 13 juli 1973, art. 9 en gewijzigd bij het K.B. nr. 23 van 27 november 1978, art. 14 en de wetten van 20 mei 1997, art. 7, 17 mei 2007, art. 20 en de wet van 30 september 2017, art. 32

Vorderingen tot betaling van vergoedingen verjaren na het verstrijken van een termijn van drie jaar te rekenen van de dag waarop de betwiste administratieve rechtshandeling ter kennis werd gebracht. (32) Vorderingen tot betaling van de bijslagen wegens verergering van de blijvende arbeidsongeschiktheid en van de overlijdensbijslagen verjaren na drie jaar vanaf de eerste dag volgend op de betalingsperiode waarop zij betrekking hebben, voor zover de verjaringstermijn van een eventuele hoofdvordering tot betaling van de op deze periode betrekking hebbende vergoedingen niet is verstreken. (33)

De verjaringen die gelden voor de in het voorgaande lid bedoelde vorderingen worden gestuit of geschorst op dezelfde wijze en op dezelfde gronden

als bepaald door de wetgeving op de arbeidsongevallen of door de wetgeving op de beroepsziekten.

Art. 20bis

Ingevoegd bij de wet van 13 juli 1973, art. 10, vervangen bij het K.B. nr. 280 van 30 maart 1984, art. 6 en gewijzigd bij de wet van 17 mei 2007, art. 21.

De renten, de bijslagen en de kapitalen bepaald bij deze wet brengen van rechtswege intrest op vanaf de eerste dag van de derde maand die volgt op de maand waarin zij eisbaar worden.

Art. 20ter

Ingevoegd bij de wet van 13 juli 1973, art. 11.

Alle akten en getuigschriften waarvan de overlegging voor de uitvoering van deze wet kan worden geëist, worden kosteloos afgegeven.

Art. 20quater

Ingevoegd bij de wet van 20 december 1995, art. 72, art. 2ter geworden bij de wet van 19 oktober 1998, art. 14 en hersteld in de volgende lezing bij art. 22 van de wet van 17 mei 2007.

Wanneer de instantie die bevoegd is voor het vaststellen van de datum van consolidatie van de lichamelijke letsels ingevolge een arbeidsongeval die datum met terugwerkende kracht vaststelt, mag die terugwerkende kracht het slachtoffer niet benadelen, noch verplichtingen met zich meebrengen ten laste van het slachtoffer.

Art. 20quinquies

Ingevoegd bij de wet van 29 april 1996, art. 45 en gewijzigd bij de wet van 19 oktober 1998, art. 15.

Wanneer de door een beroepsziekte getroffenene voor dezelfde beroepsziekte rechten kan doen gelden in het kader van deze wet en van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970, wordt de gehele schadeloosstelling waarop het slachtoffer of zijn rechthebbers aanspraak kunnen maken, uitsluitend toegekend op grond van de wetgeving waaronder het slachtoffer het laatst aan het bedoelde beroepsrisico blootgesteld was, vóór de datum van de aanvraag die aanleiding geeft tot de eerste schadeloosstelling.

Indien het slachtoffer, op het ogenblik van de laatste blootstelling waarvan sprake in het eerste lid, onder het toepassingsgebied van beide wetgevingen viel, wordt de gehele schadeloosstelling uitsluitend toegekend op grond van de wetgeving waaronder het blootgesteld was door het uitoefenen van zijn voornaamste beroepsactiviteit.

Art. 20sexies

Ingevoegd bij de wet van 22 maart 1999, art. 4, aangevuld bij de wet van 17 mei 2007, art. 23 en gewijzigd bij het KB van 23 november 2017, art. 211 en 212 (34).

De besturen, diensten, instellingen, inrichtingen of personen die zijn opgesomd in de artikelen 1 en 1bis en waarop deze wet toepasselijk is gemaakt, delen Fedris de elementen mede die voorkomen in de aangiften van arbeidsongevallen of ongevallen op de weg naar en van het werk, alsook die welke betrekking hebben op de regeling van deze ongevallen, voor statistische verwerking mede.

De Koning bepaalt de termijnen, de inhoud en de modaliteiten van deze mededeling.

De elektronische uitwisseling van sociale gegevens met betrekking tot de arbeidsongevallen en met het oog op de toepassing van de sociale zekerheid gebeurt overeenkomstig de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, door tussenkomst van Fedris als beheersinstelling van een secundair netwerk.

HOOFDSTUK IVbis. Toezicht

(Ingevoegd bij de wet van 17 mei 2007, art. 24)

Art. 20 septies

Gewijzigd bij de KB's van 23 november 2017, art. 212 (34) en 7 november 2021, art. 1 (34)

De sociaal inspecteurs, de sociaal controleurs en de artsen van Fedris, bedoeld in artikel 87 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, houden toezicht op de naleving van deze wet alsook van haar uitvoeringsbesluiten en –reglementen.

Zij oefenen dit toezicht uit overeenkomstig de bepalingen van de wet van 16 november 1972 betreffende de arbeidsinspectie.

Art. 20octies

Gewijzigd bij het KB van 23 november 2017, art. 213 (34)

Wanneer de overheid die door de Koning werd aangeduid voor de aangiften van ongevallen weigert om het ongeval als een arbeidsongeval te erkennen, informeert zij daarover tegelijkertijd Fedris en het slachtoffer of zijn rechthebbenden.

Fedris kan een onderzoek naar de oorzaken en omstandigheden van het ongeval uitvoeren; in voorkomend geval kan een proces-verbaal worden opgesteld.

Een kopie van het proces-verbaal wordt naar de dienst en naar het slachtoffer of zijn rechthebbenden gestuurd, en in de gevallen bedoeld in artikel 2bis, naar de verzekeringsinstelling waarbij het slachtoffer aangesloten of ingeschreven is overeenkomstig de wetgeving op de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit.

Art. 20novies

Gewijzigd bij de wet van 11 december 2016, art. 5

Als er een geschil betreffende de erkenning van het arbeidsongeval blijft tussen de overheid en de sociaal inspecteurs en sociaal controleurs, bedoeld in artikel 20septies, bezorgen zij de overheid en het slachtoffer of zijn rechthebbenden, bij aangetekende brief, hun gemotiveerd advies. Dat advies wordt door de overheid neergelegd bij de griffie van de bevoegde rechtbank wanneer bij deze een betwisting betreffende de erkenning van het arbeidsongeval aanhangig wordt gemaakt.

Art. 20decies.

Ingevoegd bij de wet van 11 december 2016, art. 6 (35) en gewijzigd bij het KB van 23 november 2017, art. 214 (34)

In geval van betwisting tussen een bestuur, een dienst, een instelling, een inrichting of een persoon die zijn opgesomd in de artikelen 1 en 1bis en waarop deze wet toepasselijk is gemaakt en Fedris over de tenlasteneming

van het arbeidsongeval en de handhaving van de weigering van de overheid om het ongeval ten laste te nemen, kan Fedris het geschil voor de bevoegde rechtbank brengen.

Het brengt de overheid, het slachtoffer of zijn rechthebbenden en, in voorkomend geval, voor het personeelslid dat geen vast benoemd ambtenaar is, de verzekeringsinstelling van het slachtoffer, per aangetekende zending op de hoogte van zijn intentie om het geschil voor de bevoegde rechtbank te brengen na een termijn van drie maanden vanaf die verzending.

Het slachtoffer of zijn rechthebbenden kunnen, binnen die termijn van drie maanden, hun verzet tegen de instelling van die vordering door Fedris uitdrukkelijk kenbaar maken.

In dat geval wordt de vordering stopgezet. Wanneer de vordering bij de bevoegde rechtbank ingesteld wordt, worden het slachtoffer of zijn rechthebbenden en zijn verzekeringsinstelling in het geding betrokken.

Het vonnis dat wordt geveld, zal aan hen tegenstelbaar zijn.

HOOFDSTUK V. Wijzigings- en overgangsbepalingen

Art. 23

Onverminderd de verkregen rechten op renten en andere vergoedingen, komen noch de leden van een personeel waarop een koninklijk besluit de bij deze wet ingestelde regeling toepasselijk heeft verklaard, noch hun rechthebbenden, vanaf de inwerkingtreding van dat koninklijk besluit nog langer in aanmerking voor de wetsbepalingen inzake herstel van schade uit arbeidsongevallen, ongevallen op de weg naar of van het werk en beroepsziekten.

De Koning is gemachtigd om aan de onderhavige wet aan te passen de wetten die bepalingen bevatten inzake herstel van schade uit arbeidsongevallen, uit ongevallen op de weg naar en van het werk of uit beroepsziekten van openbare ambtsdragers.

Art. 24

De leden en gewezen leden van een personeel waarop een koninklijk besluit de bij deze wet ingestelde regeling toepasselijk heeft verklaard, alsook hun rechthebbenden kunnen, van 1 januari 1967 af, bekomen dat hun bezoldiging of pensioen wordt herzien opdat aan de afhouding van een arbeidsongevallenrente een einde wordt gemaakt.

Art. 25

Gewijzigd bij de wet van 19 oktober 1998, art. 13 en 15.

§ 1. Gewijzigd bij de wet van 19 oktober 1998, art. 13 en 15.

De leden en gewezen leden van een personeel waarop een koninklijk besluit de bij deze wet ingestelde regeling toepasselijk heeft verklaard, alsook hun rechthebbenden kunnen vragen, dat zij voor die regeling in aanmerking komen wegens arbeidsongevallen of ongevallen op de weg naar of van het werk die zich sedert 1 januari 1957 hebben voorgedaan of wegens beroepsziekten die sedert die datum zijn vastgesteld.

Is het slachtoffer voor ten minste 30 pct. invalide of is hij overleden, dan kunnen het slachtoffer of zijn rechthebbenden vragen om voor die regeling in aanmerking te komen wegens ongevallen die zich hebben voorgedaan of beroepsziekten die zijn vastgesteld vóór 1 januari 1957 voor zover, wat de

ongevallen op de weg naar en van het werk betreft, deze zich niet hebben voorgedaan op een datum, die de datum van 15 februari 1946 voorafgaat.

Voor de toepassing van deze paragraaf kunnen de aanvragers zich niet beroepen op het vermoeden gevestigd in artikel 2, eerste lid.

§ 2. Rente verkregen ingevolge § 1 worden eerst met uitwerking op 1 januari 1967 toegekend.

§ 3. Vorderingen tot uitbetaling van de bij dit artikel bepaalde vergoedingen verjaren na verloop van drie jaar te rekenen van de inwerkingtreding van het in § 1 bedoelde koninklijk besluit.

Art. 26

De leden en gewezen leden van een personeel waarop een koninklijk besluit de bij deze wet ingestelde regeling toepasselijk heeft verklaard, alsook hun rechthebbenden kunnen vragen, dat zij voor geheel die regeling in aanmerking komen wegens arbeidsongevallen of ongevallen op de weg naar of van het werk die zich sedert 1 januari 1967 hebben voorgedaan of wegens beroepsziekten die sedert die datum zijn vastgesteld.

Ingeval deze personen echter onder de toepassing zouden vallen van de wetsbepalingen inzake herstel van schade uit arbeidsongevallen, uit ongevallen op de weg naar en van het werk of uit beroepsziekten, kunnen zij de gunstigste herstelregeling genieten.

Art. 27

Deze wet treedt in werking op 1 januari 1967.

-
- 1 De woorden "de preventie van of" werden in de titel van deze wet ingevoegd bij art. 2 van de wet van 19 oktober 1998.
 - 2 De wijzigingen aangebracht bij de artikelen 3, 5 en 6 van de wet van 11 mei 2007 treden in werking op 2 juli 2007. De wijzigingen aangebracht bij de artikelen 2, 4 en 7 van die wet treden in werking op 26 juni 2007. Voor de ongevallen overkomen vóór deze datum en voor de beroepsziekten waarvan de schadeloosstelling vóór deze datum werd gevraagd blijven de bepalingen gelden zoals zij van kracht waren vóór de inwerkingtreding van de wet van 11 mei 2007 (Wet 11 mei 2007, art. 19).
 - 3 Zie ook het K.B. van 26 april 1999 (B.S. 26 juni – tweede uitgave).
 - 4 Met ingang van 1 november 2014
 - 5 Met ingang van 1 april 2016
 - 6 Art. 1, eerste lid, 2° werd vervangen bij art. 3, 1° van de wet van 22 maart 1999 met ingang van 30 april 1999 en heeft uitwerking op 1 augustus 1992 wat de door de Koning aangewezen autonome overheidsbedrijven betreft.
 - 7 De woorden "de instellingen van openbaar nut" werden vervangen door de woorden "de publiekrechtelijke rechtspersonen en de instellingen van openbaar nut" bij art. 2, 1° van de wet van 17 mei 2007 met uitwerking op 23 april 2003 (Wet 17 mei 2007, art. 28, 1°).
 - 8 De woorden "enkel wat het personeel betreft dat niet met een arbeidsovereenkomst in dienst is genomen" werden ingevoegd met ingang van 1 januari 2003 (Programmawet 2 augustus 2002, art. 46).
 - 9 De woorden "en de naamloze vennootschap van privaatrecht Brussels International Airport Company of zijn rechtsopvolgers, uitsluitend voor wat betreft de personeelsleden bedoeld bij artikel 1,15° van het koninklijk besluit van 27 mei 2004 betreffende de omzetting van B.I.A.C. in een naamloze vennootschap van privaatrecht en betreffende de luchthaveninstallaties" werden toegevoegd bij art. 20, § 2 van het K.B. van 27 mei 2004.
 - 10 Art. 1, eerste lid, 8°, zoals vervangen bij art. 2, 3° van de wet van 17 mei 2007, heeft uitwerking op 1 maart 1996.
 - 11 Art. 1, eerste lid, 10° werd toegevoegd bij art. 36 van de wet van 27 december 2000 en vervangen bij art. 401, 1° van de wet van 22 december 2003 met ingang van 1 april 2001.
 - 12 Art. 1, eerste lid, 11° werd toegevoegd bij art. 401, 2° van de wet van 22 december 2003 met ingang van 1 april 2001.
 - 13 Ingevoegd bij de wet van 25 april 2014, art. 80.

- 14 Met ingang van 1 november 2014
- 15 Dit lid werd ingevoegd bij art. 3 van de wet van 19 oktober 1998 met uitwerking op 14 juli 1995.
- 16 Dit lid werd toegevoegd bij art. 3, 2° van de wet van 22 maart 1999 met ingang van 30 april 1999.
- 17 Dit lid werd toegevoegd bij art. 2, 5° van de wet van 17 mei 2007 met ingang van 1 juli 2007.
- 18 Met ingang van 1 januari 2014
- 19 Deze wijziging treedt in werking op de door de Koning bepaalde datum en uiterlijk op 1 januari 2020, en is van toepassing op de ongevallen overkomen en de aanvragen om schadeloosstelling wegens beroepsziekten ingediend vanaf de datum van inwerkingtreding en voor zowel de indienstredingen vanaf deze datum als voor de op deze datum reeds lopende overeenkomsten. Zie art. 24 van de wet van 21 december 2018 (B.S. 17 januari 2019)
- 20 Met ingang van 1 januari 2016
- 21 Art. 3, eerste lid, 1°, c) werd ingevoegd bij art. 5, 1° van de wet van 17 mei 2007 met ingang van 1 juli 2007. Voor elke verergering na de herzieningstermijn en vóór 1 juli 2007, is de verergeringsbijslag verschuldigd ten vroegste vanaf 1 januari 2006 (Wet 17 mei 2007, art. 26).
- 22 Art. 3, eerste lid, 2°, c) werd ingevoegd bij art. 5, 2° van de wet van 17 mei 2007 met ingang van 1 juli 2007. De overlijdensbijslag is verschuldigd voor elk overlijden na 31 december 2005 (Wet 17 mei 2007, art. 26).
- 23 Art. 3bis, tweede lid, tweede volzin, zoals vervangen bij art. 6, 1° van de wet van 17 mei 2007, heeft uitwerking op 1 juli 2004 (Wet 17 mei 2007, art. 28, 3°).
- 24 Het bedrag van 24.332,08 EUR werd ingevoerd bij art. 7, 1° van de wet van 17 mei 2007 en is van toepassing op de renten die verschuldigd zijn vanaf 1 januari 2005 (Wet 17 mei 2007, art. 27).
- 25 Zie ook de omzendbrief nr. 527 van 11 juli 2002 (B.S. 3 augustus).
- 26 Art. 4bis is niet van toepassing op de arbeidsongevallen, op de ongevallen op de weg naar en van het werk en op de beroepsziekten indien de datum van de consolidatie of het tijdstip waarop de ongeschiktheid een blijvend karakter vertoont, vóór de inwerkingtreding van het K.B. nr. 280 van 30 maart 1984 ligt, t.t.z. 6 april 1984
- 27 Art. 9, § 1, 3° werd opgeheven bij art. 5, 3° van de wet van 11 mei 2007.
- 28 Inwerkingtreding: 26-10-2017
- 29 Het percentage van 10 pct. werd vervangen door 16 pct. bij art. 1 van het K.B. van 8 augustus 1997. Deze bepaling is niet toepasselijk op de arbeidsongevallen, op de ongevallen op de weg naar en van het werk en op de beroepsziekten indien de datum van de consolidering of de datum waarop de tijdelijke ongeschiktheid van blijvende aard wordt, vóór 1 september 1997 valt (wet 22 maart 1999, art. 31).
- 30 Het tweede lid van dit artikel, zoals toegevoegd bij art. 78 van de wet van 30 maart 1994, is niet van toepassing op de arbeidsongevallen, op de ongevallen op de weg naar en van het werk en op de beroepsziekten als de datum van consolidatie of de datum waarop de tijdelijke ongeschiktheid permanent wordt, vóór 1 januari 1994 valt.
Het percentage van 10 pct. werd vervangen door 16 pct. bij art. 2 van het K.B. van 8 augustus 1997. Deze laatste bepaling is niet toepasselijk op de arbeidsongevallen, op de ongevallen op de weg naar en van het werk en op de beroepsziekten indien de datum van de consolidering of de datum waarop de tijdelijke ongeschiktheid van blijvende aard wordt, vóór 1 september 1997 valt (Wet 22 maart 1999, art. 31).
- 31 Art. 14, § 1, 5° en 6° werden toegevoegd bij art. 15, 4° van de wet van 17 mei 2007, punt 5° d) werd opgeheven bij de wet van 11 december 2016, art. 4 met ingang van 1 januari 2016.
- 32 Dit lid, zoals vervangen bij art. 7 van de wet van 20 mei 1997, treedt in werking op 1 augustus 1997. Het is ook van toepassing op de arbeidsongevallen, op de ongevallen op de weg naar en van het werk en op de beroepsziekten die zijn aangegeven voor 1 augustus 1997 en waarover nog geen gerechtelijke beslissing is genomen die in kracht van gewijsde is gegaan (Wet van 20 mei 1997, art. 8).
Ten aanzien van de personeelsleden, aan wie een rente en/of een kapitaal wordt (werd) toegekend ingevolge een arbeidsongeval, een ongeval op de weg naar of van het werk of een beroepsziekte waarvan zij het slachtoffer zijn geweest voor 1 augustus 1997, wordt de beslissing van het Rekenhof om haar visum te weigeren wegens het overschrijden van de verjaringstermijn bedoeld in artikel 20 van de wet van 3 juli 1967 voor onbestaande gehouden, wanneer de overschrijding van deze termijn niet te wijten is aan de betrokken personeelsleden (Wet van 20 mei 1997, art. 9).
- 33 Deze zin werd toegevoegd bij art. 20 van de wet van 17 mei 2007.
- 34 Inwerkingtreding op 01-01-2017
- 35 Met ingang van 1 januari 2016

KONINKLIJKE BESLUITEN

Koninklijk besluit van 24 januari 1969 **(Staatsblad 8 februari)**

betreffende de schadevergoeding ten gunste van personeelsleden van de overheidssector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk (-1).

(Opschrift vervangen bij de K.B.'s van 6 juni 1975, art. 1 en 21 november 1991, art. 1)

Gewijzigd bij: de K.B.'s van 10 juni 1970 (Staatsbl. 21 november), 25 augustus 1971 (Staatsbl. 4 september), 8 november 1971 (Staatsbl. 18 november), 19 januari 1972 (Staatsbl. 11 maart), 13 november 1973 (Staatsbl. 24 november), 6 juni 1975 (Staatsbl. 21 augustus), 16 mei 1977 (Staatsbl. 20 juli), 24 maart 1986 (Staatsbl. 29 april), nr. 419 van 16 juli 1986 (Staatsbl. 30 juli), 28 juni 1990 (Staatsbl. 4 augustus), 21 november 1991 (Staatsbl. 12 december), de wet van 22 juli 1993 (Staatsbl. 14 augustus), de K.B.'s van 6 maart 1998 (Staatsbl. 31 maart, eerste uitgave), 20 september 1998 (Staatsbl. 9 oktober) (2), de wet van 12 januari 2006 (Staatsbl. 3 februari - tweede uitgave; erratum Staatsbl. 13 maart) en de K.B.'s van 7 juni 2007 (Staatsbl. 19 juni) (3), 26 november 2012 (Staatsbl. 13 december) (4), 1 december 2013 (Staatsbl. 13 december - tweede uitgave), 8 mei 2014 (Staatsbl. 6 juni) (5), 25 februari 2017 (Staatsbl. 10 maart) en 29 juli 2019 (Staatsbl. 2 september).

- UITTREKSEL -

Art. 1 Gewijzigd bij de K.B.'s van 10 juni 1970, art. 1, 19 januari 1972, art. 1, 6 juni 1975, art. 2, vervangen bij de K.B.'s van 21 november 1991, art. 2, 20 september 1998, art. 1 en 7 juni 2007, art. 1, aangevuld bij het K.B. van 25 februari 2017, art. 1 en gewijzigd bij het K.B. van 29 juli 2019, art. 5 (6)

De regeling ingesteld bij de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector wordt, wat betreft de schadevergoeding voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, toepasselijk verklaard op de leden van het vastbenoemd, het stagedoend, het tijdelijk personeel en het hulppersoneel en op de personeelsleden die bij een arbeidsovereenkomst, een leerovereenkomst of een overeenkomst voor beroepsopleiding in dienst zijn genomen, die behoren tot:

- 1° de federale overheidsdiensten en de programmatorische federale overheidsdiensten, in de zin van het koninklijk besluit van 7 november 2000 houdende oprichting en samenstelling van de organen die gemeenschappelijk zijn aan iedere federale overheidsdienst en aan de diensten die ervan afhangen;
- 2° de besturen en andere diensten van de federale ministeries, zolang er geen toepassing wordt gemaakt van artikel 19 van het koninklijk besluit van 19 juli 2001 houdende diverse bepalingen betreffende de inwerkingstelling van de federale overheidsdiensten en de programmatorische federale overheidsdiensten;
- 3° de andere Rijksdiensten, met inbegrip van de rechterlijke macht;
- 4° de Raad van State;
- 5° de besturen en andere diensten van de Regeringen van de Gemeenschappen en Gewesten, met inbegrip van de inrichtingen van onderwijs georganiseerd door of namens de Gemeenschappen, alsook de besturen en andere

diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van het College van de Franse Gemeenschapscommissie, met inbegrip van de inrichtingen van onderwijs georganiseerd door of namens de Franse Gemeenschapscommissie;

- 6° de onderwijsinrichtingen die door één van de Gemeenschappen of door de Franse Gemeenschapscommissie gesubsidieerd worden;
- 7° de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, centra voor leerlingenbegeleiding, diensten voor studie- en beroepsoriëntering en pedagogische begeleidingsdiensten;
- 8° de Vlaamse bestuursrechtscolleges (7).

Art. 2

Gewijzigd bij de K.B.'s van 6 juni 1975, art. 3, 21 november 1991, art. 3, vervangen bij het K.B. van 20 september 1998, art. 2 en gewijzigd bij het K.B. van 7 juni 2007, art. 2.

Dit besluit is niet toepasselijk op:

- 1° de leden en het personeel van het Arbitragehof, van het Rekenhof, alsmede het personeel van de Kamer van volksvertegenwoordigers, van de Senaat, van de Gemeenschaps- of Gewestraden, van de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie of van de Vergadering van de Franse Gemeenschapscommissie;
- 2° de personeelsleden van de coöperatie die onderworpen zijn aan het koninklijk besluit van 10 april 1967 houdende het statuut van het personeel van de coöperatie met de ontwikkelingslanden;
- 3° de leden van het personeel der gesubsidieerde onderwijsinrichtingen die niet het voordeel van een weddetoelage of van een loon ten laste van een Gemeenschap of een Gemeenschapscommissie genieten;
- 4° de leden van het personeel der gesubsidieerde onderwijsinrichtingen die van een loon ten laste van een Gemeenschap of een Gemeenschapscommissie genieten en die in dienst genomen zijn met een arbeidsovereenkomst, waarop de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten van toepassing is;
- 5° de leden van het personeel van de psycho-medisch-sociale centra, van de diensten voor studie- en beroepsoriëntering, van de pedagogische begeleidingsdiensten en van de centra voor leerlingenbegeleiding die niet het voordeel van een weddetoelage ten laste van een Gemeenschap of een Gemeenschapscommissie genieten.

Art. 3

Gewijzigd bij de K.B.'s van 6 juni 1975, art. 4, 21 november 1991, art. 4, vervangen bij het K.B. van 20 september 1998, art. 3 en gewijzigd bij het K.B. van 7 juni 2007, art. 3 en aangevuld bij het K.B. van 29 juli 2019, art. 6 (6)

Voor de toepassing van dit besluit dient te worden verstaan onder:

- 1° "de wet", de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector;

2° "de Minister":

- a) wat de personeelsleden van de federale overheidsdiensten, van de programmatorische federale overheidsdiensten, van de overheidsdiensten die ervan afhangen, van de besturen en andere diensten van de federale ministeries betreft: de minister onder wie het personeelslid ressorteert;
- b) wat de personeelsleden van de diensten van de Regeringen van de Gemeenschappen en de Gewesten, van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie of van het College van de Franse Gemeenschapscommissie betreft: de Regering of het College waaronder het personeelslid ressorteert;
- c) wat de leden en het personeel van de rechterlijke orde betreft: de minister tot wiens bevoegdheid Justitie behoort;
- d) wat de leden en het personeel van de Raad van State betreft: de minister tot wiens bevoegdheid Binnenlandse Zaken behoort;
- e) wat de leden van het onderwijzend personeel betreft: de Regering of het College waaronder zij ressorteren;
- f) wat de personeelsleden van de psycho-medisch-sociale centra, van de diensten voor studie- en beroepsoriëntering, van de pedagogische begeleidingsdiensten en van de centra voor leerlingenbegeleiding betreft: de Regering waaronder zij ressorteren.

3° "personeelsleden in dienst genomen bij een overeenkomst voor beroepsopleiding": de bij artikel 1ter van de wet bedoelde personen die arbeid verrichten in het kader van een opleiding tot betaalde arbeid in een bestuur, dienst of instelling waarop dit besluit toepassing vindt, met uitzondering van de opleidingen waarvoor de Koning in toepassing van artikel 1/1, derde lid, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, een andere instantie dan de besturen, diensten of instellingen vermeld in artikel 1 heeft aangewezen als werkgever.

Voor de categorieën van personen waarop de Koning, in uitvoering van artikel 1ter, vijfde lid, van de wet, de bijzondere regeling van het artikel 86/1 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 toepasselijk heeft verklaard, is de overeenkomst voor beroepsopleiding beperkt tot het gedeelte waarbij arbeidsprestaties worden verricht.

Art. 4

Gewijzigd bij het K.B. van 13 november 1973, art. 1 en aangevuld bij het K.B. van 29 juli 2019, art. 7 (6)

De getroffen(e) heeft recht op de vergoeding:

- 1° van de kosten voor dokter, chirurg, apotheker en verpleging binnen de grenzen van het tarief door de Koning vastgesteld ter uitvoering van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 of van enige andere wetsbepaling tot wijziging of tot vervanging ervan;
- 2° van de kosten voor prothesen en orthopedische toestellen waarvan het gebruik op geneeskundig gebied, als noodzakelijk is erkend;
- 3° van de kosten voor herstelling en vervanging van de bij 2°, bedoelde prothesen en orthopedische toestellen.

Voor de categorieën van getroffen en waarop de Koning, in uitvoering van artikel 1ter, vijfde lid, van de wet, de bijzondere regeling van het artikel 86/1 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 toepasselijk heeft verklaard, wordt de tussenkomst in de kosten van geneeskundige verzorging beperkt tot het aandeel van de kosten, die nodig zijn ingevolge het arbeidsongeval en die ten laste zijn van het slachtoffer, na de op grond van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, verleende tussenkomst.

Art. 4bis

Ingevoegd bij het K.B. van 13 november 1973, art. 2 en gewijzigd bij de K.B.'s van 24 maart 1986, art. 1, 7 juni 2007, art. 4 en 1 december 2013, art. 18.

§ 1. *Gewijzigd bij de K.B.'s van 24 maart 1986, art. 1 en 7 juni 2007, art. 4, 1°.*

De getroffene heeft recht op vergoeding van de verplaatsingskosten en overnachtingskosten die het gevolg zijn van het ongeval, telkens als hij zich moet verplaatsen:

- 1° op verzoek van de Minister of enige andere administratieve overheid, met inbegrip van het Bestuur van de medische expertise;
- 2° op verzoek van de rechtbank of van de door de rechter aangeduide expert;
- 3° op zijn verzoek, met toestemming van het Bestuur van de medische expertise;
- 4° om medische redenen.

Op de getroffene zijn van toepassing de bepalingen van artikel 36, tweede tot en met zesde lid, van het koninklijk besluit van 21 december 1971 houdende uitvoering van sommige bepalingen van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 of van enige andere bepaling tot wijziging of vervanging ervan.

§ 2. *Gewijzigd bij het K.B. van 7 juni 2007, art. 4, 2°.*

De echtgenoot, de kinderen en de ouders van de getroffene hebben recht op vergoeding van de verplaatsingskosten en overnachtingskosten die het gevolg zijn van het ongeval, onder de voorwaarden en binnen de perken bepaald bij artikel 37 van het voormeld koninklijk besluit van 21 december 1971 of van enige andere bepaling tot wijziging of vervanging ervan.

In afwijking van het voormelde artikel 37, § 4, wordt evenwel de toestemming van de verzekeraar vervangen door de toestemming van het Bestuur van de medische expertise.

Art. 5

Gewijzigd bij de K.B.'s van 13 november 1973, art. 3, 24 maart 1986, art. 2 en vervangen bij het K.B. van 7 juni 2007, art. 5.

De vergoeding wegens begrafeniskosten wordt toegekend overeenkomstig de artikelen 2, 3 en 4 van het koninklijk besluit van 8 juli 2005 tot regeling van de toekenning van een vergoeding wegens begrafeniskosten in geval van overlijden van een personeelslid van een federale overheidsdienst.

De laatste bruto-activiteitsbezoldiging, bedoeld in artikel 3, § 1, van voornoemd koninklijk besluit is die welke de getroffene laatstelijk heeft verkregen in het bestuur, de dienst of de inrichting waartoe hij behoorde.

De federale overheidsdienst of het ministerie waaronder de dienst ressorteert waarbij het ongeval moet worden aangegeven zorgt voor de overbrenging van het stoffelijk overschot naar de plaats van de begrafenis alsmede voor de vervulling van de administratieve formaliteiten; de kosten voor de overbrenging vallen te zijnen laste.

Art. 5bis

Ingevoegd bij het K.B. van 7 juni 2007, art. 6 en gewijzigd bij de K.B.'s van 26 november 2012, art. 1 en 1 december 2013, art. 19.

§ 1. Op aanvraag van het slachtoffer wordt hem een jaarlijkse bijslag wegens verergering van de blijvende arbeidsongeschiktheid toegekend, telkens wanneer zijn toestand, die het gevolg is van het arbeidsongeval, op een blijvende manier verergert na het aflopen van de in artikel 10, § 1, bedoelde termijn, voor zover de graad van arbeidsongeschiktheid, na deze verergering, ten minste 10 percent bedraagt. (8)

§ 2. Het bedrag van de bijslag is gelijk aan het verschil tussen:

- 1° het product dat men bekomt door de nieuwe graad van blijvende arbeidsongeschiktheid te vermenigvuldigen met het met deze graad overeenstemmend bedrag, zoals bepaald in § 3, en
- 2° het bedrag van de oorspronkelijke of herziene rente, vóór iedere uitkering in kapitaal.

Het bedrag van de bijslag wordt gekoppeld aan de spilindex 138,01.

Indien het overeenkomstig 1° bekomen product gelijk of lager ligt dan het bedrag van de rente, is geen bijslag verschuldigd.

§ 3. *Vervangen bij het K.B. van 26 november 2012, art. 1, 1°*

De in § 2, 1°, bedoelde bedragen zijn de volgende:

- 70,49 euro per percent blijvende ongeschiktheid, wanneer deze is vastgesteld op ten minste 10 percent en ten hoogste 35 percent;
- 93,91 euro per percent blijvende ongeschiktheid, wanneer deze is vastgesteld op meer dan 35 percent en ten hoogste 65 percent;
- 119,19 euro per percent blijvende ongeschiktheid, wanneer deze is vastgesteld op meer dan 65 percent;
- 59,63 euro per percent blijvende ongeschiktheid, wanneer de in artikel 4, § 2, eerste lid, van de wet bedoelde bijkomende vergoeding wordt berekend met een maximum van 100 percent; het bedrag wordt opgetrokken tot 119,19 euro als die in artikel 4, § 2 bedoelde bijkomende vergoeding berekend wordt met een maximum van 50 percent overeenkomstig artikel 4, § 1, vijfde lid, van de wet, zoals het van toepassing was voor 25 november 1998.

§ 4. De bijslag is verschuldigd vanaf de eerste dag van de maand die volgt op het indienen van de aanvraag. Bij elke verergering wordt zij herberekend vanaf deze datum. De bijslag wordt vanaf de datum van toekenning tegelijk met de rente betaald.

§ 5. *Gewijzigd bij het K.B. van 26 november 2012, art. 1, 2° en vervangen bij het K.B. van 1 december 2013, art. 19*

Het slachtoffer dient bij een ter post aangetekende brief, bij de in artikel 6 bedoelde dienst, zijn aanvraag in, vergezeld van al de bewijsstukken. De dienst meldt onmiddellijk de ontvangst van de aanvraag bij een ter post aangetekende brief en bezorgt de aanvraag binnen de achtenveertig uur aan het Bestuur van de medische expertise. Dat onderzoekt het slachtoffer uiterlijk drie maanden na het indienen van de aanvraag.

Het Bestuur van de medische expertise behoudt of wijzigt het percentage van de blijvende ongeschiktheid. Het stelt de bevoegde dienst onverwijld in kennis van zijn beslissing. Die beslissing wordt neergelegd in een ministerieel besluit en, bij een ter post aangetekende brief, ter kennis gebracht van het slachtoffer.

Artikel 11, § 2, is van toepassing op de procedure voor de aanvraag tot erkenning van een verergering.

§ 6. In het in § 1 bedoeld geval, wordt desgevallend de in artikel 4, § 2, eerste lid, van de wet bedoelde bijkomende vergoeding toegekend of aangepast.

Art. 5ter

Ingevoegd bij het K.B. van 7 juni 2007, art. 7 en gewijzigd bij de K.B.'s van 26 november 2012, art.2 en 1 december 2013, art. 20.

§ 1. Aan de in de artikelen 8 tot 10 van de wet bedoelde rechthebbenden wordt een jaarlijkse overlijdensbijslag toegekend als het bewijs wordt geleverd dat het slachtoffer overleden is ten gevolge van een arbeidsongeval, na het aflopen van de in artikel 10, § 1, bedoelde herzieningstermijn. (9)

§ 2. De toekenningsvoorwaarden voor de in § 1 bedoelde bijslag zijn deze die in de artikelen 19, 20 en 20bis van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 beschreven zijn.

§ 3. *Vervangen bij het K.B. van 26 november 2012, art. 2, 1°*

Het bedrag voor de bijslag is gelijk aan:

- 2.625,79 euro voor de overlevende echtgenoot;
- 2.625,79 euro voor de in artikel 8, tweede lid, van de wet bedoelde overlevende echtgenoot; het bedrag mag evenwel niet hoger zijn dan het onderhoudsgeld;
- 1.750,52 euro voor rechthebbenden die een rente zouden hebben genoten die gelijk is aan 20 percent van de basisbezoldiging;
- 1.312,86 euro voor rechthebbenden die een rente zouden hebben genoten die gelijk is aan 15 percent van de basisbezoldiging;
- 875,26 euro voor rechthebbenden die een rente zouden hebben genoten die gelijk is aan 10 percent van de basisbezoldiging.

Deze bedragen worden gekoppeld aan het spilindexcijfer 138,01.

§ 4. De in § 3 bedoelde bedragen blijven ongewijzigd als de rente, in toepassing van artikel 9, § 5, van de wet, wordt verlaagd.

§ 5. Vervangen bij het K.B. van 1 december 2013, art. 20

De rechthebbenden van het slachtoffer dienen, bij een ter post aangetekende brief, bij de in artikel 6 bedoelde dienst, een aanvraag in, vergezeld van al de bewijsstukken.

De dienst meldt onmiddellijk de ontvangst van de aanvraag bij een ter post aangetekende brief en bezorgt de aanvraag binnen de achtenveertig uur aan het Bestuur van de medische expertise. Dat beslist op grond van de elementen in het dossier uiterlijk drie maanden na het indienen van de aanvraag. Het stelt de minister of zijn afgevaardigde onverwijld in kennis van zijn beslissing.

Die beslissing wordt neergelegd in een ministerieel besluit en bij een ter post aangetekende brief ter kennis gebracht van de rechthebbenden.

§ 6. Vervangen bij het K.B. van 26 november 2012, art. 2, 2°

De bijslag is opeisbaar op de eerste dag van de maand volgend op de kennisgeving van het ministerieel besluit.

Art. 6 De Minister duidt de dienst aan waarbij ieder ongeval moet worden aangegeven dat als arbeidsongeval of als ongeval op de weg naar en van het werk kan worden beschouwd.

De personeelsleden worden in kennis gesteld van deze dienst.

Art. 7 *Gewijzigd bij het K.B. van 21 november 1991, art. 5, de wet van 22 juli 1993, art. 35 en de K.B.'s van 20 september 1998, art. 4 en 1 december 2013, art. 21.*

Aangifte van het ongeval wordt gedaan door de getroffene, zijn rechtverkrijgenden, zijn chef of enige ander belanghebbende.

De aangifte wordt zo spoedig mogelijk schriftelijk gedaan door middel van een in tweevoud opgemaakt formulier "aangifte van ongeval".

Het formulier waarbij een doktersattest moet worden gevoegd indien het ongeval een arbeidsongeschiktheid van meer dan een dag heeft veroorzaakt of kan veroorzaken, moet aan de in artikel 6 bedoelde dienst worden gezonden. Binnen de 48 uren doet die dienst een exemplaar ervan toekomen aan het Bestuur van de medische expertise.

Het model van het formulier en van het doktersattest wordt vastgesteld door de minister tot wiens bevoegdheid de federale Ambtenarenzaken behoren.

Art. 8 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 7 juni 2007, art. 8, 26 november 2012, art. 3, 1 december 2013, art. 22 en vervangen bij het K.B. van 8 mei 2014, art. 1.*

Het Bestuur van de medische expertise wordt aangeduid:

- om het causaliteitsverband na te gaan tussen het arbeidsongeval en de letsels;
- om het causaliteitsverband vast te stellen tussen het arbeidsongeval en de periodes van arbeidsongeschiktheid;
- om de consolidatiedatum, de percentage van blijvende arbeidsongeschiktheid en de percentage van hulp van derden vast te stellen."

Het vaststellen van het causaliteitsverband tussen de periodes van arbeidsongeschiktheid en het arbeidsongeval omvat de afwezigheidscontrole niet.

Art 8bis. *Ingevoegd bij het K.B. van 8 mei 2014, art. 2*

Indien in het kader van opdrachten die door artikel 8 van dit besluit worden toevertrouwd aan het Bestuur van de medische expertise het slachtoffer zich niet aanbiedt bij het Bestuur van de medische expertise zonder geldige reden in te roepen, na twee keer in gebreke te zijn gesteld per aangetekend schrijven, deelt de minister of zijn gemachtigde hem zijn beslissing tot genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid mee.

Art. 9 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 13 november 1973, art. 4, 24 maart 1986, art. 3 en vervangen bij het K.B. van 7 juni 2007, art. 9, gewijzigd bij het K.B. van 1 december 2013, art. 23 en vervangen bij het K.B. van 8 mei 2014, art. 3.*

§ 1. Indien de tijdelijke arbeidsongeschiktheid 30 kalenderdagen of langer duurt, wordt het slachtoffer ambtshalve opgeroepen bij het Bestuur van de medische expertise om het percentage van blijvende ongeschiktheid te bepalen en, in voorkomend geval het percentage van de hulp van derden.

§ 2. Indien de tijdelijke arbeidsongeschiktheid minder lang duurt dan 30 kalenderdagen en indien het slachtoffer een medisch attest van genezing zonder blijvende arbeidsongeschiktheid verstrekt, deelt de minister of zijn gemachtigde per aangetekend schrijven een beslissing tot genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid mee. Het medisch attest van genezing wordt opgemaakt volgens het model bepaald in bijlage bij dit besluit, door de geneesheer geraadpleegd door het slachtoffer.

Indien het slachtoffer het in het eerste lid bedoelde medisch attest van genezing niet verstrekt, omdat het op grond van een medisch verslag opgemaakt door de geneesheer die het heeft geraadpleegd meent te lijden aan een blijvende ongeschiktheid, wordt het opgeroepen bij het Bestuur van de medische expertise.

§ 3. Het Bestuur van de medische expertise deelt de minister of zijn gemachtigde zijn beslissing mee, die hetzij bestaat uit de toekenning van een percentage van blijvende ongeschiktheid, hetzij uit een genezing zonder blijvende arbeidsongeschiktheid.

Wanneer het ongeval een percentage van blijvende ongeschiktheid met zich meebrengt, gaat de minister of zijn gemachtigde na of de toekenningsvoorwaarden van de vergoedingen vervuld zijn; hij onderzoekt de bestanddelen van de geleden schade en stelt het slachtoffer of zijn rechthebbenden de betaling van een rente voor. In dat voorstel worden de bezoldiging waarop de rente wordt berekend, de aard van het letsel, de verminderde geschiktheid en de datum van de consolidatie vermeld.

Wanneer het ongeval geen percentage van blijvende ongeschiktheid met zich meebrengt, deelt de minister of zijn gemachtigde per aangetekend schrijven een beslissing tot genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid mee.

§ 4. Indien het slachtoffer of zijn rechthebbenden akkoord gaan, wordt het in § 3, tweede lid bedoelde voorstel opgenomen in een ministerieel besluit dat wordt meegedeeld aan het slachtoffer of aan zijn rechthebbenden.

Art. 9bis

Ingevoegd bij het K.B. van 24 maart 1986, art. 4 en gewijzigd bij het K.B. van 20 september 1998, art. 5 en vervangen bij het K.B. van 1 december 2013, art. 24.

In geval van subrogatie van rechtswege, zoals bepaald in de artikelen 14, § 3, en 14bis van de wet, kan de Minister een beroep doen op de geneeskundige medewerking van het Bestuur van de medische expertise. Dit is in iedere procedure, zowel in der minne als in een geschil, verplicht daaraan gevolg te geven, behoudens hetgeen vereist is ter bewaring van het medisch beroepsgeheim.

Art. 10

Gewijzigd bij de K.B.'s van 13 november 1973, art. 5, 24 maart 1986, art. 5, 7 juni 2007, art. 10, 26 november 2012, art. 4, 1 december 2013, art. 25 en 8 mei 2014, art. 4.

§ 1. *Gewijzigd bij de K.B.'s van 24 maart 1986, art. 5, 1°, 7 juni 2007, art. 10, 1° en 26 november 2012, art. 4 en vervangen bij het K.B. van 8 mei 2014, art. 4.*

De aanvraag tot herziening van de vergoedingen op grond van een verergering of van een vermindering van de ongeschiktheid van het slachtoffer of wegens het overlijden van het slachtoffer te wijten aan de gevolgen van het ongeval, of op grond van een wijziging van de noodzakelijkheid van de geregelde hulp van een ander persoon, mag gedaan worden gedurende drie jaar, te rekenen, hetzij

- van de kennisgeving van de beslissing bedoeld in artikel 9, § 2, eerste lid of § 3, derde lid;
- van de kennisgeving van het in artikel 9, § 4 bedoelde ministerieel besluit;
- van de beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan.

De herziening heeft uitwerking met ingang van de eerste dag van de maand die volgt op het indienen van de aanvraag.

§ 2. De gerechtigde richt zijn aanvraag tot herziening vergezeld van al de bewijsstukken, bij een bij de post aangetekende brief, aan de in artikel 6 bedoelde dienst.

§ 3. *Vervangen bij het K.B. van 13 november 1973, art. 5 en gewijzigd bij het K.B. van 1 december 2013, art. 25.*

De minister zendt aan de gerechtigde, bij een bij de post aangetekende brief, zijn aanvraag tot herziening. De in artikel 6 bedoelde dienst zendt, binnen achteventig uur, een exemplaar van de aanvraag tot herziening aan het Bestuur van de medische expertise.

§ 4. *Toegevoegd bij het K.B. van 24 maart 1986, art. 5, 2° en opgeheven bij het K.B. van 7 juni 2007, art. 10, 2°.*

Art. 11

Vervangen bij het K.B. van 13 november 1973, art. 6, gewijzigd bij de K.B.'s van 24 maart 1986, art. 6, 20 september 1998, art. 6 en 7 juni 2007, art. 11 en vervangen bij het K.B. van 1 december 2013, art. 26.

§ 1. Het Bestuur van de medische expertise onderzoekt de getroffen(e) uiterlijk drie maanden na het indienen van de aanvraag tot herziening.

Het Bestuur van de medische expertise behoudt of wijzigt het percentage van de blijvende ongeschiktheid.

Het stelt de Minister onverwijld in kennis van zijn beslissing.

De beslissing van het Bestuur van de medische expertise wordt neergelegd in een ministerieel besluit en ter kennis gebracht van de getroffene.

§ 2. Ingeval de getroffene zich zonder geldige reden en na twee opeenvolgende bij de post aangetekende oproepingsbrieven niet aanmeldt bij het Bestuur van de medische expertise ten gevolge van de aanvraag tot herziening die in artikel 10, § 3 wordt bedoeld, wordt de uitkering van de vergoedingen en renten geschorst vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum van de tweede oproeping.

Het Bestuur van de medische expertise beoordeelt de relevantie van de motieven waarom het slachtoffer niet verschenen is, voor zover het een schriftelijke rechtvaardiging geeft.

De uitbetaling wordt, zonder terugwerkende kracht, hervat de eerste dag van de maand die volgt op de datum van verschijning van het slachtoffer, die zonder geldig motief niet was verschenen, bij het Bestuur van de medische expertise.

Art. 12 De artikelen 10 en 11 zijn niet toepasselijk op een ongeval dat zich vóór 1 januari 1964 heeft voorgedaan.

Art. 13 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 13 november 1973, art. 7 en 7 juni 2007, art. 12 en aangevuld bij het K.B. van 29 juli 2019, art. 8 (6)*

Voor de vaststelling van het bedrag der renten in geval van blijvende ongeschiktheid of overlijden moet onder jaarlijkse bezoldigingen (10) worden verstaan enige wedde, enig loon of enige als wedde of loon geldende vergoeding, door de getroffene op het tijdstip van het ongeval verkregen, vermeerderd met de toelagen of vergoedingen die geen werkelijke lasten dekken en op grond van de arbeidsovereenkomst of het wettelijk of reglementair statuut zijn verschuldigd.

Voor de vaststelling der in het eerste lid bedoelde jaarlijkse bezoldiging wordt geen rekening gehouden met enige vermindering van de bezoldiging uit hoofde van de leeftijd van de getroffene.

Voor de leerlingen en de personeelsleden in dienst genomen bij een overeenkomst voor beroepsopleiding wordt de rente vastgesteld op grond van het bedrag, vastgesteld overeenkomstig artikel 38/1, derde lid, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

Voor de categorieën van getroffenen waarop de Koning, in uitvoering van artikel 1ter, vijfde lid, van de wet, de bijzondere regeling van het artikel 86/1 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 toepasselijk heeft verklaard wordt de rente vastgesteld op grond van het bedrag, vastgesteld overeenkomstig artikel 86/1, 4°, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

Art. 14 *Gewijzigd bij de wet van 22 juli 1993, art. 35.*

§ 1. *Gewijzigd bij de wet van 22 juli 1993, art. 35.*

Wanneer het ongeval zich vóór 1 juli 1962 heeft voorgedaan, wordt de in artikel 13 bedoelde jaarlijkse bezoldiging vermenigvuldigd met een coëfficiënt om ze aan te passen aan de schommelingen van de kosten voor levensonderhoud tussen de datum van het ongeval en 1 juli 1962; deze coëfficiënt wordt, in ieder

geval, bepaald door de minister tot wiens bevoegdheid de Ambtenarenzaken behoren.

§ 2. Wanneer het ongeval zich heeft voorgedaan na 30 juni 1962, omvat de in artikel 13 bedoelde jaarlijkse bezoldiging niet de verhoging als gevolg van de koppeling ervan aan de schommelingen van het algemeen indexcijfer der klein-handelsprijzen van het Rijk op het tijdstip van het ongeval.

Art. 15 *Vervangen bij het K.B. van 24 maart 1986, art. 7 en gewijzigd bij het K.B. nr. 419 van 16 juli 1986, art. 3, 1°.*

In geval van cumulatie van betrekkingen, ambten of functies in één of meer besturen, diensten of inrichtingen bedoeld in artikel 1 van de wet, wordt de rente, onverminderd het bepaalde in artikel 4, § 1, tweede, derde en vierde lid van de wet, berekend op de samengevoegde jaarlijkse bezoldigingen welke betrekking hebben op die verschillende bezigheden en welke verschuldigd zijn overeenkomstig de cumulatiewetgeving die erop van toepassing is.

Art. 16 *Opgeheven bij het K.B. van 24 maart 1986, art. 8.*

Art. 17 *Gewijzigd bij het K.B. van 24 maart 1986, art. 9.*

Indien de arbeidsduur van de getroffene in één of meer besturen, diensten of inrichtingen bedoeld in artikel 1 van de wet op het tijdstip van het ongeval minder beloopt dan de normale jaarlijkse duur van een ambt met volledige prestaties, wordt de eventueel volgens artikel 15 vastgestelde jaarlijkse bezoldiging vermeerderd met een hypothetische bezoldiging die betrekking heeft op de periode zonder prestatie.

Die hypothetische bezoldiging wordt berekend met inachtneming van de bezoldiging of de bezoldigingen welke aan de getroffene worden uitbetaald en binnen de grenzen welke vereist zijn om tot de normale jaarlijkse duur van een ambt met volledige prestaties te komen.

Art. 18 *Vervangen bij het K.B. van 24 maart 1986, art. 10.*

De uitdrukking "ambt met volledige prestaties" bedoeld in artikel 17, duidt de betrekking, het ambt of de functie aan welke zodanige prestaties omvatten dat zij een normale beroepsactiviteit volkomen in beslag nemen.

Art. 19 *Vervangen bij het K.B. van 8 november 1971, art. 2, gewijzigd bij de K.B.'s van 16 mei 1977, art. 2, 28 juni 1990, art. 3 en vervangen bij het K.B. van 7 juni 2007, art. 13.*

Voor de toepassing van artikel 13 van de wet worden de rente, de verergeringsbijslag, de overlijdensbijslag en de in artikel 5bis, § 3, bedoelde bedragen gekoppeld aan de spilindex 138,01 en schommelen zij overeenkomstig de bepalingen van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld.

- Art. 20** *Gewijzigd bij de K.B.'s nr. 419 van 16 juli 1986, art. 3, 2° en 20 september 1998, art. 7.*
- Onverminderd artikel 25 van de wet zijn de renten verschuldigd vanaf de eerste dag van de maand tijdens welke de consolidatie of het overlijden plaats vindt.
- Te rekenen van de dag waarop de renten zijn verkregen, worden zij de eerste dag van iedere maand van het kalenderjaar per twaalfde vooraf uitbetaald. Bereikt de graad van de blijvende ongeschiktheid evenwel geen 16%, dan wordt de rente éénmaal per jaar in de loop van het vierde trimester uitbetaald.(11)
- Art. 21** *Gewijzigd bij de K.B.'s van 25 augustus 1971, art. 2, 24 maart 1986, art. 11 en vervangen bij het K.B. nr. 419 van 16 juli 1986, art. 3, 3°.*
- De waarde van de rente die krachtens artikel 12 van de wet in kapitaal wordt uitbetaald wordt berekend op grond van de rente waarop vooraf de verhoging ingevolge de koppeling aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen toegepast is, overeenkomstig de regeling bepaald in de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.
- De in aanmerking te nemen leeftijd voor de omzetting van de rente in kapitaal is die welke de gerechtigde heeft op het ogenblik waarop de aanvraag tot omzetting uitwerking heeft.
- Art. 22** *Gewijzigd bij het K.B. van 24 maart 1986, art. 12.*
- Indien de gerechtigde gebruik maakt van het recht bepaald in artikel 12, § 1, eerste lid, van de wet wordt het deel van de rente dat als kapitaal betaalbaar is, vastgesteld op grond van de totale rente berekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 4 van de wet:
- 1° wanneer, bij toepassing van artikel 6 van de wet, de rente beperkt is tot 25 pct. van de bezoldiging op grond waarvan zij vastgesteld is;
 - 2° wanneer, bij toepassing van artikel 7 van de wet, de rente slechts tot 100 pct. of tot 150 pct. van de laatste bezoldiging met het rustpensioen mag gecumuleerd worden.
- In geen geval mag het in kapitaal omgezette deel van de rente, eventueel vermeerderd met het overblijvende deel van de rente, de in artikel 6, § 1, en 7, § 1, van de wet bedoelde percentages overschrijden.
- Art. 23** *Vervangen bij de K.B.'s van 24 maart 1986, art. 13 en nr. 419 van 16 juli 1986, art. 3, 4°.*
- Het kapitaal wordt uitgekeerd binnen zestig dagen volgend op de bij artikel 12, § 2, van de wet bepaalde datum.
- Art. 24** *Opgeheven bij het K.B. van 7 juni 2007, art. 14.*
- Art. 25** *Vervangen bij het K.B. van 6 maart 1998, art. 1 en gewijzigd bij het K.B. van 1 december 2013, art. 27.*
- De kosten van dokter, chirurg, apotheker, verpleging, prothese en orthopedie worden betaald door het Bestuur van de medische expertise en zijn ten laste van de Schatkist.

Art. 26 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 13 november 1973, art. 8, 21 november 1991, art. 6 en de wet van 12 januari 2006, art. 67.*

Onverminderd artikel 5, derde lid, worden de begrafenis­kosten betaald door de zorg van het ministerie waaronder de dienst ressorteert waarbij het ongeval moet worden aangegeven. Zij worden echter betaald door de zorg van de Pensioendienst voor de overheidssector indien de getroffen­e een pensioen heeft genoten ten laste van de Staatskas.

Art. 27 *Vervangen bij het K.B. van 6 maart 1998, art. 2, gewijzigd bij de wet van 12 januari 2006, art. 67 en vervangen bij het K.B. van 7 juni 2007, art. 15.*

De renten, de verergeringsbijslagen en de overlijdensbijslagen worden betaald door de Pensioendienst voor de overheidssector.

Art. 28 *Gewijzigd bij het K.B. van 13 november 1973, art. 9, vervangen bij de K.B.'s van 20 september 1998, art. 8 en 7 juni 2007, art. 16 en gewijzigd bij het K.B. van 1 december 2013, art. 28.*

§ 1. De kosten van de administratieve procedure en de niet in § 2 bedoelde gerechtskosten en -uitgaven worden betaald door het ministerie of de federale overheidsdienst waaronder de dienst ressorteert waarbij het ongeval moet worden aangegeven.

Onder administratieve procedurekosten moet onder meer worden verstaan de kosten van alle ter post aangetekende zendingen, de administratieve kosten die verbonden zijn aan het opstellen en afleveren van medische verslagen, het drukken van de formulieren voor aangifte van ongeval, de erelonen van de arts die het slachtoffer bijstaat tijdens de procedure bij het Bestuur van de medische expertise.

§ 2. De verplaatsingskosten en de overnachtingskosten, bedoeld in artikel 4bis, § 1, worden betaald door:

- 1° het ministerie of de federale overheidsdienst waaronder de dienst ressorteert waarbij het ongeval moet worden aangegeven voor de kosten die uit een geneeskundige expertise voortvloeien, ongeacht of ze door het Bestuur van de medische expertise of bij gerechtelijke beslissing vereist wordt;
- 2° het Bestuur van de medische expertise wanneer zij volgen uit een door de geneesheer van het slachtoffer voorgeschreven behandeling.

§ 3. De in artikel 4bis, § 2, bedoelde verplaatsingskosten en overnachtingskosten worden betaald door het ministerie of de federale overheidsdienst waaronder de dienst ressorteert waarbij het ongeval moet worden aangegeven.

Art. 29 *Gewijzigd bij het K.B. van 13 november 1973, art. 10, aangevuld bij het K.B. van 6 juni 1975, art. 5 en gewijzigd bij de K.B.'s van 21 november 1991, art. 7 en 7 juni 2007, art. 17.*

§ 1. Gewijzigd bij de K.B.'s van 13 november 1973, art. 10, 1°, 21 november 1991, art. 7, 1° en 7 juni 2007, art. 17, 1°.

Voor de toepassing van artikel 14, § 1, 4°, van de wet worden alle besturen en diensten bedoeld in artikel 1, 1°, 2° en 3° van dit besluit, geacht een en dezelfde rechtspersoon te zijn.

Al hun personeelsleden worden geacht daartoe te behoren.

§ 1bis. Ingevoegd bij het K.B. van 21 november 1991, art. 7, 2° en gewijzigd bij het K.B. van 7 juni 2007, art. 17, 2°.

Voor de toepassing van artikel 14, § 1, 4°, van de wet komen alle diensten in aanmerking die zijn verricht in de besturen, diensten en inrichtingen bedoeld in artikel 1, 5°.

§ 2. Gewijzigd bij de K.B.'s van 13 november 1973, art. 10, 2°, 21 november 1991, art. 7, 3° en 7 juni 2007, art. 17, 3°.

Voor de toepassing van artikel 14, § 1, 4°, van de wet, worden de in artikel 1, 6° van dit besluit bedoelde gesubsidieerde onderwijsinrichtingen die onder eenzelfde inrichtende macht ressorteren, geacht een en dezelfde inrichting te zijn.

Tot het personeel van de gesubsidieerde onderwijsinrichting waaronder de getroffenere ressorteert, worden geacht te behoren alle personeelsleden die onder eenzelfde inrichtende macht ressorteren.

§ 3. Toegevoegd bij het K.B. van 6 juni 1975, art. 5 en gewijzigd bij het K.B. van 7 juni 2007, art. 17, 4°.

Voor de toepassing van artikel 14, § 1, 4° van de wet, worden de in artikel 1, 7° van dit besluit bedoelde gesubsidieerde centra en diensten die onder eenzelfde inrichtende overheid ressorteren, geacht een en dezelfde inrichting te zijn.

Tot het personeel van het gesubsidieerd centrum of de gesubsidieerde dienst waaronder de getroffenere ressorteert, worden geacht te behoren alle personeelsleden die onder eenzelfde inrichtende overheid ressorteren.

Art. 30 *Opgeheven bij het K.B. van 13 november 1973, art. 11.*

Art. 31 Voor de ongevallen overkomen vóór of na de inwerkingtreding van dit besluit blijven uitwerking hebben de verzekeringsovereenkomsten, de administratieve reglementen of welke andere maatregelen ook genomen ten gunste van de getroffenenen of van hun rechthebbenden, die vóór de datum dezer inwerkingtreding zijn beginnen te lopen.

De getroffenenen of hun rechthebbenden verkrijgen echter, alleszins, het voordeel van een vergoeding gelijkwaardig aan die welke de toepassing van de wet tot gevolg zou hebben.

Art. 32 *Vervangen bij de K.B.'s van 25 augustus 1971, art. 3 en 24 maart 1986, art. 14 en gewijzigd bij het K.B. van 29 juli 2019, art. 9 (6)*

De personeelsleden onderworpen aan dit besluit, andere dan de leerlingen en de personeelsleden in dienst genomen bij een overeenkomst voor beroepsopleiding, behouden tijdens de periode van tijdelijke ongeschiktheid de bezoldiging

verschuldigd op grond van hun arbeidsovereenkomst of hun wettelijk of reglementair statuut.

Art. 32bis

Ingevoegd bij het K.B. van 24 maart 1986, art. 15 en gewijzigd bij de K.B.'s van 7 juni 2007, art. 18 en 1 december 2013, art. 29.

Indien het Bestuur van de medische expertise de getroffene geschikt acht om zijn ambt weder op te nemen met verminderde prestaties, zowel tijdens de periode van tijdelijke ongeschiktheid als na de consolidatie, mag de getroffene zonder tijdsbeperking en volgens de verdeling bepaald door de Administratieve Gezondheidsdienst zijn ambt uitoefenen, onder voorbehoud nochtans dat de getroffene tenminste de helft van de normale duur van een ambt met volledige prestaties kan volbrengen.

BIJLAGE

Ingevoegd bij het K.B. van 8 mei 2014, art. 5 en vervangen bij het K.B. van 25 februari 2017, art. 2 (12)

Bijlage I aan het koninklijk besluit van Koninklijk besluit van 25 februari 2017 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de arbeidsongevallen en de beroepsziekten in de overheidssector

Bijlage I van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding ten gunste van personeelsleden van de overheidssector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk;

Medisch attest van genezing zonder blijvende arbeidsongeschiktheid

Dit formulier is bestemd voor een dossier arbeidsongeval met een tijdelijke arbeidsongeschiktheid van minder dan 30 kalenderdagen. Uw werkgever zal u voor dergelijk dossier vragen dit attest te laten invullen zodat hij het dossier kan afsluiten.

Instructies

- Laat uw behandelend arts dit attest invullen. Uw arts moet de tijdelijke arbeidsongeschiktheid vaststellen en kan alleen consolideren met 0% blijvende arbeidsongeschiktheid.
- Stuur dit attest op naar uw personeelsdienst of de dienst die binnen uw organisatie de dossiers arbeidsongevallen beheert.

Als u en uw arts van oordeel zijn dat er toch sprake is van een blijvende arbeidsongeschiktheid, dan moet u dit attest niet laten invullen. In dat geval laat u een medisch verslag opstellen door uw arts en maakt u dat over aan uw werkgever. Uw werkgever zal de medische dienst op de hoogte brengen en de medische dienst zal u dan oproepen voor een medisch onderzoek.

1. Vul uw gegevens in.

Naam	
Voornaam	
Rijksregisternummer	
Adres	

2. Dit vak is voorbehouden voor uw behandelend arts.

2.1. Gegevens van het ongeval

Datum:

2.2. Gegevens van arbeidsongeschiktheid

Periode of periodes van arbeidsongeschiktheid

Van (datum)	Tot en met (datum)	Percentage arbeidsongeschiktheid
		%
		%
		%
		%
		%

Datum werkherhvatting

2.3. Genezing of consolidatie

Datum genezing
 / /

Genezingsgraad
☐ zonder enig restletsel
☐ met de volgende restletsels, die geen blijvende arbeidsongeschiktheid tot gevolg hebben.
Geef hieronder een beschrijving van de restletsels en preciseer of ze een eventuele toestand die af aanwezig was, kunnen beïnvloeden.

2.4. Prothesen

Als voor de genezing van het slachtoffer prothesen of orthopedische toestellen werden toegekend waarvan werd erkend dat het gebruik noodzakelijk is, vermeld dan ook de aard ervan (bijvoorbeeld bril of tandprothese).

☐ Het slachtoffer heeft voor zijn genezing geen prothesen nodig.
☐ Het slachtoffer heeft voor zijn genezing de volgende prothese(n) nodig :

2.5. Ondertekening

Vul onderstaande verklaring in.

Ik, dr. ,
 bevestig dat alle gegevens in dit formulier naar waarheid zijn ingevuld.

Datum: / /

Handtekening:

RIZIV-nr

Stempel van de arts

Gezien om te worden gevoegd bij het koninklijk besluit van Koninklijk besluit van 25 februari 1917 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de arbeidsongevallen en de beroepsziekten in de overheidssector.

FILIP

Van Koningswege :

De Minister van Binnenlandse zaken,
J. JAMBON

De Minister van Volksgezondheid,
M. DE BLOCK

De Minister belast met Ambtenarenzaken,
S. VANDEPUT

- 1 Zie ook het K.B. van 26 april 1999 (B.S. 26 juni).
- 2 Met ingang van 9 oktober 1998.
- 3 Met ingang van 1 juli 2007.
- 4 Met ingang van 1 december 2012
- 5 Met ingang van 1 juli 2014
- 6 Met ingang van 1 januari 2020, voor de ongevallen overkomen vanaf deze datum.
- 7 Ingevoegd met ingang van 1 november 2014
- 8 Voor elke verergering na de herzieningstermijn en vóór de inwerkingtreding van het K.B. van 7 juni 2007, is de verergeringsbijslag verschuldigd ten vroegste vanaf 1 januari 2006. Voor de toepassing hiervan wordt de verergeringsdatum bewezen door alle rechtsmiddelen.
(K.B. 7 juni 2007, art. 19 – B.S. 19 juni)

- 9 De overlijdensbijslag is verschuldigd voor elk overlijden na 31 december 2005.
(K.B. 7 juni 2007, art. 19 – B.S. 19 juni)
- 10 Zie K.B.'s van 18 juli 1973, art. 1 (B.S. 27 juli) en 29 januari 1975, art. 1 (B.S. 4 februari).
- 11 Dit lid werd vervangen bij art. 7 van het K.B. van 20 september 1998 met uitwerking op 1 september 1997. Sedert 1986 werd de rente éénmaal per jaar uitbetaald indien de graad van blijvende invaliditeit geen 10 pct. bereikte (Zie K.B. nr. 419 van 16 juli 1986, art. 3, 2° en 4).
- 12 Met ingang van 1 april 2017

Koninklijk besluit van 17 september 1969
(Staatsblad 23 september)

betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de leden en van het personeel van het Rekenhof, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk.

Gewijzigd bij: *het K.B. van 24 maart 1986 (Staatsbl. 29 april) en de wet van 22 juli 1993 (Staatsbl. 14 augustus) en het K.B. van 29 juli 2019 (Staatsbl. 2 september).*

- UITTREKSEL -

Art. 1 *Gewijzigd bij het K.B. van 29 juli 2019, art. 10 (1)*

De regeling, ingesteld bij de wet van 3 juli 1967 (2) betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, wordt toepasselijk verklaard:

- 1° op de leden van het Rekenhof;
- 2° op de leden van het vast, stagedoend, tijdelijk of hulppersoneel van het Rekenhof, zelfs al zijn zij door een arbeidsovereenkomst, een leerovereenkomst of een overeenkomst voor beroepsopleiding verbonden.

Onder "personeelsleden verbonden door een overeenkomst voor beroepsopleiding" wordt verstaan: de bij art. 1ter van de wet bedoelde personen die arbeid verrichten in het kader van een opleiding tot betaalde arbeid, met uitzondering van de opleidingen waarvoor de Koning in toepassing van artikel 1/1, derde lid, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, een andere instantie dan het Rekenhof heeft aangewezen als werkgever.

Voor de categorieën van personen waarop de Koning, in uitvoering van artikel 1ter, vijfde lid, van de wet de bijzondere regeling van het artikel 86/1 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 toepasselijk heeft verklaard, is de overeenkomst voor beroepsopleiding beperkt tot het gedeelte waarbij arbeidsprestaties worden verricht.

Art. 2 *Gewijzigd bij het K.B. van 24 maart 1986, art. 16.*

Met uitzondering van de artikelen 29, 32 en 32bis zijn op de leden en op het personeel van het Rekenhof toepasselijk de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 (3) betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de personeelsleden der Rijksbesturen en der andere Rijksdiensten en van sommige leden van het personeel der gesubsidieerde onderwijsinrichtingen, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, alsook de bepalingen die de evengenoemde eventueel zullen wijzigen of vervangen.

Art. 3 *Gewijzigd bij de wet van 22 juli 1993, art. 35.*

Voor de toepassing van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 (3) op de leden en het personeel van het Rekenhof oefent dit Hof, volgens de nadere regelen die het bepaalt, de bevoegdheden uit welke dat besluit aan de Ministers verleent, met uitzondering van die welke zijn opgedragen aan de Minister tot wiens bevoegdheid de Ambtenarenzaken behoren.

1 Met ingang van 1 januari 2020, voor de ongevallen overkomen vanaf deze datum.
2 Staatsbl. 10 augustus.
3 Staatsbl. 8 februari.

Koninklijk besluit van 12 juni 1970
(Staatsblad 18 juni)

betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut, van de publiekrechtelijke rechtspersonen en van de autonome overheidsbedrijven, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk
(Opschrift vervangen bij het K.B. van 7 juni 2007, art. 1)

Gewijzigd bij : de K.B.'s van 23 december 1970 (Staatsbl. 6 januari 1971), 9 juni 1971 (Staatsbl. 1 oktober), 13 juli 1971 (Staatsbl. 30 juli), 25 augustus 1971 (Staatsbl. 4 september), 29 mei 1972 (Staatsbl. 9 juni), 15 juli 1972 (Staatsbl. 11 augustus), 17 oktober 1972 (Staatsbl. 5 januari 1973), 10 oktober 1973 (Staatsbl. 6 februari 1974), 13 november 1973 (Staatsbl. 24 november), 13 juni 1975 (Staatsbl. 16 september), 29 maart 1976 (Staatsbl. 26 mei), 18 juni 1976 (Staatsbl. 12 augustus), 25 maart 1977 (Staatsbl. 21 mei), 8 april 1977 (Staatsbl. 12 mei), 2 juni 1977 (Staatsbl. 23 juni), 8 december 1977 (Staatsbl. 29 december), 30 december 1977 (Staatsbl. 22 februari 1978), 21 augustus 1980 (Staatsbl. 11 september), 9 juni 1981 (Staatsbl. 10 juli), 16 december 1981 (Staatsbl. 16 februari 1982), 26 mei 1982 (Staatsbl. 22 juni), 2 oktober 1984 (Staatsbl. 30 oktober), 24 maart 1986 (Staatsbl. 29 april), 14 juli 1987 (Staatsbl. 30 juli) en 13 augustus 1990 (Staatsbl. 19 oktober), de wet van 21 maart 1991 (Staatsbl. 27 maart), de K.B.'s van 18 september 1992 (Staatsbl. 22 oktober), 14 mei 1993 (Staatsbl. 11 juni), 2 juni 1993 (Staatsbl. 1 juli), de wet van 22 juli 1993 (Staatsbl. 14 augustus) en de K.B.'s van 13 december 1993 (Staatsbl. 12 januari 1994), 15 april 1994 (Staatsbl. 11 mei), 13 maart 1995 (Staatsbl. 7 juni), 25 oktober 1995 (Staatsbl. 1 december), 24 september 1997 (Staatsbl. 16 oktober), 16 april 1998 (Staatsbl. 29 april - tweede uitgave), 20 september 1998 (Staatsbl. 9 oktober), 19 april 1999 (Staatsbl. 26 juni - tweede uitgave), 5 april 2001 (Staatsbl. 17 mei - tweede uitgave), 12 december 2002 (Staatsbl. 24 december), 9 januari 2003 (Staatsbl. 20 januari), 25 maart 2003 (Staatsbl. 31 maart - tweede uitgave), 2 april 2003 (Staatsbl. 11 april - eerste uitgave), 27 mei 2004 (Staatsbl. 24 juni), 9 juni 2004 (Staatsbl. 25 juni - tweede uitgave), 8 oktober 2004 (Staatsbl. 15 oktober - tweede uitgave), de programmawet van 27 december 2004 (Staatsbl. 31 december - tweede uitgave), de wet van 12 januari 2006 (Staatsbl. 3 februari - tweede uitgave; erratum Staatsbl. 13 maart), de K.B.'s van 7 juni 2007 (Staatsbl. 19 juni), 17 juni 2010 (Staatsbl. 25 juni), 1 december 2013 (Staatsbl. 13 december - tweede uitgave) en 8 mei 2014 (Staatsbl. 6 juni) (1), de wet van 10 augustus 2015 (Staatsbl. 1 september) en het K.B. van 29 juli 2019 (Staatsbl. 2 september).

Art. 1 Aangevuld bij het K.B. van 27 mei 2004, art. 20, § 3, eerste lid en gewijzigd bij het K.B. van 29 juli 2019, art. 11 (2)

Inzake schadevergoeding voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk wordt in dit besluit de regeling omschreven ingesteld bij de wet van 3 juli 1967 voor de leden van het vast, stagedoend, tijdelijk of hulppersoneel, zelfs al zijn zij onder arbeidsovereenkomst, een leerovereenkomst of een overeenkomst voor beroepsopleiding aangeworven, die tot de instellingen van openbaar nut behoren alsook tot de personeelsleden bedoeld bij artikel 1, 15° van het koninklijk besluit van 27 mei 2004 betreffende de omzetting van B.I.A.C. in een naamloze vennootschap van privaatrecht en betreffende de luchthaveninstallaties.

Onder "overeenkomst voor beroepsopleiding" wordt verstaan: de bij art. 1 ter van de wet bedoelde overeenkomst voor personen die arbeid verrichten in het kader van een opleiding tot betaalde arbeid, met uitzondering van de opleidingen waarvoor de Koning in toepassing van artikel 1/1, derde lid, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, een andere instantie dan deze waarbij de arbeid wordt verricht heeft aangewezen als werkgever.

Voor de categorieën van personen waarop de Koning, in uitvoering van artikel 1ter, vijfde lid, van de wet de bijzondere regeling van het artikel 86/1 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 toepasselijk heeft verklaard, is de overeenkomst voor beroepsopleiding beperkt tot het gedeelte waarbij arbeidsprestaties worden verricht.

Art. 2

Gewijzigd bij de K.B.'s van 23 december 1970, art. 1, 9 juni 1971, art. 21, 13 juli 1971, art. 19, 29 mei 1972, art. 1, 15 juli 1972, art. 1, 17 oktober 1972, art. 1, 13 juni 1975, art. 1, 29 maart 1976, art. 1, 18 juni 1976, art. 1, 25 maart 1977, art. 1, 8 april 1977, art. 1, 2 juni 1977, art. 1, 8 december 1977, art. 1, 30 december 1977, art. 1, 21 augustus 1980, art. 1, 9 juni 1981, art. 1, 16 december 1981, art. 1, 26 mei 1982, art. 1, 2 oktober 1984, art. 1, 14 juli 1987, art. 1 en 13 augustus 1990 art. 1, de wet van 21 maart 1991, art. 177/1 (3), de K.B.'s van 18 september 1992, art. 1, 14 mei 1993, art. 1, 2 juni 1993, art. 1, 13 december 1993, art. 1, 15 april 1994, art. 1, 13 maart 1995, art. 1, 25 oktober 1995, art. 1, 4°, 24 september 1997, art. 1, 16 april 1998, art. 1, vervangen bij de K.B.'s van 20 september 1998, art. 1, 19 april 1999, art. 1 (4), aangevuld bij het K.B. van 5 april 2001, art. 2 (5), gewijzigd bij het K.B. van 12 december 2002, art. 1, aangevuld bij het K.B. van 9 januari 2003, art. 1 (6), gewijzigd bij de K.B.'s van 25 maart 2003, art. 33 en 27 mei 2004, art. 20, § 3, tweede lid, aangevuld bij de K.B.'s van 9 juni 2004, art. 1 (7), 8 oktober 2004, art. 1(8), gewijzigd bij de programmawet van 27 december 2004, art. 11, vervangen bij het K.B. van 7 juni 2007, art. 2 (9), aangevuld bij het K.B. van 17 juni 2010, art. 1 (10) en gewijzigd bij de wet van 10 augustus 2015, art. 3 (11) en gewijzigd bij het K.B. van 29 juli 2019, art. 12 (2)

Dit besluit wordt toepasselijk verklaard op de leden van het vastbenoemd, stagendoend, tijdelijk of hulppersoneel, zelfs al zijn zij onder arbeidsovereenkomst, een leerovereenkomst of een overeenkomst voor beroepsopleiding aangeworven, die behoren tot de hieronder opgesomde instellingen van openbaar nut, publiekrechtelijke rechtspersonen of autonome overheidsbedrijven:

I. Federale overheid.

- 1° de federale instellingen van openbaar nut van de categorieën A en B van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, met uitzondering van het Fonds voor Spoorweginfrastructuur;
- 2° de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen wat betreft het personeel dat is overgeplaatst van de Controledienst voor de Verzekeringen, dat geen arbeidsovereenkomst heeft afgesloten na 1 januari 2004, de Controledienst voor de Ziekenfondsen en de Landsbonden van Ziekenfondsen, de Nationale Loterij, het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle, het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie;
- 3° de openbare instellingen van sociale zekerheid die zijn opgesomd in artikel 3, § 2, van het koninklijk besluit van 3 april 1997 houdende maatregelen met het oog op de responsabilisering van de openbare instellingen van sociale zekerheid, met toepassing van artikel 47 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;
- 4° de Koninklijke Schenking;
- 5° de volgende autonome overheidsbedrijven wat betreft het personeel dat niet bij arbeidsovereenkomst in dienst is genomen:
 - a) Proximus;

- b) skeyes;
- c) bpost.
- 6° de personeelsleden, bedoeld in artikel 1, 15°, van het koninklijk besluit van 27 mei 2004 betreffende de omzetting van B.I.A.C. in een naamloze vennootschap van privaatrecht en betreffende de luchthaveninstallaties.
- 7° het Paleis voor Schone Kunsten .

II. Vlaamse Gemeenschap en Vlaams Gewest.

- 1° de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen;
- 2° de administratieve diensten van de Raad van het Gemeenschaps-onderwijs;
- 3° de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening;
- 4° de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding;
- 5° Toerisme Vlaanderen;
- 6° Kind en Gezin;
- 7° het Universitair Ziekenhuis Gent;
- 8° de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen;
- 9° de Vlaamse Landmaatschappij;
- 10° de Vlaamse Onderwijsraad, wat betreft het personeel van het permanent secretariaat;
- 11° het Openbaar Psychiatrisch ziekenhuis Geel;
- 12° het Openbaar Psychiatrisch ziekenhuis Rekem;
- 13° de Vlaamse Milieumaatschappij;
- 14° het Instituut voor de aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie in Vlaanderen;
- 15° de Vlaamse Radio- en Televisieomroep en de instellingen waarvan de bovenvermelde instelling de verplichtingen overgenomen heeft;
- 16° de Vlaamse Vervoermaatschappij;
- 17° de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt;
- 18° de Scheepvaart;
- 19° Waterwegen en Zeekanaal;
- 20° het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen;
- 21° het Vlaams Agentschap Ondernemen;
- 22° het Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs;
- 23° het Vlaams Agentschap voor Personen met een handicap;
- 24° BLOSO;
- 25° de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij;
- 26° het Vlaams Agentschap voor Ondernemersvorming - Syntra Vlaanderen;
- 27° het Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen;
- 28° de Vlaamse Regulator voor de Media;

29° de Vlaamse Opera.

III. Franse Gemeenschap

- 1° de "Radio-Télévision belge de la Communauté française";
- 2° het "Centre hospitalier universitaire de Liège";
- 3° het "Office de la Naissance et de l'Enfance";
- 4° het "Commissariat général aux Relations internationales";
- 5° het "Fonds communautaire pour l'Intégration sociale et professionnelle des Personnes handicapées";
- 6° de "Entreprise publique des Technologies Nouvelles de l'Information et de la Communication de la Communauté française (ETNIC)";
- 7° het "Institut de la Formation en cours de carrière dans l'enseignement fondamental, l'enseignement secondaire et dans les centres psycho-médico-sociaux";
- 8° de "Conseil Supérieur de l'Audiovisuel".

IV. Waals Gewest.

- 1° de "Conseil économique et social de la Région wallonne";
- 2° de "Société wallonne du Logement";
- 3° de "Société wallonne de Crédit social";
- 4° de "Société wallonne des Eaux";
- 5° de "Port autonome de Liège";
- 6° de "Port autonome de Charleroi";
- 7° de "Port autonome de Namur";
- 8° het "Office wallon de la Formation professionnelle et de l'Emplo";
- 9° het "Institut scientifique de Service public";
- 10° het "Agence wallonne pour la promotion d'une agriculture de qualité";
- 11° het "Centre régional d'aide aux Communes";
- 12° het "Agence wallonne pour l'Intégration des Personnes handicapées";
- 13° het "Centre hospitalier psychiatrique "Le Chêne aux Haies", te Bergen";
- 14° het "Centre hospitalier psychiatrique "Les Marronniers", te Doornik";
- 15° het "Agence wallonne à l'Exportation";
- 16° het "Agence wallonne des Télécommunications";
- 17° de "Port autonome du Centre et de l'Ouest";
- 18° het "Institut du Patrimoine wallon";
- 19° de "Commission wallonne de régulation pour l'énergie";
- 20° het "Institut wallon de formation en alternance et des indépendants et petites et moyennes entreprises";
- 21° het "Institut wallon de l'évaluation, de la prospective et de la statistique";
- 22° het "Centre wallon de Recherches agronomiques";
- 23° de "Société wallonne de services de placement payant".

V. Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

- 1° de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Arrondissement Brussel-Hoofdstad;
- 2° het Centrum voor Informatica voor het Brusselse Gewest;
- 3° het Brussels Instituut voor Milieubeheer;
- 4° het Gewestelijk Agentschap voor Netheid;
- 5° de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp;
- 6° de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij;
- 7° de Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling;
- 8° de Gewestelijke Vennootschap van de Haven van Brussel;
- 9° Het Brussels Gewestelijk Herfinancieringsfonds van de gemeentelijke thesaurieën;
- 10° Het Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel.

VI. Duitstalige Gemeenschap.

- 1° "Das Belgische Rundfunk - und Fernsehzentrum der Deutschsprachigen Gemeinschaft";
- 2° het "Institut für Aus- und Weiterbildung im Mittelstand und in kleinen und mittleren Unternehmen";
- 3° "Die Dienststelle der Deutschsprachigen Gemeinschaft für Personen mit einer Behinderung";
- 4° "das Arbeitsamt der Deutschsprachigen Gemeinschaft";
- 5° "die Autonome Hochschule in der Deutschsprachigen Gemeinschaft".

VII. Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

VIII. Franse Gemeenschapscommissie.

het "Institut bruxellois francophone pour la Formation professionnelle".

Art. 2bis

Ingevoegd bij het K.B. van 27 mei 2004, art. 20, § 3, derde lid en vervangen bij het K.B. van 7 juni 2007, art. 3 en gewijzigd bij het K.B. van 29 juli 2019, art. 13 (2)

Behoudens uitdrukkelijk andersluidende bepaling, worden de leden van het vast-benoemd, stagedoend, tijdelijk, hulppersoneel, of het personeel onder arbeidsovereenkomst, een leerovereenkomst of een overeenkomst voor beroepsopleiding aangeworven, van de instellingen van openbaar nut of de publiekrechtelijke rechtspersonen die ressorteren onder de Staat, de Gemeenschappen, de Gewesten, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie of de Franse Gemeenschapscommissie, en die na 31 december 2004 zijn opgericht, onderworpen aan de in artikel 1 bedoelde regeling, vanaf de dag dat de oprichting in werking treedt.

Dit artikel is niet van toepassing op de publiekrechtelijke rechtspersonen die door de Gewesten worden opgericht in uitoefening van hun bevoegdheid inzake het gemeenschappelijk stads- en streekvervoer.

Art. 3 *Gewijzigd bij het K.B. van 20 september 1998, art. 2.*

Op de aan dit besluit onderworpen personeelsleden zijn van toepassing, de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de personeelsleden van de overheidssector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, met uitzondering van de artikelen 24 tot en met 31, alsook de bepalingen die ze in voorkomend geval mochten wijzigen of vervangen.

Art. 4 *Gewijzigd bij de wet van 22 juli 1993, art. 35 en het K.B. van 20 september 1998, art. 3, aangevuld bij het K.B. van 27 mei 2004, art. 20, § 3, vierde lid en gewijzigd bij de K.B.'s van 7 juni 2007, art. 4, 1 december 2013, art. 31 en 8 mei 2014, art. 6.*

De Minister, de Regering, het College of het beheersorgaan, naargelang van het geval, onder wiens gezag de instelling van openbaar nut of de publiekrechtelijke rechtspersoon staat waarvan het personeel aan dit besluit onderworpen is:

- 1° oefent de bevoegdheden uit welke het koninklijk besluit van 24 januari 1969 aan de ministers verleent, met uitzondering van die welke zijn toevertrouwd aan de Minister tot wiens bevoegdheid de Ambtenarenzaken behoren;
- 2° duidt de medische dienst aan die de bevoegdheden van het Bestuur voor medische expertise als bepaald in artikelen 5bis, § 5, 5ter, § 5, 8, 9, 9bis, 11 en 32bis van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 dient uit te oefenen.

Die geneeskundige dienst kan het Bestuur van de medische expertise zijn of iedere andere dienst die het vervangt.

Wat de N.V. van privaatrecht B.I.A.C. betreft, worden de bevoegdheden vermeld in het eerste lid van dit artikel uitgeoefend door het orgaan belast met het dagelijks beheer.

Art. 5 *Opgeheven bij het K.B. van 24 maart 1986, art. 17.*

Art. 6 *Gewijzigd bij het K.B. van 13 november 1973, art. 1 en vervangen door het K.B. van 20 september 1998, art. 4 (12).*

Voor de toepassing van artikel 14, § 1, 4°, van de voormelde wet van 3 juli 1967 worden de instellingen van openbaar nut van de categorieën A, B of D, naargelang van het geval, die bedoeld zijn in artikel 2 van dit besluit, geacht onder elkaar alsmede met hun overheid een en dezelfde rechtspersoon te zijn.

Al hun personeelsleden worden geacht ertoe te behoren.

Art. 7 *Gewijzigd bij de wet van 22 juli 1993, art. 35.*

De Minister tot wiens bevoegdheid de Ambtenarenzaken behoren, bepaalt, in ieder geval, de coëfficiënt met welke de jaarlijkse beloning van de getroffen

wordt vermenigvuldigd om het bedrag van de rente vast te stellen wanneer het ongeval zich vóór 1 juli 1962 heeft voorgedaan.

Art. 8 *Gewijzigd bij de wet van 22 juli 1993, art. 35 en aangevuld bij het K.B. van 27 mei 2004, art. 20, § 3, vijfde lid.*

Het model van het formulier waarbij het ongeval wordt aangegeven en dat van het erbij te voegen doktersattest komen overeen met de modellen vastgesteld door de Minister tot wiens bevoegdheid de Ambtenarenzaken behoren wat de personeelsleden der Rijksbesturen betreft.

Het orgaan belast met het dagelijks beheer van de N.V. van privaatrecht B.I.A.C. stelt het formulier op waarbij het ongeval wordt aangegeven alsook het model van het erbij te voegen doktersattest.

Art. 9 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 10 oktober 1973, art. 1, 13 november 1973, art. 2, 24 maart 1986, art. 18, 20 september 1998, art. 5, 27 mei 2004, art. 20, § 3, zesde lid, de wet van 12 januari 2006, art. 67 en het K.B. van 7 juni 2007, art. 5.*

§ 1. Gewijzigd bij de K.B.'s van 13 november 1973, art. 2, 20 september 1998, art. 5, 1° en vervangen bij het K.B. van 7 juni 2007, art. 5, 1°.

Onverminderd de toepassing van de artikelen 10 tot 12 komen ten laste van en worden betaald door de instelling of de rechtspersoon:

- 1° de kosten door dokter, chirurg, apotheker, ziekenhuis, prothese en orthopedie;
- 2° de begrafenis kosten en de kosten voor de overbrenging van het stoffelijk overschot naar de plaats van de begrafenis; de instelling of de rechtspersoon zorgt tevens voor de vervulling van de administratieve formaliteiten vereist voor de overbrenging;
- 3° de renten, de verergeringsbijslagen en overlijdensbijslagen;
- 4° de procedurekosten, de verplaatsingskosten, de overnachtingskosten en de uitgaven zoals zij verdeeld zijn in de artikelen 4bis en 28 van het voormelde koninklijk besluit van 24 januari 1969, behalve wanneer het gaat om een tergende en roekeloze eis.

§ 2. Vervangen bij het K.B. van 10 oktober 1973, art. 1 (13) en gewijzigd bij de K.B.'s van 24 maart 1986, art. 18 (14), 20 september 1998, art. 5, 2°, de wet van 12 januari 2006, art. 67 en het K.B. van 7 juni 2007, art. 5, 2°.

Wanneer de getroffene echter overeenkomstig de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden dan wel overeenkomstig de wet van 1 juli 1971 houdende oprichting van de Regie voor maritiem transport, een pensioen geniet ten laste van de Schatkist, worden de rente en de vergoeding voor begrafenis kosten betaald door toedoen van de Pensioendienst voor de overheidssector.

De uitgaven welke uit dien hoofde voor rekening van de Schatkist komen worden aan deze laatste door de betrokken instelling of rechtspersoon terugbetaald.

§ 3. *Ingevoegd bij het K.B. van 27 mei 2004, art. 20, § 3, zesde lid.*

Voor de toepassing van dit artikel wordt de N.V. van privaatrecht B.I.A.C. beschouwd als zijnde "de instelling".

Art. 10 Voor de ongevallen overkomen vóór of na de inwerkingtreding van dit besluit blijven uitwerking hebben de verzekeringsovereenkomsten, de administratieve reglementen of welke andere maatregelen ook genomen ten gunste van de getroffen en van hun rechthebbenden, die vóór de datum dezer inwerkingtreding zijn beginnen te lopen.

Art. 11 *Gewijzigd bij het K.B. van 25 augustus 1971, art. 4, aangevuld bij het K.B. van 20 september 1998, art. 6, vervangen bij het K.B. van 2 april 2003, art. 1 (15), gewijzigd bij de K.B.'s van 27 mei 2004, art. 20, § 3, zevende lid en 7 juni 2007, art. 6 en vervangen bij het K.B. van 8 mei 2014, art. 7.*

Bij toepassing van artikel 16 van de wet van 3 juli 1967 mogen de instellingen van openbaar nut en de publiekrechtelijke rechtspersonen alsook de N.V. van privaatrecht B.I.A.C. waarvan het personeel het voordeel van de bepalingen van dit besluit geniet, teneinde de door hen te dragen lasten geheel of gedeeltelijk te dekken, verzekeringsovereenkomsten sluiten met een verzekeringsonderneming die toegelaten is tot de ongevallenverzekering of de ongevallenverzekering mag beoefenen in België door middel van een bijkantoor of in vrije dienstverrichting overeenkomstig de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen, op voorwaarde dat die verzekeringsonderneming niet belast wordt met de bevoegdheden waarvoor de medische dienst aangeduid werd overeenkomstig artikel 4, 2° van dit besluit.

Art. 12 Voor de toepassing van de artikelen 10 en 11 verkrijgen de getroffen en hun rechthebbenden, alleszins, een vergoeding gelijk aan die welke door de wet van 3 juli 1967 is bepaald.

Art. 13 *Geschrapd bij het K.B. van 13 november 1973, art. 3.*

1 Met ingang van 1 juli 2014

2 Met ingang van 1 januari 2020, voor de ongevallen overkomen vanaf deze datum.

3 Met ingang van 7 november 2018 is de benaming 'Belgocontrol' vervangen door 'skeyes'.

4 Dit artikel, zoals vervangen bij art. 1 van het K.B. van 19 april 1999, heeft uitwerking vanaf 26 juni 1999, behalve wat betreft de instellingen opgericht ingevolge de hervorming der instellingen. Voor hen heeft het uitwerking vanaf de datum van hun oprichting tot aan hun eventuele ontbinding, opheffing of opslorping, op voorwaarde evenwel dat ze geen verzekeringspolis hebben aangegaan op grond van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971. In dat geval heeft dit besluit uitwerking vanaf de datum waarop de opzeggingstermijn van deze polis teneinde loopt.

Wat de Koninklijke Muntshouwborg, het Nationale Orkest van België en de Nationale Loterij betreft, heeft dit besluit uitwerking vanaf 1 november 1998.

Wat het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle betreft, heeft dit besluit uitwerking vanaf 1 december 1998.

De ongevallen die gebeurden tijdens de periode gedekt door de wet van 10 april 1971, blijven onderworpen aan deze wet. (K.B. van 19 april 1999, art. 2).

5 Artikel 2, rubriek I, 5° werd toegevoegd bij het K.B. van 5 april 2001, art. 2.

Dit besluit heeft uitwerking met ingang:

- van 1 augustus 1992, wat betreft Proximus en bpost
- van 2 oktober 1998 wat betreft Belgocontrol

voor de ongevallen die zich vanaf deze datum voordoen en voor de beroepsziekten die vanaf dit tijdstip werden vastgesteld.

- De woorden "wat betreft het personeel dat niet bij arbeidsovereenkomst in dienst is genomen" werden toegevoegd bij het K.B. van 12 december 2002, art. 1, 1° met ingang van 1 januari 2003.
- 6 Het K.B. van 9 januari 2003 heeft uitwerking vanaf de datum van de oprichting van deze instellingen, namelijk:
 - 1° op 16 maart 1999 wat betreft het "Agence wallonne des Télécommunications";
 - 2° op 18 juni 1999 wat betreft de "Port autonome du Centre et de l'Ouest";
 - 3° op 1 juli 1999 wat betreft het "Institut du Patrimoine wallon".
 - 7 De "Entreprise publique des Technologies Nouvelles de l'Information et de la Communication de la Communauté française (ETNIC)" werd toegevoegd met uitwerking op 28 november 2002 (K.B. 9 juni 2004).
 - 8 Het "Institut de la Formation en cours de carrière dans l'enseignement fondamental, l'enseignement secondaire et dans les centres psycho-médico-sociaux" werd toegevoegd met uitwerking op 1 juli 2002 (K.B. 8 oktober 2004).
 - 9 Het K.B. van 7 juni 2007 heeft uitwerking met ingang van 23 april 2003 voor wat betreft de publiekrechtelijke rechtspersonen die onder de federale overheid ressorteren en van 1 maart 1996, voor wat betreft de publiekrechtelijke rechtspersonen die onder de andere overheden ressorteren, met uitzondering van:
 - 1° de invoeging van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie, die uitwerking heeft met ingang van 23 april 2003;
 - 2° de invoeging van de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt, die uitwerking heeft met ingang van 1 december 2001;
 - 3° de invoeging van de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen die uitwerking heeft met ingang van 1 juli 2006;
 - 4° de invoegingen van De Scheepvaart en Waterwegen en Zeekanaal, die uitwerking hebben met ingang van 30 juni 2004;
 - 5° de invoeging van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen, die in werking treedt op 1 januari 2007, met dien verstande dat alle ongevallen die zich hebben voorgedaan vóór deze datum blijven geregeld door de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971;
 - 6° de invoeging van het Vlaams Agentschap Ondernemen, die uitwerking heeft met ingang van 30 december 2005;
 - 7° de invoegingen van de in artikel 2, II, rubrieken 22° tot 27°, vermelde rechtspersonen, die uitwerking hebben met ingang van 1 april 2006;
 - 8° de invoeging van de Vlaamse Regulator voor de Media, dat uitwerking heeft met ingang van 10 februari 2006;
 - 9° de invoeging van het "Agence wallonne pour la promotion d'une agriculture de qualité", die uitwerking heeft met ingang van 1 maart 2003;
 - 10° de invoeging van het "Centre wallon de Recherches agronomiques", die uitwerking heeft met ingang van 15 januari 2004;
 - 11° de invoeging van het "Institut wallon de l'évaluation, de la prospective et de la statistique", die uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2004;
 - 12° de invoeging van de "Société wallonne du Crédit social", die uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2004;
 - 13° de invoeging van "das Arbeitsamt der Deutschsprachigen Gemeinschaft", die in werking treedt op 1 januari 2007, met dien verstande dat alle ongevallen die zich hebben voorgedaan vóór deze datum blijven geregeld door de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971;
 - 14° de invoeging van "die Autonome Hochschule in der Deutschsprachigen Gemeinschaft", die uitwerking heeft met ingang van 1 juli 2005;
 - 15° de schrapping van "der Garantiefonds der Deutschsprachigen Gemeinschaft für Schulbauten", die uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2002.
 - 10 Met uitwerking op 1 januari 2002
 - 11 Met ingang van 22 juni 2015 (KB van 11 september 2015 - BS 21 september)
 - 12 Vanaf 1 november 1998.
 - 13 Vanaf 1 maart 1974.
 - 14 Met uitwerking op 1 maart 1974.
 - 15 Met uitwerking op 17 september 2001.

Koninklijk besluit van 5 januari 1971
(Staatsblad 19 januari)

betreffende de schadevergoeding voor beroepsziekten in de overheidssector.

Gewijzigd bij: de K.B.'s van 13 november 1973 (Staatsbl. 24 november), 24 maart 1986 (Staatsbl. 29 april), 12 juli 1996 (Staatsbl. 13 februari 1997), 20 september 1998 (Staatsbl. 9 oktober), 27 september 2009 (Staatsbl. 12 oktober), 1 december 2013 (Staatsbl. 13 december – tweede uitgave), 25 februari 2017 (Staatsbl. 10 maart) en 29 juli 2019 (Staatsbl. 2 september).

Art. 1 Gewijzigd bij de K.B.'s van 20 september 1998, art. 1 en 1 december 2013, art. 32.

Voor de toepassing van onderhavige bepalingen dient te worden verstaan:

- a) onder "de wet": de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector, alsmede de bepalingen welke die wet vervangen of wijzigen;
- b) onder "het koninklijk besluit van 24 januari 1969": het koninklijk besluit van die datum betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de personeelsleden van de overheidssector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk alsmede de bepalingen welke dat besluit vervangen of wijzigen;
- c) onder "het koninklijk besluit van 17 september 1969": het koninklijk besluit van die datum betreffende de schadevergoeding ten gunste van de leden van het personeel van het Rekenhof, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk alsmede de bepalingen welke dat besluit vervangen of wijzigen;
- d) onder "het koninklijk besluit van 12 juni 1970": het koninklijk besluit van die datum betreffende de schadevergoeding ten gunste van de personeelsleden der instellingen van openbaar nut voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk alsmede de bepalingen welke dat besluit vervangen of wijzigen;
- e) onder "de overheid":
 - 1° wat betreft de gerechtigden op het koninklijk besluit van 24 januari 1969, de Minister, de Regering of het College, bepaald in artikel 3 van dat besluit;
 - 2° wat betreft de gerechtigden op het koninklijk besluit van 12 juni 1970, de Minister, de Regering, het College of het beheersorgaan, bedoeld in artikel 4 van dat besluit;
 - 3° wat betreft de gerechtigden op het koninklijk besluit van 17 september 1969, het Rekenhof;
- f) onder "de geneeskundige dienst": het Bestuur van de medische expertise of de dienst welke dit vervangt;

- g) onder "het bestuur of de besturen, de dienst(en), instelling(en) en inrichting(en)": die waarvan de personeelsleden onderworpen zijn aan de koninklijke besluiten bedoeld in artikel 2 van dit besluit.

Art. 2 *Gewijzigd bij het K.B. van 29 juli 2019, art. 18 (1)*

De regeling ingesteld bij de wet wordt, wat betreft de schadevergoeding voor beroepsziekten, behalve voor de personen bepaald in artikel 1ter van de wet, toepasselijk verklaard op de leden van het personeel onderworpen, wat betreft de schadevergoeding voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk:

1. aan het koninklijk besluit van 24 januari 1969;
2. aan artikel 2 van het koninklijk besluit van 12 juni 1970;
3. aan het koninklijk besluit van 17 september 1969.

Art. 3 *Vervangen bij het K.B. van 27 september 2009, art. 1*

Overeenkomstig onderhavige bepalingen geven aanleiding tot vergoeding:

- de beroepsziekten als zodanig erkend ter uitvoering van de artikelen 30 en 30bis van de wetten betreffende de preventie van beroepsziekten en de vergoeding van de schade die uit die ziekten voortvloeit, gecoördineerd op 3 juni 1970.

Art. 4 De schadevergoeding voor een beroepsziekte is verschuldigd wanneer een personeelslid, door een beroepsziekte getroffen, aan een beroepsrisico van die ziekte werd blootgesteld tijdens de volledige duur van een periode of tijdens een gedeelte ervan gedurende welke hij tot een der categorieën van gerechtigden op onderhavige bepalingen behoort.

Behoudens tegenbewijs wordt vermoed de getroffene aan het risico bedoeld in het eerste lid te hebben blootgesteld, ieder werk in de besturen, diensten, instellingen en inrichtingen verricht tijdens de in dat lid vermelde periodes.

Art. 5 *Aangevuld bij het K.B. van 20 september 1998, art. 2.*

§ 1. De kosten van dokter, chirurg, apotheker, ziekenhuis, prothese en orthopedie zijn niet ten laste van de getroffene binnen de grenzen en voorwaarden van artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 april 1965 tot wijziging van het koninklijk besluit van 18 februari 1964 tot vaststelling van het tarief voor geneeskundige verzorging, toepasselijk inzake schadeloosstelling voor beroepsziekten of van iedere andere bepaling houdende wijziging of vervanging daarvan, onverminderd de ter uitvoering van de wet reeds genomen of nog te nemen gunstiger bepalingen betreffende die kosten.

§ 2. *Toegevoegd bij het K.B. van 20 september 1998, art. 2.*

De in § 1 bedoelde verstrekkingen van geneeskundige verzorging zijn slechts vergoedbaar als ze zijn voorgeschreven en afgeleverd door daartoe wettelijk gemachtigde personen en als ze voorgeschreven werden ter behandeling of ter voorkoming van een beroepsziekte. De controle wordt uitgeoefend door de geneesheren van de bevoegde medische dienst. Op hun aanvraag deelt de behandelende geneesheer hen onder gesloten omslag de inlichtingen mede nodig voor het uitvoeren van deze controle.

- Art. 6** In afwijking echter van het koninklijk besluit van 14 april 1965 bedoeld in artikel 5:
- 1° wordt het akkoord van de medisch adviseur van het Fonds voor beroepsziekten of van zijn afgevaardigden waarvan sprake in artikel 1 van voormeld koninklijk besluit, vervangen door het akkoord van de geneeskundige dienst;
 - 2° worden, na akkoord van de geneeskundige dienst bedoeld in punt 1°, de kosten welke niet ten laste van de getroffene zijn, betaald overeenkomstig de bepalingen van artikel 18 van dit besluit.
- Art. 6bis** *Ingevoegd bij het K.B. van 13 november 1973, art. 1, gewijzigd bij het K.B. van 20 september 1998, art. 3 en vervangen bij het K.B. van 27 september 2009, art. 2.*
- De vergoeding van de verplaatsingskosten en de vergoeding van de overnachtingskosten die het gevolg zijn van de beroepsziekte, worden toegekend en betaald overeenkomstig de artikelen 4bis en 28, §§ 2 en 3, van het koninklijk besluit van 24 januari 1969.
- Art. 7** *Gewijzigd bij het K.B. van 13 november 1973, art. 2.*
- De vergoeding van de begrafenis kosten en de kosten voor overbrenging van het stoffelijk overschot naar de plaats van de begrafenis worden overeenkomstig artikel 5 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 toegekend; de administratieve formaliteiten vereist voor de overbrenging worden ook overeenkomstig bovengemelde bepaling verzorgd.
- Art. 8** De overheid duidt de dienst aan waarbij elke ziekte die als beroepsziekte kan worden beschouwd, moet worden aangegeven.
- Het personeel wordt door haar in kennis gesteld van deze dienst.
- Art. 9** De aangifte van de ziekte wordt gedaan door de getroffene, zijn rechtverkrijgenden, zijn chef of enig ander belanghebbende. Deze schriftelijke aangifte wordt zo spoedig mogelijk toegezonden aan de in artikel 8 bedoelde dienst samen met een met redenen omkleed geneeskundig rapport. Een exemplaar daarvan wordt door voormelde dienst binnen 48 uren naar de geneeskundige dienst doorgezonden.
- In het geneeskundig rapport bedoeld in het eerste lid, vermeldt de geneesheer de aard van de beroepsziekte; het staat zijn diagnose, de klinische kentekenen waarop hij steunt alsmede de vermoedelijke aanvangsdatum van de arbeidsongeschiktheid.
- Art. 9bis** *Ingevoegd bij het K.B. van 24 maart 1986, art. 19 en gewijzigd bij het K.B. van 20 september 1998, art. 4.*
- In geval van subrogatie van rechtswege, zoals bepaald in de artikelen 14, § 3 en 14bis, van de wet, kan de overheid een beroep doen op de geneeskundige medewerking van de geneeskundige dienst. Deze is in iedere procedure, zowel in der minnen als in een geschil, verplicht daaraan gevolg te geven, behoudens hetgeen vereist is ter bewaring van het medisch beroepsgeheim.
- Art. 10** *Gewijzigd bij de K.B.'s van 12 juli 1996, art. 1, 27 september 2009, art. 3 en 25 februari 2017, art. 7.*

De geneeskundige dienst stelt het percentage van de blijvende ongeschiktheid die het gevolg is van de beroepsziekte vast.

Indien hij dit noodzakelijk acht, doet de geneeskundige dienst voor de uitvoering van zijn opdracht een beroep op de geneeskundige medewerking van het Fonds voor de beroepsziekten.

Art. 11

Gewijzigd bij het K.B. van 27 september 2009, art. 4.

De geneeskundige dienst maakt aan de overheid zijn met redenen omklede beslissing bekend omtrent de vaststelling van het ongeschiktheidspercentage.

De overheid gaat na of de voorwaarden inzake toekenning van de vergoedingen vervuld zijn; zij onderzoekt de elementen van de opgelopen schade en stelt aan de getroffene of aan zijn rechtverkrijgenden de betaling van een rente voor.

Wordt een akkoord bereikt, dan wordt het voorstel verwerkt in een beslissing van de overheid welke vaststelt dat een akkoord tot stand gekomen is en waarin worden vermeld de bezoldiging waarop de rente wordt berekend, de aard van de ziekte, de verminderde geschiktheid en de datum waarop de ongeschiktheid een blijvend karakter vertoont.

Art. 12

Aangevuld bij het K.B. van 24 maart 1986, art. 20 en gewijzigd bij het K.B. van 27 september 2009, art.5.

§ 1. De aanvraag tot herziening van de vergoedingen, ingediend op grond van een verergering of een vermindering van de gebrekkigheid van de getroffene of wegens zijn overlijden te wijten aan de gevolgen van de beroepsziekte, moet vergezeld gaan van een geneeskundig rapport, hetwelk vaststelling houdt van de wijzigingen die zich in de toestand van gebrekkigheid van de getroffene hebben voorgedaan sedert de datum der geneeskundige conclusies op grond waarvan de vroeger door de geneeskundige dienst genomen beslissing of de laatste rechterlijke beslissing is gesteund.

§ 2. De gerechtigde richt zijn aanvraag tot herziening in tweevoud, vergezeld van al de bewijsstukken, bij een ter post aangetekende brief, aan de in artikel 8 bedoelde dienst. Een exemplaar daarvan wordt door voormelde dienst binnen 48 uren aan de geneeskundige dienst doorgezonden.

§ 3. De overheid zendt aan de gerechtigde, bij een bij de post aangetekende brief, zijn aanvraag tot herziening. Een exemplaar van de aanvraag tot herziening wordt door de in artikel 8 bedoelde dienst binnen 48 uren aan de geneeskundige dienst doorgezonden.

§ 4. Gewijzigd bij het K.B. van 27 september 2009, art.5

De overheid kan aan de geneeskundige dienst ambtshalve vragen de getroffene te onderzoeken.

De geneeskundige conclusies worden zo spoedig mogelijk aan de overheid en aan de getroffene medegedeeld. Deze kunnen op grond van die conclusies een aanvraag tot herziening indienen overeenkomstig § 2 of § 3.

Art. 13

Gewijzigd bij het K.B. van 24 maart 1986, art. 21, aangevuld bij het K.B. van 20 september 1998, art. 5 en gewijzigd bij de K.B.'s van 27 september 2009, art. 6 en 25 februari 2017, art. 8.

§ 1. *Gewijzigd bij het K.B. van 27 september 2009, art. 6.*

Uiterlijk drie maanden na het indienen van de aanvraag tot herziening onderzoekt de geneeskundige dienst de getroffene.

De geneeskundige dienst handhaaft of wijzigt het percentage van de blijvende ongeschiktheid.

Hij stelt de overheid onverwijld in kennis van zijn beslissing.

De beslissing van de geneeskundige dienst wordt neergelegd in een besluit van de overheid en ter kennis gebracht van de getroffene.

§ 2. *Aangevuld bij het K.B. van 20 september 1998, art. 5.*

Ingeval de getroffene zonder wettige reden en na twee opeenvolgende oproepen bij een bij de post aangetekende brief, zich niet bij de geneeskundige dienst aanmeldt ten gevolge van de aanvraag tot herziening of van het verzoek om geneeskundig onderzoek die onderscheidenlijk in artikel 12, § 3 of 4 worden bedoeld, wordt de uitkering van de vergoedingen en van de renten geschorst vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum van de tweede oproep.

De uitbetaling wordt, zonder terugwerkende kracht, hervat de eerste dag van de maand die volgt op de datum van verschijning van het slachtoffer dat, zonder geldige reden, niet is verschenen voor de bevoegde medische dienst.

Art. 14

Gewijzigd bij het K.B. van 27 september 2009, art. 7

Voor de vaststelling van het bedrag der renten, in geval van blijvende ongeschiktheid of van overlijden, moet onder jaarlijkse bezoldiging worden verstaan, enige wedden, enig loon, enige als wedde of loon geldende vergoeding, door de getroffene op het tijdstip der vaststelling van de beroepsziekte verkregen, vermeerderd met de toelagen of vergoedingen die geen werkelijke lasten dekken en uit hoofde van de arbeidsovereenkomst of het wettelijk of reglementair statuut zijn verschuldigd.

Voor de vaststelling der in het vorig lid bedoelde jaarlijkse bezoldiging wordt geen rekening gehouden met de vermindering van bezoldiging als gevolg van de Staat van minderjarigheid van de getroffenen of van enige andere vermindering als gevolg van diens leeftijd.

Art. 15

§ 1. Wanneer de beroepsziekte vóór 1 juli 1962 wordt vastgesteld, wordt de in artikel 14 bedoelde jaarlijkse bezoldiging vermenigvuldigd met de in artikel 14, § 1, van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 bepaalde coëfficiënt, volgens de modaliteiten van dat artikel.

§ 2. Wanneer de beroepsziekte na 30 juni 1962 wordt vastgesteld, omvat de in artikel 14 bedoelde jaarlijkse bezoldiging niet de verhoging als gevolg van de koppeling ervan aan de schommelingen van het algemeen indexcijfer der kleinhandelsprijzen van het Rijk op het tijdstip van die vaststelling.

Art. 16 *Vervangen door het K.B. van 24 maart 1986, art. 22.*

De artikelen 15 tot 18 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 zijn van toepassing op de gerechtigden van deze bepalingen onder voorbehoud van de vervanging in artikel 17 van voormeld besluit van de woorden "op het tijdstip van het ongeval" door de woorden "op het tijdstip dat de beroepsziekte wordt vastgesteld".

Art. 17 *Vervangen door het K.B. van 24 maart 1986, art. 23 en gewijzigd bij het K.B. van 27 september 2009, art. 8.*

De artikelen 19, uitsluitend voor wat de renten betreft, en 20 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 zijn van toepassing op de gerechtigden van die bepalingen onder voorbehoud van de vervanging in artikel 20 van voormeld besluit van de woorden "de consolidatie" door de woorden "de ongeschiktheid een blijvend karakter vertoont".

Art. 18 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 13 november 1973, art. 3 en 27 september 2009, art. 9.*

Overeenkomstig de artikelen 25 tot 28 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969, artikel 2 van het koninklijk besluit van 17 september 1969 en artikel 9 van het koninklijk besluit van 12 juni 1970 zijn ten laste en worden uitgekeerd:

- 1° de kosten van dokter, chirurg, apotheker, ziekenhuis, prothese en orthopedie;
- 2° de begrafeniskosten en de kosten voor overbrenging van het stoffelijk overschot naar de plaats van de begrafenis: degene die de kosten voor overbrenging uitkeert zorgt tevens voor de administratieve formaliteiten vereist voor de overbrenging;
- 3° de renten;
- 4° de kosten van de administratieve procedure, de bij artikel 6*bis* bedoelde verplaatsings- en de overnachtingskosten, en de gerechtskosten, behalve wanneer het gaat om een tergende en roekeloze eis.

Art. 19 *Vervangen door de K.B.'s van 24 maart 1986, art. 24 en 20 september 1998, art. 6.*

Het personeelslid op wie dit besluit toepasselijk is, behoudt tijdens de periode van tijdelijke ongeschiktheid de bezoldiging verschuldigd op grond van zijn arbeidsovereenkomst of zijn wettelijk of reglementair statuut.

Het personeelslid dat door een beroepsziekte bedreigd wordt, dat niet voor andere opdrachten aangewezen kan worden, dat aanvaardt zich tijdelijk te onthouden van elke activiteit die het nog aan de risico's van deze ziekte kan blootstellen en dat aanvaardt tijdelijk het ambt dat het uitoefent te staken, behoudt de bezoldiging verschuldigd op grond van zijn arbeidsovereenkomst of zijn wettelijk of reglementair statuut.

Deze regeling geldt niet voor de personeelsleden der rijksbesturen die onder de wetgevende macht ressorteren.

Art. 19bis *Ingevoegd bij het K.B. van 24 maart 1986, art. 25 en gewijzigd bij het K.B. van 27 september 2009, art. 10.*

Indien de geneeskundige dienst de getroffene geschikt acht om zijn ambt weder op te nemen met verminderde prestaties, mag de getroffene zonder tijdsbeperking en volgens de verdeling bepaald door de geneeskundige dienst zijn ambt uitoefenen, onder voorbehoud nochtans dat de getroffene tenminste de helft van de normale duur van een ambt met volledige prestaties kan volbrengen.

Deze bepaling is niet van toepassing op de personeelsleden der rijksdiensten die onder de wetgevende macht ressorteren.

1 Met ingang van 1 januari 2020, voor de ongevallen overkomen vanaf deze datum.

Koninklijk besluit van 5 november 1971
(Staatsblad 11 december)

betreffende de schadevergoeding ten gunste van de raadsheren in sociale zaken, van de rechters in sociale zaken, van de rechters in handelszaken en van hun plaatsvervangers voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk.

- Art. 1** Voor de bepaling van de jaarlijkse bezoldiging bedoeld door artikel 13 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding ten gunste van de personeelsleden der rijksbesturen en der andere rijksdiensten en van sommige leden van het personeel der gesubsidieerde onderwijsinrichtingen, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, worden de raadsheren in sociale zaken, de rechters in sociale zaken, de rechters in handelszaken en hun plaatsvervangers geacht het gemiddelde van de wedden bepaald bij het Gerechtelijk Wetboek respectievelijk voor de raadsheren in het Arbeidshof en in de arbeidsrechtbank en de rechters in de rechtbank van koophandel te genieten.
- Art. 2** Voor de toepassing van artikel 32 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding ten gunste van de personeelsleden der rijksbesturen en der andere rijksdiensten en van sommige leden van het personeel der gesubsidieerde onderwijsinrichtingen voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, worden de raadsheren in sociale zaken, rechters in sociale zaken, rechters in handelszaken en hun plaatsvervangers geacht het gemiddelde van de wedden bepaald bij het Gerechtelijk Wetboek respectievelijk voor de raadsheren in het Arbeidshof, de rechters in de arbeidsrechtbank en de rechters in de rechtbank van koophandel te genieten.
- Art. 3** Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit.
- Art. 4** Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 november 1970.

Koninklijk besluit van 18 juli 1973
(Staatsblad 27 juli)

betreffende de schadevergoeding ten gunste van de plaatsvervangende rechters in de vredegerichten, plaatsvervangende rechters in de politierechtbanken, plaatsvervangende rechters in de rechtbanken van eerste aanleg, plaatsvervangende rechters in de rechtbanken van koophandel en plaatsvervangende rechters in de arbeidsrechtbanken, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk.

Art. 1 Voor de bepaling van de jaarlijkse bezoldiging bedoeld door artikel 13 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de personeelsleden der rijksbesturen en der andere rijksdiensten en van sommige leden van het personeel der gesubsidieerde onderwijsinrichtingen, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk worden, de plaatsvervangende rechters in de vredegerichten, plaatsvervangende rechters in de politierechtbanken, plaatsvervangende rechters in de rechtbanken van eerste aanleg, plaatsvervangende rechters in de rechtbanken van koophandel en plaatsvervangende rechters in de arbeidsrechtbanken geacht het gemiddelde van de wedden bepaald bij het Gerechtelijk Wetboek respectievelijk voor de vrederechters, rechters in de politierechtbanken, rechters in de rechtbanken van eerste aanleg, rechters in de rechtbanken van koophandel en rechters in de arbeidsrechtbanken te genieten.

Art. 2 Voor de toepassing van artikel 32 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding ten gunste van de personeelsleden der rijksbesturen en der rijksdiensten en van sommige leden van het personeel der gesubsidieerde onderwijsinrichtingen, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, worden de plaatsvervangende rechters in de vredegerichten, plaatsvervangende rechters in de politierechtbanken, plaatsvervangende rechters in de rechtbanken in de rechtbanken van koophandel en plaatsvervangende rechters in de arbeidsrechtbanken geacht het gemiddelde van de wedden bepaald bij het Gerechtelijk Wetboek respectievelijk voor de vrederechters, rechters in de politierechtbanken, rechters in de rechtbanken van eerste aanleg, rechters in de rechtbanken van koophandel en rechters in de arbeidsrechtbanken te genieten.

Art. 3 Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit, dat uitwerking heeft met ingang van 18 februari 1969.

Koninklijk besluit van 29 januari 1975
(Staatsblad 4 februari)

betreffende de schadevergoeding ten gunste van de hulpdeurwaarders ter rolle bij de hoven en rechtbanken, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk.

- Art. 1** Voor de bepaling van de jaarlijkse bezoldiging bedoeld door artikel 13 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de personeelsleden der rijksbesturen en der andere rijksdiensten en van sommige leden van het personeel der gesubsidieerde onderwijsinrichtingen, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk worden de hulpdeurwaarders ter rolle geacht het gemiddelde van de wedden bepaald bij de weddeschaal van de boden-kamerbewaarders te genieten.
- Art. 2** Voor de toepassing van artikel 32 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding ten gunste van de personeelsleden der rijksbesturen en der andere rijksdiensten en van sommige leden van het personeel der gesubsidieerde onderwijsinrichtingen, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, worden de hulpdeurwaarders ter rolle geacht het gemiddelde van de wedden bepaald bij de weddeschaal van de boden-kamerbewaarders te genieten.
- Art. 3** Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 18 februari 1969.

Koninklijk besluit van 7 december 1978
(Staatsblad 18 januari 1979)

betreffende de schadevergoeding ten gunste van sommige begeleiders van schoolbussen, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk.

- Art. 1** Voor het bepalen van de jaarlijkse bezoldiging bedoeld bij artikel 13 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de personeelsleden der rijksbesturen en der andere rijksdiensten, van sommige leden van het personeel der gesubsidieerde onderwijsinrichtingen en der gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra en diensten voor studie- en beroepsoriëntering voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, worden de begeleiders van schoolbussen die per prestatie betaald worden geacht de minimumwedde van de weddeschaal van onderhoudswerkman te genieten.
- Art. 2** Voor de toepassing van artikel 32 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de personeelsleden der rijksbesturen en der andere rijksdiensten, van sommige leden van het personeel der gesubsidieerde onderwijsinrichtingen en der gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra en diensten voor studie- en beroepsoriëntering voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, worden de begeleiders van schoolbussen die per prestatie betaald worden, geacht de minimumwedde van de weddeschaal van onderhoudswerkman te genieten.
- Art. 3** Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 18 februari 1969.

Koninklijk besluit van 30 december 1993
(Staatsblad 21 januari 1994)

betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de leden van de dienst "ombudsman" bij sommige autonome overheidsbedrijven, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk.

- Art. 1** Zijn van toepassing op de leden van de dienst "ombudsman" bij sommige autonome overheidsbedrijven, de bepalingen van het koninklijk besluit van 12 juni 1970 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van personeelsleden der instellingen van openbaar nut, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk evenals deze die, in voorkomend geval, deze bepalingen wijzigen of vervangen.
- Art. 2** Voor de toepassing van voornoemd koninklijk besluit van 12 juni 1970 op de leden van de in artikel 1 vermelde leden van de dienst "ombudsman" oefent de voor de Overheidsbedrijven bevoegde Minister, volgens de door hem vastgestelde modaliteiten, de hem door dit besluit verleende bevoegdheden uit onder het gezag waaronder het organisme van openbaar nut geplaatst is.
- Art. 3** Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

Koninklijk besluit van 26 april 1995
(Staatsblad 27 juli)

betreffende de schadevergoeding ten gunste van de bedienaars van de katholieke, protestantse, orthodoxe, anglikaanse, israëlitische erediensten en de imams van de islamitische eredienst voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk.

- Art. 1** Zijn van toepassing op de bedienaars van de katholieke, protestantse, orthodoxe, anglikaanse, israëlitische erediensten en de imams van de islamitische eredienst, de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding ten gunste van de personeelsleden van de overheidssector voor de arbeidsongevallen en ongevallen op de weg naar en van het werk evenals de bepalingen die deze later eventueel zullen wijzigen of vervangen.
- Art. 2** Voor de toepassing van het hoger vermeld koninklijk besluit van 24 januari 1969 op de in artikel 1 opgesomde bedienaars van de erediensten oefent de Minister van Justitie, op de wijze die hij bepaalt, de bevoegdheden uit die dat besluit toekent aan de ministers.
- Art. 3** Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 10 juli 1992.

Koninklijk besluit van 14 juli 1995
(Staatsblad 13 oktober)

betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de leden, de griffiers en het personeel van de vaste comités van toezicht op de politie- en inlichtingendiensten, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk.

Gewijzigd bij: *het K.B. van 29 juli 2019 (Staatsbl. 2 september)*

Art. 1 *Gewijzigd bij het K.B. van 29 juli 2019, art. 19 en 20 (1)*

De regeling, ingesteld bij de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, wordt toepasselijk verklaard:

- 1° op de leden van de vaste comités van toezicht van de politie- en inlichtingendiensten;
- 2° op de griffiers van de vaste comités van toezicht van de politie- en inlichtingendiensten;
- 3° op de hoofden en de leden van de diensten enquêtes van de vaste comités van toezicht van de politie- en inlichtingendiensten, ongeacht of de ambtenaren vastbenoemd zijn dan wel gedetacheerd uit een politiedienst, een inlichtingendienst of een bestuur;
- 4° op de leden van het administratief personeel van de vaste comités van toezicht van de politie- en inlichtingendiensten, ongeacht of de ambtenaren vastbenoemd zijn, stagiair, gedetacheerd uit een bestuur, tijdelijk of hulpkracht, zelfs indien ze bij een arbeidsovereenkomst, een leerovereenkomst of een overeenkomst voor beroepsopleiding in dienst zijn genomen.

Onder "overeenkomst voor beroepsopleiding" wordt verstaan: de bij artikel 1ter van de wet bedoelde overeenkomst voor personen die arbeid verrichten in het kader van een opleiding tot betaalde arbeid, met uitzondering van de opleidingen waarvoor de Koning in toepassing van artikel 1/1, derde lid, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, een andere instantie dan deze waarbij de arbeid wordt verricht heeft aangewezen als werkgever.

Voor de categorieën van personen waarop de Koning, in uitvoering van artikel 1ter, vijfde lid, van de wet de bijzondere regeling van het artikel 86/1 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 toepasselijk heeft verklaard, is de overeenkomst voor beroepsopleiding beperkt tot het gedeelte waarbij arbeidsprestaties worden verricht.

Art. 2 Op de leden van de vaste comités, de griffiers en de leden van hun personeel, alsook op de hoofden en de leden van de diensten enquêtes zijn de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de personeelsleden van de overheidssector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk toepasselijk, alsook de bepalingen die ze eventueel zullen wijzigen of vervangen, met uitzondering van de artikelen 29, 32 en 32bis.

Art. 3 Voor de toepassing van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 op de leden van de vaste comités, op de griffiers en op de leden van hun personeel alsook op de hoofden en de leden van de diensten enquêtes, oefenen de comités, volgens de nadere regelen die ze bepalen, de bevoegdheden uit welke dat besluit aan de Ministers verleent,

met uitzondering van die welke zijn opgedragen aan de Minister tot wiens bevoegdheid de Ambtenarenzaken behoren.

-
- 1 Met ingang van 1 januari 2020, voor de ongevallen overkomen vanaf deze datum.

Koninklijk besluit van 26 april 1999
(Staatsblad 26 juni - tweede uitgave)

betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, ten gunste van de personeelsleden van het academisch en wetenschappelijk personeel van sommige vrije universitaire instellingen.

- Art. 1** De regeling, ingesteld bij de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, wordt toepasselijk verklaard:
- 1° op de leden van het academisch en wetenschappelijk personeel van de universitaire instellingen die opgesomd zijn in artikel 2 van de wet van 21 juni 1985 betreffende het onderwijs;
 - 2° op de leden van het academisch, wetenschappelijk, administratief en technisch personeel van de Universitaire Instelling Antwerpen en van het Universitair Centrum Limburg, bedoeld in artikel 10 van dezelfde wet, waarvan de regeling inzake rustpensioen ten laste van de Schatkist is.
- Art. 2** Met uitzondering van het artikel 29, zijn de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de personeelsleden van de overheidssector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk alsook de bepalingen die ze eventueel zullen wijzigen of vervangen, toepasselijk op de in artikel 1 vermelde personeelsleden.
- Art. 3** Voor de toepassing van het voormelde koninklijk besluit van 24 januari 1969 op de in het artikel 1 vermelde personeelsleden oefenen de Vlaamse Regering of de Regering van de Franse Gemeenschap, volgens de nadere regelen die ze bepalen, de bevoegdheden uit welke dat besluit aan de Ministers verleent, met uitzondering van die welke zijn opgedragen aan de Minister tot wiens bevoegdheid de federale Ambtenarenzaken behoren.
- Art. 4** Dit besluit heeft uitwerking op 1 januari 2000 voor de ongevallen die zich vanaf deze datum voordoen.

Koninklijk besluit van 30 maart 2001
(Staatsblad 31 maart – derde uitgave)

tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten

Gewijzigd bij: de wet van 25 april 2007 (Staatsbl. 11 mei).

- UITTREKSEL -

**DEEL IX. DE DEFINITIEVE AMBTSONTHEFFING, DE AMBTSNEERLEG-
GING EN DE HEROPNEMING**

**TITEL I. DE DEFINITIEVE AMBTSONTHEFFING EN DE AMBTSNEERLENG-
GING**

**HOOFDSTUK II. DE DEFINITIEVE AMBTSONTHEFFING EN DE AMBTS-
NEERLEGGING**

Afdeling 1. De definitieve ambtsontheffing

...

Art. IX.I.4 *Gewijzigd bij de wet van 25 april 2007, art. 67, 4°.*

Onverminderd de toepassing van artikel 83 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen, wordt het personeelslid dat voldoet aan de voorwaarden om op eigen verzoek een rustpensioen te bekomen, ambtshalve in rust gesteld op de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin het in disponibiteit of in non-activiteit, andere dan die bedoeld in artikel VIII.II.6 en in artikel 12 van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten, is geplaatst.

**TITEL II. DE COMMISSIES VOOR GESCHIKTHEID VAN HET PERSONEEL
VAN DE POLITIEDIENSTEN**

HOOFDSTUK I. SAMENSTELLING EN BEVOEGDHEDEN

Art. IX.II.1 In de schoot van de medische dienst wordt een commissie voor geschiktheid van het personeel van de politiediensten (C.G.P.P.) en een commissie van beroep voor geschiktheid van het personeel van de politiediensten (C.B.G.P.P.) ingesteld, hierna respectievelijk "de commissie" en "de commissie van beroep" genoemd.

Beide commissies vormen een gezagsonafhankelijk onderdeel van de medische dienst.

Zij stellen hun huishoudelijk reglement op dat de minister goedkeurt.

Art. IX.II.2 De commissie bestaat uit de volgende drie leden:

- 1° een voorzitter, lid van het officierskader, bekleed met ten minste de graad van hoofdcommissaris van politie en aangewezen door de minister;
- 2° twee artsen.

De commissie van beroep bestaat uit de volgende vijf leden:

- 1° een voorzitter, lid van het officierskader, bekleed met ten minste de graad van hoofdcommissaris van politie en aangewezen door de minister;
- 2° een vice-voorzitter, personeelslid van het niveau A van het administratief en logistiek kader en aangewezen door de minister;
- 3° drie artsen die sedert ten minste tien jaar gediplomeerd zijn.

Elk lid van beide commissies heeft een plaatsvervanger die aan dezelfde voorwaarden moet voldoen. Is de titularis niet-arts een lid van de federale politie, dan is zijn plaatsvervanger een lid van de lokale politie en omgekeerd.

Art. IX.II.3 De minister wijst voor elke commissie een secretaris aan onder de personeelsleden van het administratief en logistiek kader.

Art. IX.II.4 De commissie doet uitspraak over:

- 1° de tijdelijke lichamelijke ongeschiktheid van de personeelsleden, alvorens deze om gezondheidsredenen tijdelijk op pensioen worden gesteld;
- 2° de definitieve lichamelijke ongeschiktheid van de personeelsleden, alvorens deze om gezondheidsredenen definitief op pensioen worden gesteld;
- 3° het al of niet verkrijgen, gedurende de disponibiliteitsperiode, van een wachtgeld gelijk aan het volledig loon, bij toepassing van artikel VIII.XI.5;
- 4° de zware handicap en de graad van verlies van zelfredzaamheid van de personeelsleden, met het oog op het verkrijgen van een supplement bij de pensioenuitkering.

Art. IX.II.5 De commissie geeft haar advies of doet voorstellen over elke beginselkwestie die de minister haar voorlegt.

Koninklijk besluit van 26 augustus 2003
(Staatsblad 24 september)

houdende de tenlasteneming en de betaling van de kosten, vergoedingen en de renten inzake arbeidsongevallen en beroepsziekten overkomen aan personeelsleden van de geïntegreerde politie

Gewijzigd bij: de wet van 12 januari 2006 (Staatsbl. 3 februari - tweede uitgave; erratum Staatsbl. 13 maart).

- UITTREKSEL -

HOOFDSTUK I. Definities

Art. 1 Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

1° “de overheid”: de overheid zoals bepaald in artikel X.III.1, 2°, RPPol;

...

HOOFDSTUK II. Tenlasteneming en betaling van de kosten, de vergoedingen en de renten

...

Art. 6 *Gewijzigd bij de wet van 12 januari 2006, art. 67.*

De renten zijn ten laste van:

- de Openbare Schatkist en worden betaald door de Pensioendienst voor de overheidssector voor wat betreft de personeelsleden van de federale politie;
- de overheid en worden betaald door deze overheid voor wat betreft de personeelsleden van de lokale politie.

...

HOOFDSTUK VI. Slotbepalingen

Art. 12 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 april 2001.

Koninklijk besluit van 8 juni 2007
(Staatsblad 22 juni – tweede uitgave)

tot uitvoering, wat de arbeidsongevallen en de beroepsziekten in de overheidssector betreft, van sommige bepalingen van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het “handvest” van de sociaal verzekerde

Art. 1 Dit besluit is van toepassing op de instellingen van sociale zekerheid die prestaties toekennen op grond van:

- 1° de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector;
- 2° het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding ten gunste van de personeelsleden van de overheidssector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk;
- 3° het koninklijk besluit van 12 juni 1970 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut, van de publiekrechtelijke rechtspersonen en van de autonome overheidsbedrijven, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk;
- 4° het koninklijk besluit van 5 januari 1971 betreffende de schadevergoeding voor beroepsziekten in de overheidssector.

Art. 2 Voor de toepassing van artikel 3, eerste lid, van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het “handvest” van de sociaal verzekerde, wordt onder dienstige inlichtingen verstaan, alle inlichtingen die kaderen in het verzoek van de sociaal verzekerde en die zijn individuele toestand verduidelijken inzake het arbeidsongeval of de beroepsziekte waarvan hij slachtoffer of rechthebbende is. Deze inlichtingen betreffen inzonderheid de erkenning van het arbeidsongeval of de beroepsziekte, de toekenningsvoorwaarden van de prestaties, de elementen die in aanmerking worden genomen voor de berekening ervan en voor de toepassing van de cumulatieregels.

Art. 3 De termijn van vijfenveertig dagen, bedoeld in artikel 3, vierde lid, van dezelfde wet, vangt aan op de datum van ontvangst van het verzoek door de instelling.

Art. 4 De betalingsformulieren, bedoeld in artikel 13, eerste lid, van dezelfde wet, omvatten de volgende vermeldingen:

- 1° voor de vergoedingen wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid:
 - de aard van de prestatie;
 - de periode waarmee ze overeenstemt;
 - het bedrag van de basisbezoldiging voor de berekening;
 - het bedrag van de bedrijfsvoorheffing;
 - het netto bedrag;
 - de datum van betaling;
- 2° voor de eerste betaling van de oorspronkelijke of herziene rente wegens blijvende arbeidsongeschiktheid en van de bijkomende vergoeding gewettigd door de noodzaak van de geregelde hulp van een derde:
 - de aard van de prestatie;
 - de periode waarmee ze overeenstemt;
 - het bruto bedrag;

- het bedrag van de bedrijfsvoorheffing;
- het netto bedrag;

Het bedrag van de bijkomende vergoeding wordt afzonderlijk vermeld.

3° voor de eerste betaling van de definitieve verergeringsbijslag en van de overlijdensbijslag:

- de aard van de prestatie;
- de periode waarmee ze overeenstemt;
- het bruto bedrag;
- het bedrag van de bedrijfsvoorheffing;
- het netto bedrag;

4° voor de terugbetaling van kosten:

- de aard van de prestatie;
- het gevraagd bedrag;
- het terugbetaald bedrag; bij globale terugbetaling van verschillende prestaties worden deze vermeldingen per prestatie gedetailleerd;

5° voor de uitbetaling in kapitaal:

- de aard van de prestatie;
- het bruto bedrag;
- het bedrag van de bedrijfsvoorheffing;
- het netto bedrag.

Koninklijk besluit van 7 mei 2013
(Staatsblad 17 mei – tweede uitgave)

houdende uitvoering van artikel 20sexies van de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

- UITTREKSEL

Art. 1 Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

- 1° de wet: de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector;
- 2° het koninklijk besluit van 24 januari 1969: het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding ten gunste van de personeelsleden van de overheidssector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk;
- 3° het koninklijk besluit van 12 juni 1970: het koninklijk besluit van 12 juni 1970 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de personeelsleden der instellingen van openbaar nut, van de publiekrechtelijke rechtspersonen en van de autonome overheidsbedrijven, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk;
- 4° het koninklijk besluit van 13 juli 1970: het koninklijk besluit van 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van sommige personeelsleden van overheidsdiensten of overheidsinstellingen van de lokale sector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk;
- 5° het koninklijk besluit van 30 maart 2001: het koninklijk van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten;
- 6° het koninklijk besluit van 26 augustus 2003: het koninklijk besluit van 26 augustus 2003 houdende de tenlasteneming en de betaling van de kosten, vergoedingen en de renten inzake arbeidsongevallen en beroepsziekten overkomen aan personeelsleden van de geïntegreerde politie;
- 7° de werkgever: de besturen, diensten, instellingen, inrichtingen of personen die zijn opgesomd in de artikelen 1 en 1bis van de wet;
- 8° het Fonds: het Fonds voor Arbeidsongevallen wanneer het optreedt voor de taken bedoeld in artikel 20sexies van de wet;
- 9° de verzekeringsonderneming: de verzekeringsonderneming bedoeld in artikel 11 van het koninklijk besluit van 12 juni 1970, in artikel 27 van het koninklijk besluit van 13 juli 1970 en in artikel 9 van het koninklijk besluit van 26 augustus 2003;
- 10° de Minister: de minister die de toepassing van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 onder zijn bevoegdheid heeft.

Art. 2 Bij het Fonds wordt een centrale gegevensbank betreffende de aangegeven arbeidsongevallen, hun gevolgen en hun regeling opgericht.

Art. 3 De in artikel 2 vermelde gegevensbank heeft tot opdracht:

1° het verzamelen, registreren, verwerken en bijhouden van de gegevens (1):

- a) betreffende de aangegeven arbeidsongevallen, inzonderheid deze voorzien in het model van aangifte vastgelegd krachtens artikel 7 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969, de gevolgen en hun regeling;
- b) betreffende de slachtoffers en hun rechthebbenden;
- c) betreffende de werkgevers en hun verzekeringscontracten;
- d) nodig voor de organisatie van een preventiebeleid zoals bepaald in artikel 3quater van de wet;

2° overeenkomstig de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, als beheersinstelling van een secundair netwerk instaan voor de leiding en de organisatie van de elektronische uitwisseling van sociale gegevens tussen de werkgever en

- a) de andere instellingen van sociale zekerheid met het oog op de toepassing van de sociale zekerheid;
- b) de verzekeringsonderneming als de werkgevers gebruik hebben gemaakt van artikel 16 van de wet;
- c) andere diensten, instellingen en organismen die daartoe gerechtigd zijn, en in het bijzonder de administratieve gezondheidsdienst bedoeld in het koninklijk besluit van 24 januari 1969, of de geneeskundige dienst bedoeld in het koninklijk besluit van 12 juni 1970 en in het koninklijk besluit van 13 juli 1970, en de gerechtelijke geneeskundige dienst bedoeld in de het koninklijk besluit van 30 maart 2001 of de Algemene Directie Toezicht op het Welzijn op het Werk van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg en de externe dienst voor preventie en bescherming op het werk waarbij de werkgever is aangesloten.

Art. 4 De werkgever bezorgt via het portaal van de sociale zekerheid aan het Fonds voor elk ongeval de volgende gegevens binnen de hierna vermelde termijnen (2):

- 1° de gegevens die voorkomen op het aangifteformulier en het doktersattest binnen een termijn van twee dagen na de ontvangst;
- 2° de gegevens betreffende het al dan niet ten laste nemen van het ongeval binnen de 30 dagen na de ontvangst van de aangifte;
- 3° de gegevens betreffende de periodes en de graden van tijdelijke ongeschiktheid aan het begin en aan het einde van elke periode
- 4° de gegevens betreffende de beslissing over de regeling van het ongeval en de eventuele wijzigingen na het tijdstip van de beslissing.

De werkgever of zijn bevoegde medische dienst deelt de gegevens betreffende een al dan niet voorziene blijvende ongeschiktheid mee op het einde van elk jaar tot aan de regeling; de informatie wordt meegedeeld voor het einde van de maand februari die volgt op het betrokken jaar.

Art. 5 De Minister, op voordracht van het beheerscomité van het Fonds, stelt de regels vast voor de wijze van overdracht en doorstroming van de in de artikelen 3 en 4 bedoelde gegevens en de termijnen voor het toezenden en voor de bewaring ervan.

...

Art. 7 Dit besluit treedt in werking op de 1 januari 2014.

-
- 1 Deze gegevens zullen op een van de volgende manieren worden overgedragen:
 - 1° verzending van de gegevens via de onlinedienst op het portaal van de sociale zekerheid (= WEB-modus);
 - 2° verzending van de gegevens in een gestructureerd bestand. (= BATCHmodus).*Zie MB van 21 november 2013 (Staatsbl. 3 december – tweede uitgave) – in werking op 1 januari 2014*
 - 2 Deze gegevens zullen op een van de volgende manieren worden overgedragen:
 - 1° verzending van de gegevens via de onlinedienst op het portaal van de sociale zekerheid (= WEB-modus);
 - 2° verzending van de gegevens in een gestructureerd bestand. (= BATCHmodus).*Zie MB van 21 november 2013 (Staatsbl. 3 december – tweede uitgave) – in werking op 1 januari 2014*

MINISTERIËLE OMZENDBRIEVEN

Ministeriële omzendbrief nr. 594 van 11 maart 2009 **(Staatsblad 17 maart)**

met betrekking tot de toepassing van artikel 20octies van de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector.

Aan alle federale, gemeenschaps-, gewestelijke, provinciale of plaatselijke overheidsbesturen, -instellingen of -diensten die onderworpen zijn aan de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector.

Mevr. de Minister,
Mijnheer de Minister,
Mevr. de Staatssecretaris,
Mijnheer de Staatssecretaris,

Artikel 20octies, eerste en tweede leden, van de wet van 3 juli 1967, ingevoegd door de wet van 17 mei 2007 (*Belgisch Staatsblad* 14 juni 2007) bepaalt dat: "Wanneer de overheid die door de Koning werd aangeduid voor de aangiften van ongevallen weigert om het ongeval als een arbeidsongeval te erkennen, informeert zij daarover tegelijkertijd het Fonds voor arbeidsongevallen en het slachtoffer of zijn rechthebbenden. Het Fonds voor arbeidsongevallen kan een onderzoek naar de oorzaken en omstandigheden van het ongeval uitvoeren; in voorkomend geval kan een proces-verbaal worden opgesteld."

Die bepaling trad op 1 juli 2007 in werking.

Opdat het Fonds voor arbeidsongevallen zijn taak zou kunnen uitvoeren, is het aangewezen het Fonds, wat betreft de beslissingen tot weigering genomen vanaf 1 januari 2009, de volgende documenten zo vlug mogelijk te bezorgen:

- een kopie van de "aangifte van arbeidsongeval";
- kopie van de brief tot weigering van erkenning.

Bovendien, krachtens artikel 7, eerste lid, en artikel 13, eerste lid, van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde en krachtens de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient de brief tot weigering het volgende te vermelden:

- de reden van weigering;
- de mogelijkheid voor het slachtoffer om een aanvraag te doen tot onderzoek van zijn dossier door het Fonds voor arbeidsongevallen;
- de beroepsmogelijkheden en de te respecteren vormvoorschriften en termijnen.

Wanneer het Fonds voor arbeidsongevallen een geweigerd ongeval onderzoekt, dient de overheid alle informatie waarover ze beschikt mee te delen zodra het Fonds daarom vraagt.

Het Fonds kan eveneens een onderzoek ter plaatse uitvoeren. Krachtens de wet van 16 november 1972 op de arbeidsinspectie kan het de personen die eventueel bij het ongeval zijn betrokken ondervragen.

Om overbodige briefwisseling te vermijden, zonder evenwel het recht op informatie van de slachtoffers en de rechthebbenden in gevaar te brengen, moet de volgende alinea worden opgenomen

in de brief ter kennisgeving van de weigering geadresseerd aan de slachtoffers of de rechtheb-
benden:

"Deze weigering wordt meegedeeld aan het Fonds voor arbeidsongevallen, Troonstraat 100, in
1050 Brussel. Op uw aanvraag kan het Fonds onder meer een onderzoek instellen naar de oor-
zaken en de omstandigheden van het ongeval."

Omzendbrief nr. 638 van 13 juni 2014
(Staatsblad 30 juni)

Uitvoeringsmodaliteiten van artikelen 8bis en 9 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de personeelsleden van de overheidssector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk en van artikelen 8 en 9 van het koninklijk besluit van 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van sommige personeelsleden van overheidsdiensten of overheidsinstellingen van de lokale sector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, zoals gewijzigd bij het koninklijk besluit van 8 mei 2014

Aan alle federale, gemeenschaps-, gewestelijke, provinciale of plaatselijke overheidsbesturen, -instellingen of -diensten die onderworpen zijn aan de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector.

Mevrouw de Minister,

Mijnheer de Minister,

Mevrouw de Staatssecretaris,

Mijnheer de Staatssecretaris,

Krachtens artikel 9 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van de personeelsleden van de overheidssector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk en artikel 9 van het koninklijk besluit van 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van sommige personeelsleden van overheidsdiensten of overheidsinstellingen van de lokale sector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, zoals gewijzigd bij het koninklijk besluit van 8 mei 2014, kan de eventuele genezing, indien de arbeidsongeschiktheid minder lang duurt dan 30 kalenderdagen, vastgesteld worden door middel van een medisch attest van genezing. Als dat het geval is, wordt er een beslissing tot genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid aan het slachtoffer meegedeeld.

Slechts als de genezing betwist wordt op grond van een medisch verslag waaruit een blijvende ongeschiktheid blijkt en dat opgesteld is door de door het slachtoffer geraadpleegde geneesheer wordt het slachtoffer opgeroepen bij het Bestuur van de medische expertise of de aangeduide medische dienst.

Krachtens artikel 8 bis van het voormelde koninklijk besluit van 24 januari 1969 en artikel 8 van het voormelde koninklijk besluit van 13 juli 1970, zoals gewijzigd bij het koninklijk besluit van 8 mei 2014 wordt er eveneens een beslissing tot genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid meegedeeld als het slachtoffer zich niet aanbiedt bij het Bestuur van de medische expertise of de aangeduide medische dienst zonder geldige reden in te roepen, na twee keer in gebreke te zijn gesteld per aangetekend schrijven.

Het koninklijk besluit van 8 mei brengt dus belangrijke wijzigingen aan aan de organisatie van het werk van het Bestuur van de medische expertise of de aangeduide medische dienst.

Opdat zij hun opdracht zo goed mogelijk zouden kunnen uitvoeren, vragen wij elke overheid om:

- zo snel mogelijk een kopie van de in artikelen 8bis en 9 van het voormelde koninklijk besluit van 24 januari 1969 en in artikelen 8 en 9 van het voormelde koninklijk besluit van 13 juli 1970 bedoelde beslissing tot genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid te sturen naar het Bestuur van de medische expertise of de aangeduide medische dienst, naargelang van het geval;

- binnen de achtenveertig uur na de ontvangst ervan het in artikel 9, § 2, van het voormelde koninklijk besluit van 24 januari 1969 en in artikel 9, § 2, van het voormelde koninklijk besluit van 13 juli 1970 bedoelde medische verslag te sturen naar het Bestuur van de medische expertise of de aangeduide medische dienst, naargelang van het geval.

Als de overheid een kopie van de beslissing tot genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid of het medisch verslag verstuurt, deelt ze het Bestuur van de medische expertise of de medische dienst eveneens de gegevens mee aan de hand waarvan het slachtoffer geïdentificeerd kan worden.

INDEX

WETTEN

KONINKLIJKE BESLUITEN

MINISTERIËLE OMZENDBRIEVEN